Balatonkenesei Hírlap

XXIX. ÉVFOLYAM 10. SZÁM BALATONKENESE HAVILAPJA 2017. OKTÓBER

60 éves a Balatonkenesei Könyvtár

Fejlesztések a balatonkenesei Kipp-Kopp Óvodában és Bölcsődében

Udvari játékok

Sószoba

Sószoba

Lapunk 1956 hatvanadik évfordulójára készült 2016 októberi száma – forrásértékű tartalommal

A balatonkenesei 56-os emlékmű időközben megújult, de eredeti arculatát megőrizte.

Október

Szerkesztői

előszó

Kedves Olvasók!

Októberi számunk az 1956-os Magyar Forradalom jegyében készült. Másik fő témánk a Reformáció 500. évfordulója (9. oldal).

Isten éltesse Pál atyát! (13. oldal), aki 70 éves.

Ebben az újságban két „oknyomozásos" írásunk is van. Egyik az 1956-os októberi évfordulóhoz tartozó, Babolcsai Istvánról szóló cikkünk, a másik visszaemlékezés Flink Kornélra, mely lapunk történetéhez tartozik. Büszkék lehetünk rájuk. – Az a tény, hogy Balatonkenesének, ennek a csodálatos kis falunak van egy teljes életnagyságú '56-os mártírja, önmagában is nagy jelentőséggel bír a mai világban - a nemzeti ünnephez is társulva. Az pedig, hogy ennek a kis településnek egyesek szerint ilyen magas színvonalú újságja van, Flink Kornél és barátai jövőbelátó álmának az eredménye. Melyhez minden kenesei ember hozzájárult azzal, hogy szereti, olvassa, megbecsüli és támogatja a Balatonkenesei Hírlapot, ami a miénk. Az összes kenesei vezető munkáját is meg kell említeni, s tiszteletben kell tartani, hogy megőrizték nekünk és anyagilag is fenntartották a Hírlapot. Polgármesterek, képviselőtestületi tagok, kultúrvezetők, szerkesztők – hogy név szerint ki mindenki, az ma már történelem. Tömör István polgármester úr többedmagával is sokat tett azért, múltban és jelenben, hogy az újság ingyenes lehessen és az is tudjon maradni. Ezeken a bölcs és előrelátó döntéseken mindig nagyon sok múlik. Hálásak vagyunk érte.

Mint a mesében. Egyszer rég, 1913-ban, még Nagy-Magyarországon indult útjára a Balatonkenesei Hírlap.

Ünnepi szívvel emlékezünk. A Balatonkenesei Hírlap újrakezdését ünnepeljük egykori szerkesztőnk, Flink Kornél születésének 75. évfordulója alkalmából. Flink Kornélnak elévülhetetlen érdemei vannak a Balatonkenesei Hírlap életében. (Erről szóló írásunk a 15. oldalon kezdődik.) A lapszerkesztőt annyira szívükbe zárták a keneseiek, hogy nem túlzás: egyfajta Supermanként emlékeznek rá. A szó legnemesebb értelmében. Az emberekért dolgozott, és szerette őket, mindenhol segített, ahol szükség volt rá. Szerencsésen alakult, mert ha Flink Kornél halálával vége szakad a lapnak, később megint újra kellett volna alapítani. Az azóta eltelt 25 év alatt (negyed század!), ahhoz képest, amikor Kornél szerkesztette ezt a lapot, sok dolog megváltozott a település életében is (többek között város lett belőle), de a Balatonkenesei Hírlap megmaradt. Már régóta nem zöld, hanem színes, és mindenki örömére nem nyolc oldalas, hanem ötvenkettő.

Nagyon sok a tehetséges ember közöttünk. Itt, Balatonkenesén is, majd-nem mindenki költő – ha jobban megnézzük – mindenki ír és olvas. Sportolóink kiemelkedő teljesítményével lapszámról lapszámra találkozhatunk, szinte állandóan. A Katica pékség világszínvonalú. És nem hagyhatom szó nélkül, hogy Sörédi Györgyné jól énekel – egy volt matektanárhoz vagy polgármesterhez képest ez figyelemre méltó.

Már külön tv-műsorunk is van, a Balatonkenese Magazin! Fesztiváljaink, a Tófesztivál, a Lecsó és töb-bi időtöltésünk híre ma már messze földön terjed. – E lapszámunkban a Tófesztivál és az Experidance alkotói saját szavaikkal mondják el élményeiket, tapasztalataikat az előadásokról (Szűcs Anikó minden részletre kiterjedő írását a 18. oldalon találhatjuk). Aki éppen csak ide vetődik hozzánk, és a lovagjainkat meglátja, azt állapítja meg, hogy a keneseiek bizonyára herceghez méltóan öltözködnek (29. oldal). És igaza van, mert nálunk még az iskolások, a gyerekek is így járkálnak az utcán (erről készült képeink a 27. oldalon találhatók – SZÍNESBEN!).

Új fotósorozatunk, a Kenesei arcok (az 51. oldalon), többek érdeklődését felkeltette. Néhányan kérdezték, ez meg micsoda?! A Kenesei arcok című képsorozatunk véletlenszerűen felbukkanó kenesei embereket örökít meg az utókor számára és mutat meg a mának. Célja az, *hogy a kenesei emberek bekerüljenek a kenesei újságba*. Először egész oldalas képekben gondolkoztunk, alkalmanként egy-egy portrét megjelenítve az újság színes oldalain, ám így csak kevesen kerülhettek volna sorra, ők is nagyon hosszú idő alatt. (Sose halunk meg, de 220 év azért elég hosszú idő.) Ezért kisebb képek vannak az újságban, alkalmanként összesen öt. Több hónap alatt így is csak tíz-húsz képre jut hely. Ami a kenesei lakosok 2600 fős számát alapul véve 45 évig tartana, ha mindenki bekerülne. – De sajnos nem fog mindenki bekerülni az újságba! Van, aki örül neki, ha lefényképezik, van, aki nem, pedig csak keneseinek kell lenni hozzá!

Ígéretes, hogy van már Kenesén is Szabadegyetem (írásunk a 36. oldalon), és a bevett vagy éppen mostanra megszokott programok is egyre népszerűbbek az itt élők számára. Ráadásul az első szabadegyetemi előadásra voltak az utóbbi időben a legtöbben kíváncsiak.

Újságunk az idén is forrásértékű közlést szeretne adni a nyájas olvasónak és az utókornak azzal, hogy felkerestük a Nemzeti Gyászparkot, az '56-os áldozatok, köztük a balatonkenesei Babolcsai István mártíromságát bemutató Látogatóközpontot. Ahol mostantól a város, intézményeink és az iskola diákjai szintén leróhatják kegyeletüket, ha máskor nem, legalább a nemzeti ünnepen. Szerkesztőségünk tisztelgett Babolcsai István sírjánál (beszámolónk a 6. oldalon).

És hogy a jövőről is szóljunk, az október is fontos eseményeket tartogat számunkra. 6-án aradi vértanúinkra, 23-án 20. századi testvéreikre, az '56-os forradalom hőseire emlékezünk. Ne feledjék, hogy 20-án a reformáció 500. évfordulóját ünnepeljük, mégpedig három reformátor szobrának leleplezésével. És közben lesznek programok is – remélem, találkozunk!

Vasváry-Tóth Tibor

Tartalom

Fejlesztések az óvodában 2
Szeptemberi előszó 3
…szezon után. Beszélgetés Tömör Istvánnal ... 4
Babolcsai István sírjánál jártunk 5
1956 hőseihez – Mészöly Sándor 7
Kenesei Szabadegyetem: Wittner Mária 8
Reformáció 500 – Németh 9
Rabláncon – Gyurica István 11
Pál atya köszöntése – M. Teréz nővér 13
Alapítványi értesítő – Pozsonyi Monika 14
Flink Kornél emlékére – Sörédi – Vasváry 15
Tófesztivál tengernyi élménnyel – Szűcs Anikó 18
Óvodai fejlesztések – Galambos Lászlóné 24
Romantikus reformkor 25
Borlovagok avatása 27
Horgász hírek – Mészöly Sándor 29
Kenese első könyvtárosa: Makai Ferenc 30
Felhívás – Könyvtár 60 31
Utánajártunk 32
Köszönet a foglalkozásvezetőknek 32
Néhány gondolat… – M. Erzsébet nővér 33
Életvezetés: Szeretlek! … – M. Teréz nővér .. 34
Kenesei becő – Majláth Mikes László 35
Kenesén történt 36
Beszélgetés Mikó Istvánnal – Szűcs Anikó 39
Programajánló – Délutánok a könyvtárban 40
Köszönetnyilvánítás 40
Kerti munkák – Október – Bollók Ferenc rovata 41
Megtisztelő elismerések 43
Beköszöntött az ősz – Stanka Mária 43
Állatok világnapja – nk – 44
Sporteredmények – Szabó Tamás 46
Hirdetések 47
Hulladékszállítási tudnivalók – Október 48
Hirdetések 49
Apróhirdetések 49
Közérdekű információk 50
Programajánló 51
Ajánló – Őszi programok 52

Ősz előtt, szezon után

Beszélgetés Tömör István polgármesterrel

– Polgármester úr! Kérem, foglalja össze az elmúlt időszak legfontosabb eseményeit, eredményeit a Balatonkenesei Hírlap olvasóinak!

– Vége lett a szezonnak, és 2017-ben szerencsére jó nyarat tudhatunk magunk mögött. ***A strand bevételei*** nagyon kedvezően alakultak. Akiknek a nyár zökkenőmentes lebonyolításában részük és feladatuk volt, szépen vizsgáztak, gördülékenyen haladtak a dolgok. Sajnos az idén nyáron is rengeteg volt az ***illegálisan kihelyezett szemét***, ami sok feladatot adott a Városgondnokság dolgozóinak. Több helyen virágokat kellett pótolni, közterületet rendben tartani. Mellette szépült is kicsit a város: újabb utcákat tudtunk aszfaltozni, felavattuk a Balaton-parton a szerelmesek parkját, Kenese szívével.

Sokan felteszik a kérdést, hogy így, a szezon végén vége az életnek a Balatonon? Nem, az élet most kezdődik el. Visszaáll a normális kerékvágásba Balatonkenese élete, mivel magunkra maradunk. Végre lesz parkolóhely, miénk a település. Ettől függetlenül természetesen várjuk és szeretjük a hozzánk érkezőket, de a jelenlétük sokszor rengeteg plusz feladatot ad, amit meg kell oldanunk, és jelentős költséggel jár nekünk.

– Fejlesztések történtek a városban?

– Nagy örömünkre szolgált, hogy a Magyar Turisztikai Ügynökség által kiírt pályázaton lehetőséget nyertünk a Vak Bottyán strandon elhelyezett ***vízi élménypark*** megvalósítására. Nemcsak ezt, de zárható ***értékmegőrzőket***, ***a Bezerédi strandon több száz négyzetméter térkövezést, játszóteret és defibrillátort*** is tudtunk a pályázat segítségével finanszírozni. Ezzel mind a két, Balatonkenese által üzemeltetett strandon van újraélesztő berendezés.

– Népszerű volt az élménypálya?

– Nagy sikere volt, jelentős bevételt hozott, s általa ***a kenesei strand népszerűbb lett***. Büszkén mondom, Balatonkenese napjainkban ott tart, hogy január elejétől-közepétől már nem lehet nyárra szállást találni a településen. Öröm ez, mert azt jelenti, Balatonkenese közkedvelt. Jönnek hozzánk, megszállnak nálunk, igénybe veszik a szolgáltatásainkat. Mindez egy újabb irányvonalat is meghatároz: ezek alapján ***szálláshelyet kell bővítenünk***. Nem kifejezetten az önkormányzatnak, ám ez sem kizárt. Mindenesetre itt egy olyan piaci rés mutatkozik, amit a vállalkozóknak meg kellene ragadniuk és ki kellene használni. Van rá fizetőképes kereslet. Nem árt figyelni, mert most jelennek meg rá pályázatok is.

– Ezt többen örömmel halljuk!

– A nyári szezon nem telt mindenkinek pihenéssel és üdüléssel, mert dolgoztunk. Megnyert ***pályázataink tervezése***, a ***beruházások előkészítése*** folyt. A ***jövő évben*** fizikailag is el tudjuk kezdeni ***az óvoda fűtéskorszerűsítését***, ***az iskola teljes hőtechnikai felújítását***, amely hőszigeteléssel, szintén fűtéskorszerűsítéssel és szellőzőrendszer kialakításával jár. Sor kerül ***a Polgármesteri Hivatal teljes modernizálására*** is. Emellett meg kell említenem a ***Kultúra Házának átépítését és kibővítését***, amely szintén 2018-ban valósul meg. Fontos feladatok ezek, amelyeknek most még ugyan nem látszik semmilyen gyakorlati jele, ám a hivatalon belül a saját és a külsősként bevont ***szakemberek*** már dolgoznak rajta, hogy a kivitelezések minél tervezettebben és zökkenőmentesebben lebonyolódjanak.

– Akkor tehát itt a következő időszak. Ebben mi várható?

– Jön az ősz, nemsokára itt lesz ***nemzeti ünnepünk***, melyre ***megújult az '56-os emlékművünk***. Várunk szeretettel mindenkit az emlékező rendezvényre ***október 23-án***. Előtte, szeptember végén pedig a ***Mihály-napi Sokadalomra***, ami szintén jelentős eseménynek ígérkezik. Reméljük, jó időt kapunk, és sokan együtt lehetünk mindkét alkalommal.

Október 6-án, délután 16.00 órai kezdettel ünnepeljük az ***Idősek Napját***, amire valamennyi nyugdíjasunkat szeretettel hívjuk. Kellemes műsorral és egy tányér étellel várjuk őket a Sportcsarnokban. Legyenek a vendégeink!

Az év közben elnyert pályázat, ami a ***csapadékvíz által tönkretett útjaink helyreállítását*** finanszírozta, napjainkban fejeződik be. Ennek keretében ***több utcát murváztunk, néhány mart aszfaltos utcát aszfaltoztunk***. A kivitelező szerencsére jó minőségben dolgozott. Egyéb helyeken ***szikkasztó és vízelvezető árkot ásattunk***. ***Kritika is ért minket***, ami tulajdonképpen jogos, mert sok esetben hiábavaló és fölösleges ilyen árkokat ásni, ám a katasztrófavédelem szakértői, illetve a pályázat elbírálói ***csak úgy bocsátották rendelkezésünkre az összegeket***, ha ezt megvalósítjuk. Ennek a pályázatnak jelenleg a műszaki lezárása folyik, reménykedünk benne, hogy az erre a feladatra kapott anyagi eszközökkel probléma nélkül el tudunk számolni.

Még egy bejelentésem van, ami elsősorban a reformátusok számára lehet lényeges, de mindenkinek fontos. Idén ünnepeljük ***a reformáció 500. évfordulóját***, melynek örömére ***Luther Márton***, ***Kálvin János*** és ***Dévai Bíró Mátyás*** egész alakos ***szobrát*** helyezzük el a református templom közelében. Ők azok, akik az európai kereszténység és a Balatonkenesét érintő reformáció tekintetében a legjelentősebb munkásságot fejtették ki. A szobrokra ***Bálint József*** felajánlásából tudtunk szert tenni, aki a

nagyszerű és szép alkotásokat faragta. Köszönet neki érte így, az újságon keresztül is. ***A szobrok avatásának és megáldásának időpontja október 20-a lesz.***

*– Több olvasónk is megkeres minket kérdésekkel, ezért úgy gondoltuk, indítunk egy rovatot a lapban, amiben utánajárunk a kérdésekre adható válaszoknak. Az egyik ilyen kérdés a **drónok**kal kapcsolatos szabályokról szólt. Olvasóink sérelmezik, hogy a drónt használók esetenként nem tartják tiszteletben a magánélet szentségét, s felvételeket készítenek szomszédaikról, azok ingatlanáról. Van erre valamiféle szabályozás, illetve mit tudhatunk a drónok üzemeltetőiről?*

– Az önkormányzatnak ***nincs drónja***, így csak magánfelhasználókról lehet szó. Néha engedéllyel rendelkezőt ***bízunk meg*** azzal, hogy készítsen légifelvételt a ***tömegrendezvényeinkről***. A drón üzemeltetése a ***Légügyi Hatóság engedélyéhez*** kötött; mint egy repülő esetében, itt is be kell jelenteni a repülést. De amíg a piacon egy egyszerűbb drón pár tízezer forintért megvásárolható, illetve akinek sok a pénze, akár fél milliót érő berendezéshez is hozzájuthat, sajnos semmi garancia nincs arra, hogy a területünk fölé nem repül idegen drón.

– Egy kedves olvasónk azzal a kérdéssel fordult hozzánk, tervezi-e a város a Tátorján tanösvény járhatóbbá tételét?

– Pályázatot készít elő az önkormányzat, melynek a ***Soós-hegyre való könnyebb feljutás*** lehetővé tétele is része lesz. A gyalogösvény állapota valóban nem a legideálisabb, a Városgond-

nokságnak régóta nagy feladatot ad ez a probléma, de egyéb munkáikból fakadóan egyelőre nincs kapacitásuk a gondok végleges megoldására. Egyébként az ösvény mai állapotának megvan a maga romantikája, és hangulatos is, de azt sem szabad felednünk, hogy a Soós-hegy ***természetvédelmi terület***, melyen a növények jelenleg háborítatlanul élnek. Mindent, amit a Soós-heggyel kapcsolatban tervezünk, a természetvédelem szempontjából is néznünk kell.

– Ugyancsak kérdésként kaptuk, hogy van-e Balatonkenesén valamiféle központi nyilvántartás a tátorján növényről? A tátorján egykor nagyobb területeket borított be a környéken, mára sajnos érezhetően megritkult. Tervezi-e a település, hogy ezzel foglalkozzon?

– Az egyes kiemelt növények előfordulási helyeit a ***Balaton-felvidéki Nemzeti Park*** tartja nyilván. A ***tátorján*** esetében olyan szintű a figyelem, hogy ***regisztrálják és térképen jelzik***, hol vannak az egyes tövek. Ráadásul nemcsak az önkormányzati, de a magánterületekre is ügyelnek. Az utóbbi időben a ***vaddisznók*** tettek nagy kárt a tátorjánállományban; az ehető gyökereket kitúrták. A vaddisznók sajnos lakott területen és a református temetőben is jelentős károkat okoztak. Lakott területen vadász nem használhat fegyvert, így meglehetős sakk-matt helyzet alakult ki. Az embereket gyakran figyelmeztetjük, hogy ne tegyenek ki a vadak számára ehető élelmet, ám ha a komposztálóba frissen vágott fű kerül, az sok állatnak már eledelt jelent.

– A temetőben nemrég mi is találkoztunk vaddisznó nyomaival. – Polgármester úr! Köszönjük szépen az összefoglalót!

Vasváry-Tóth Tibor

Balatonkenese Magazin

Péntekenként,
a Balaton TV műsorán.
Hírek, tudósítások, beszámolók
és programajánló.

Minden,
ami Kenesén történik!

Az adás ismétlése
vasárnap, 14.10-kor.

Balaton Televízió

Új adással
kéthetente jelentkezünk.

Ízelítő a szeptember 1-i adás tartalmából:

* **Nagy sikert aratott az ExperiDance a Tófesztiválon.**
* **Szent István király ünnepe Balatonkenesén.**
* **XIII. Országos Lecsófesztivál: új lecsókirályt választott Balatonkenese.**

A szeptember 15-i adásban láthattuk:

* **Új tanév kezdődött az általános iskolában – milyen évre készül az iskola?**
* **Programokban és fejlesztésekben gazdag nyarunk volt – a szezont Tömör István polgármester értékelte.**

Nézze a Balatonkenese Magazint
a Balaton TV műsorán!

301/16/25

Babolcsai István sírjánál jártunk

Az Új Köztemető főbejárata

Tavaly októberi, az 1956-os forradalom 60. évfordulójáról megemlékező lapszámunkban írtunk ***Babolcsai Istvánról***, Balatonkenese elfeledett 56-os mártírjáról, akit tevékenységéért bíróság elé állítottak, halálra ítéltek és kivégeztek. A budapesti Új Köztemető 301-es parcellájában, az ’56-ot követő megtorlások egyik szimbolikus helyén temették el. Mint az ott nyugvóknak mind, neki is 1989-ig kellett várnia, hogy az utókor szembenézzen a múlttal, s végre megadja a tiszteletet a sokszor koncepciós perekben, hamis vádakkal illetettek, meghurcoltak és meggyilkoltak emlékének.

Kiss András, az 1000 éves Kenese című könyv szerzője, Balatonkenese monográfusa állított össze egy kiadványt Babolcsai István életéről és haláláról 1996-ban, az akkor rendelkezésére álló adatok, információk alapján. A szerző személyesen ismerte Babolcsait: sokgyermekes, szorgalmas kenesei család fia volt, csendes, halk szavú. A családot meggyötörte a történelem: Babolcsai István tíz testvére közül ketten, ***Sándor*** és ***János*** az első világháborúban haltak hősi halált, bátyja, ***Ferenc*** pedig a második világháború idején jutott hasonló sorsra. Ő maga 1956 áldozata lett. – Kiss András a róla szóló munkáját nyilvánvalóan folytatni szándékozott, hiszen néhány évvel a rendszerváltás után még nem volt annyi lehetőség, hogy egy 1956-os szerepvállalásáért elítélt és kivégzett személy életútját több forrásból fel lehessen térképezni. A levéltárak, sokáig szigorúan titkosított, elzárt archívumok csak lassan nyíltak meg, fokozatosan kerültek nyilvánosságra az ’56-tal kapcsolatos ismeretek. Kiss András időközben azonban meghalt, így a Babolcsai Istvánról tervezett munkája egy tőle megszokott precizitással összeállított vázlat maradt.

Ám ha minden jól alakul, a történet most folytatódik.

Augusztus legvégén az Új Köztemetőben jártunk, és felkerestük Babolcsai István nyughelyét. A 301-es parcella 16. sorának 25. sírja az övé. Nem messze nyugszik ***Nagy Imrétől***, hiszen mindkettejüket 1958-ban végezték ki: Babolcsai Istvánt március 6-án, Nagy Imrét és a vele egy per során elítélt ***Maléter Pált*** és ***Gimes Miklóst*** pedig június 16-án. Nagy Imrééket először nem itt, hanem a Kozma utcai Kisfogház udvarán földelték el – az eljárást temetésnek nevezni a legnagyobb jóindulattal sem lehet: sekély hantjuk fölé rossz bútorokat és más lomot halmoztak –, ahonnan 1961. február 24-én titokban kiásták, és a 301-es parcellába szállították maradványaikat.

Nagy Imre a 23. sor 9-es helyére került, *Borbíró Piroska* álnéven, jeltelen sírba. A mellette levő, 8-as sír Maléter Pál és Gimes Miklós nyughelye lett: kettejüket együtt hantolták el újra, alul Maléter Pál, fölötte Gimes Miklós koporsója.

Nem kizárólag a 301-es parcellában temették el az 1956-os eseményeket követő megtorlások áldozatait, hanem a 298-as és a 300-as parcellákban is. És nemcsak '56 halottai kerültek ide: a második világháború utáni perekben halálra ítélt háborús bűnösök, más politikai perek kivégzettjei és internálótáborokban, rabkórházban, börtönökben meghaltak szintén itt nyugszanak.

Az *Új Köztemető* területe hatalmas, az '56-os mártírok nyughelyét évtizedeken át rejtő 301-es parcella ennek is a legszélén van. Teljesen érthető a helyzet: a politikai okokból halálra ítélteket és kivégzetteket félreeső helyen, a sírkert leghátsó részén, köztörvényes bűnözők között temették, gyakran a halottnak járó legminimálisabb tisztelet megadása nélkül, különös figyelmet fordítva arra, hogy az áldozatokat még halálukban is meggyalázzák: gyakori volt, hogy arccal lefelé, összedrótozott kézzel lökték sírba a testüket. Amikor 1989-ben, az újratemetés előtt a 301-es parcella sírjait feltárták, Nagy Imrét és mártírtársait is így találták.

A 298-as, 300-as és 301-es parcella és környezetük mára méltó emlékhelye lett az 1956-os forradalomnak, s mindazoknak, akik itt találtak – most már biztosan – örök nyugalomra. A *Nemzeti Gyászpark* 2014-re újult meg teljesen. Látogatóközpont fogad minket, épülete egyszerű dísztelenségében szép. A létesítményt, melyet 2016-ban adtak át, a Nemzeti Örökség Intézete működteti. Célja és küldetése, hogy a parcellák és a bennük nyugvó személyek történetét felderítse és feldolgozza.

1956 hőseihez

Néma tisztelettel s lehajtott fejjel
Emlékezünk Reátok,
S neveiteket olvasván könnyek
Fátyolán át,
Felidézzük feledhetetlen, büszke,
Szép arcotok.
Megjelenek előttünk a történelmi
Múlt képei,
Filmként peregnek szemünk előtt,
1956 történései.
Amint erős kezetekben lengenek,
Idegen jelképtől
Szabadított, nemzetiszín zászlóitok,
Büszkén a magasban.
Hirdetik e nép kiolthatatlan vágyát,
A szent szabadságra,
Melynek szívetekben parázsló tüze,
Ismét lángra gyúlt!
Ígérjük Néktek, míg létezik e nemzet,
Reátok emlékezünk,
S szentektől áldott magyar hazánk
Hőseiként tisztelünk!
Ti, kiknek kiontott igaz vére borította
Az utcák fekete kövét,
Meghaltatok a szabadság szentségéért,
S a jövő nemzetért.
Ti vagytok, akiknek dicső emléke előtt
E napon meghajolunk.
Ám mi, érdemtelen s megalkuvó utódok,
Szégyenteljes módon
Nem haladtunk tovább a szent véretekkel kijelölt,
Dicső úton.
Ti, az egyszerű hősök tízezrei, nem érhettétek meg
Az áldott napot,
Mikorra a szabadság oly régóta vágyott dicső fénye ismét
felettünk ragyog.
Ti, akik e megtépázott nemzet szabad jövőéért éltetek s haltatok,
Lettetek mindazok,
Kiknek áldott emléke a magyar nép történelmébe s szívébe örökre
Beírattatott!
S azok a véretektől pirosló lyukas zászlók, mit örökül reánk hagytatok,
Felettünk – MINDÖRÖKKÉ – lobog!

Id. Mészöly Sándor

A kivetítőn Babolcsai István adatai

Bent, a nagy térben hatalmas betűkből kirakott feliratot látunk: „Hol sírjaik homorultak". A mottó utalás az 1989 előtt uralkodó állapotokra, amikor a jelöletlen sírok az elhanyagoltságban, a gaz közt bújva süppedtek, évtizedeken át.

A látogatóközpont másik kiemelt fő célja, hogy iskolai csoportokat, osztályokat fogadjon. Kihelyezett történelemóra keretében mutatják be a helyszínt, a történelmi kort és az eseményeket. Kérésük mindössze annyi, hogy a csoportok a tervezett látogatás előtt elérhetőségeik valamelyikén – akár e-mailben, akár telefonon – időpontot egyeztessenek. Ugyanakkor szeretettel és nagy segítőkészséggel várnak és fogadnak magánszemélyeket is bármikor – tehát bejelentkezés nélkül –, akik keresnek valakit, érdeklődnek 1956 történetének e fejezete iránt, vagy lerónák

tiszteletüket az áldozatok emléke előtt. A központ hétfőtől péntekig, 10.00-16.00 óra között tart nyitva; a belépés ingyenes. A temető főbejáratától ingyenesen igénybe vehető busz indul minden nap 10.00 és 15.30 között, félóránként. Igény szerint a járat a Kisfogházban kialakított emlékhelyet is érinti.

Nemcsak az Új Köztemetőben, hanem a 2016-tól szintén a Nemzeti Örökség Intézete által kezelt *Fiumei úti sírkertben* is nyugszanak az 1956-os forradalomban elhunytak. Ide főleg az utcai harcok áldozatait temették. Ám ez a hely másért is fontos: történelmünk, kultúránk és műveltségünk legnagyobbjai pihennek itt: *Kossuth Lajos, Batthyány Lajos, Deák Ferenc, Arany János, Ady Endre vagy Erkel Ferenc, Csontváry-Kosztka Tivadar* sírját is megtaláljuk a csendes, csodálatosan rendben tartott sorokban. A síremlékek majd mindegyike művészettörténeti érték, más híres művészek alkotásai. – Közeledik a Mindenszentek és a halottak napja – ilyenkor ideje van a temetői látogatásnak. Saját halottaira gondol, szerettei sírját keresi fel majd mindenki. Ha jut egy kis időnk, tervezzünk be egy látogatást a Nemzeti Sírkertbe is – megéri.

Az Új Köztemető 301-es parcellájában Babolcsai István egy nagyra nőtt tujabokor alatt alussza örök álmát. A Kiss András által összeállított anyagban van fotó a sírról – 1996-ban még csak a kőlap volt, a tujának nyoma sincs. A bokor mára körbenőtte a sírt, az örökzöld ágak mintegy átölelik az egyszerű kőlapot, melyen az ott nyugvó nevén, születése és halála évén kívül egyetlen jel kapott még helyet: a *Kossuth-címer*, az 1956-os forradalom egyik jelképe.

Jövőre lesz hatvan éve Babolcsai István kivégzésének. Reméljük, addig többet is megtudunk életéről, 1956-os szerepvállalásáról, s halálának körülményeiről. Többeknek tartozunk ezzel: elsősorban természetesen neki, de ugyanúgy az életéről, haláláról elsőként hírt adó Kiss Andrásnak. És nem csak nekik – magunknak, Balatonkenesének is.

Vasváry-Tóth Tibor
Nagy Krisztina

Nemzeti Gyászpark Látogatóközpont
Elérhetőségek
Cím: 1108 Budapest, Kozma u. 8-10.
Telefon: +36 70/663-47-90
E-mail: 301@nori.gov.hu
Web: 301.nori.gov.hu

Segítségéért köszönetünket fejezzük ki a Nemzeti Gyászpark Látogatóközpont munkatársának, ***Szabó Viktor***nak.

A Kenesei Szabadegyetem októberi vendége

Wittner Mária

'56-os elítélt, volt országgyűlési képviselő

1956 – Hóhér, vigyázz!

Beszélgetőtárs:
dr. Tábori György alpolgármester

2017. október 21. szombat, 17:00

A Kultúra Háza emeleti termében

A belépés díjtalan.

Kenesei Szabadegyetem
Közéleti személyiségek, szakértők, tudósok – interaktív pódiumbeszélgetéssel és vetítéssel egybekötött – ismeretterjesztő előadásai, havonta egy alkalommal.

Wittner Mária (Budapest, 1937. június 9.)

Neve az 1956-os forradalom kapcsán vált ismertté. A Magyar Rádió ostrománál csatlakozott a forradalomhoz. Budapesten a Vajdahunyad utcában és a Corvin közben harcolt. Itt ismerkedett meg *Havrila Béláné Sticker Katalin*nal, akivel sebesültek ellátásában segédkezett.

A november 4-i szovjet offenzíva során aknarepeszektől megsérült. 1957. július 16-án tartóztatták le, államrend megdöntésére irányuló szervezkedés, fegyveres szervezkedésben való részvétel, többrendbeli, meg nem állapítható gyilkossági kísérlet, fegyveres rablás és disszidálás volt ellene a vád. Az 1956 utáni tömeges megtorlások során 1958. július 23-án először halálra ítélték, melyet később a másodfokú bíróság 1959. február 24-én életfogytiglani börtönbüntetésre változtatott.

Kétszáz napot töltött a siralomházban Havrila Bélánéval egy cellában. Barátnőjét mellőle vitték kivégezni 1959. február 26-án.

A legutolsó '56-os bebörtönzöttek között, 1970. március 25-én szabadult.

1989-től kezdve több '56-os szervezet munkájában részt vett. A 2006-os és 2010-es országgyűlési választásokon a Fidesz országos listájáról jutott a Parlamentbe, ahol a foglalkoztatási és munkaügyi bizottságnak, majd 2010 után az emberi jogi, kisebbségi, civil és vallásügyi bizottságnak lett a tagja.

A rendíthetetlen antikommunizmusáról híres Wittner Máriát októberben Balatonkenesén köszönthetjük.

REFORMÁCIÓ - 500

500 évvel ezelőtt, 1517. október 31-én, a középkori keresztény egyház megreformálására törekvő mozgalmak történetében fordulópont állt be. Már 100 évvel ezt megelőzően megindult a folyamat, melynek részei voltak az 1400-as évek reformzsinatai, a szerzetesrendi törekvések és radikálisabb vallásjavító mozgalmak is.

Luther Márton Ágoston-rendi szerzetes és wittenbergi teológiaprofesszor 500 évvel ezelőtt fogalmazta meg 95 tételben vitaindító dokumentumát, melynek központi témái a megtérés, bűnbánat, Krisztus evangéliuma volt. Biblikus alapokra helyezett kritikájával és reform gondolataival első lépésben a klérushoz fordult, de érdemi eredmény nem született. Luther ezek után kezdte nyilvánosabban terjeszteni a gondolatait.

Luther Márton – Lucas Cranach festménye, 1529

Európa népét nem érte váratlanul a 95 tétel tartalma, mert ott voltak a már említett ébredési kísérletek, mondhatni, a reformáció igénye benne volt a levegőben, csak a megfelelő rendszeres teológiai alapozás hiányzott. Luther ezt dolgozta ki. Így igen rövid idő alatt földrajzilag is és társadalmilag is széles körben elterjedt, nagy népszerűségre tett szert minden társadalmi rétegben.

Levelezésekből tudjuk, hogy a kezdetekben Luthertől távol állt bárminemű szakadás gondolata. A Luther és környezete által kezdeményezett teológiai viták végül sajnálatos módon mégis elvezettek a nyugati kereszténység ma is fennálló felekezeti megosztottságához, ugyanakkor megújulást eredményeztek később az egyház egészében.

Kulturális szempontból a reformációnak talán a legnagyobb jelentősége, hogy szorgalmazta a híveknek saját anyanyelvükön való megszólítását az istentiszteleteken a latin liturgia helyett, és ezzel együtt a Szentírás lefordítását, kinyomtatását és terjesztését. A német és magyar irodalmi és köznyelv kialakulására például óriási hatást gyakorolt Luther és ***Károli Gáspár*** bibliafordító munkássága.

*

Dévai Bíró Mátyás 1500 körül született Déván. Már szerzetes papként, wittenbergi egyetemi tanulmányai alatt került ismeretségbe a reformátorokkal és tanaikkal. Első magyar reformátorként hazatérve, az egyház és hit megújulását szorgalmazva, már ezeket a tanításokat képviselte. Sok üldöztetést, bebörtönzést elszenvedett, mégis fáradhatatlanul járta be az akkori Magyarországot. Számos dunántúli gyülekezet – közte a kenesei is – az ő munkássága nyomán lépett a reformáció útjára, de volt Debrecen nagyhírű prédikátora is. Jóllehet a *„magyar Luther”* névvel illették, szellemileg közelebb állt a humanista ***Melanchtonhoz***, mint a dogmatikus Lutherhez; tipikusan reformátor egyénisége humanista műveltséggel ötvöződött. Meggyőződése volt, hogy mindenkinek el kell sajátítania az írás-olvasást, legnevezetesebb munkája egy gyermekeknek és felnőtteknek egyaránt szánt ábécéskönyv, az *„Orthographia Ungarica, azaz igaz írás módjáról való tudomány”*, de írt közérthető példákkal színesített, választékos magyarsággal megfogalmazott hittankönyvet is.

Dévai Bíró Mátyás (üvegfestmény, Wittenberg vártemplom)

E „vándorló prédikátor” buzgó reformátora volt egyházának, hűséges tanítója népének, egészen 1545-ös haláláig. Luther egyik „asztali beszélgetésében” Dévai Mátyást a *„keresztvállaló igaz keresztények sorába helyezte”*. Valóban hű szolgája volt Krisztusnak, minden körülmények között.

A félévezredes évforduló alkalmából szerte a világon és hazánkban is történnek megemlékezések, kiállításokat rendeznek, konferenciákat szerveznek, emlékhelyeket avatnak. Városunkban ez alakalomból kerül felállításra ***Bálint József faragó művész*** *felajánlásából és az Önkormányzat támogatásából egy* ***szoborcsoport*** *a református Gyülekezeti Házzal szemben, az* ***Ó-parókia (Könyvtár) udvarán****. Három alak magasodik majd a Kálvin Jánosról elnevezett téren, háttérben* ***Luther****, mint a reformáció elindítója, előtte* ***Kálvin****, akinek méltatásáról pedig nem olyan rég olvashattunk a tér felavatása kapcsán. A harmadik* ***Dévai Bíró Mátyás*** *a „magyar Luther” lesz.*

A szoborcsoport ünnepélyes átadására
Steinbach József,
a Dunántúli Egyházkerület püspöke,
Köntös László püspökhelyettes,
Bellai Zoltán püspöki főtanácsos
és Császár Attila,
a Veszprémi Református Egyházmegye
esperese jelenlétében és szolgálatával,
Tömör István polgármester
köszöntésével

2017. október 20-án, pénteken 16 órakor
kerül sor.
Mindenkit szeretettel várunk!

Jézus ezt a példázatot mondta: „Két ember ment fel a templomba imádkozni: az egyik farizeus, a másik vámszedő. A farizeus megállt, és így imádkozott magában: Isten, hálát adok neked, hogy nem vagyok olyan, mint a többi ember: rabló, gonosz, parázna, vagy mint ez a vámszedő is… A vámszedő pedig távol állva, még szemét sem akarta az égre emelni, hanem a mellét verve így szólt: Isten, légy irgalmas nekem, bűnösnek. Mondom nektek, ez megigazulva ment haza, nem úgy, mint amaz." (Lukács evangéliuma 18,9-14)

A reformáció idején nemcsak Luther, hanem számos kortársa számára is az vált a legégetőbb kérdéssé, hogy hogyan találhat menedéket az ember Isten ítéletének idején. Miben reménykedhetünk? Hogyan nyerhetünk kegyelmet? Hogyan rendeződhet Vele a kapcsolatunk, ami a bűn miatt megromlott?

A fenti példázat azt segít felismerni, hogy mit tehetünk a megújulásért a személyes életünkben, vagyis mit tehetünk a mi belső, egyéni reformációnkért. Hogyan lehet *„megigazulva hazamenni"*, tehát úgy, hogy rendezve vannak a dolgaink Istennel?

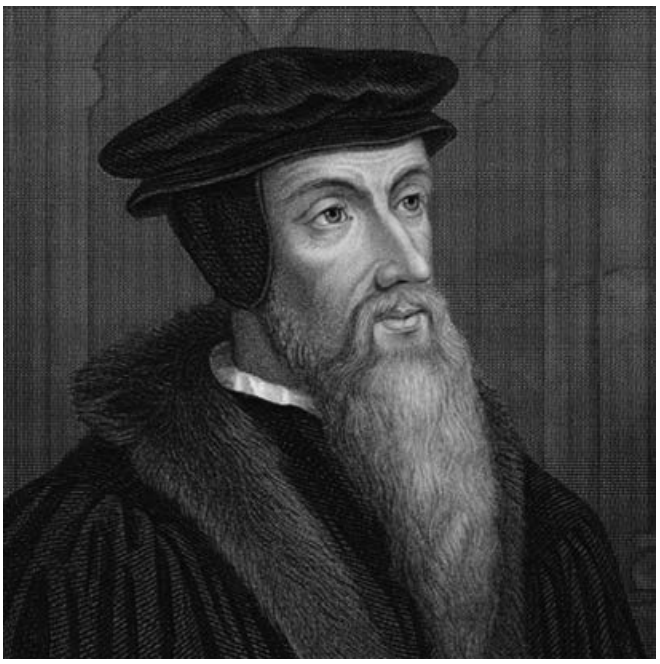

Kálvin János (1509-1564)

Vegyük komolyan Jézus szavait, és induljunk ki abból, hogy a farizeus és a vámszedő is imádkozni mentek fel a templomba! Mindketten Istent keresték. Mindketten kapcsolatot kerestek Istennel. Ez azonban csak egyiküknek sikerült! Vajon miért?

A farizeus imádkozni ment a templomba, de imája arról szólt: Gyere Isten, veregesd meg te is a vállamat! Mert hiszen láthatod, hogy én egy igaz ember vagyok, én mindenben jó vagyok, én betöltöm minden törvényedet! Lásd be, hogy ilyen jó hívet, mint én, aligha találsz máshol! Aztán ima közben körülnézett, látott másokat, bűnösöket, és tán még bele is borzongott, úgy köszönte meg Istennek, hogy ezekhez ő semmiben nem hasonlít.

A vámszedő kicsit távolabb állt meg. Sem körülnézni nem mert, sem égre emelni szemeit. Ő önmagát látta, a hibáit, elrontott életét. Látta, hogy mennyire kicsi ő az Isten előtt. Teljes súllyal átérezte méltatlanságát. Ezért imájában csak ennyit tudott mondani: Uram, én elesett bűnös vagyok, de Te légy hozzám kegyelmes!

Érdemes ezeket a példákat önmagunkon tovább gondolni. Milyennek látjuk saját magunkat, amikor mi Isten elé állunk, amikor elcsendesedünk Előtte? Mire szoktunk hivatkozni, mit szoktunk felnagyítani az életünkből? Mire vagyunk büszkék, vagy mi az, amit szégyellünk?

Itt vigyáznunk kell, hogy ne essünk a ló túloldalára. A farizeus rossz példája nem azt üzeni, hogy ne is vegyünk tudomást saját jó tulajdonságainkról. Igen, legyünk tudatában, hogy miben vagyunk jók és tehetségesek, hiszen pont azért kaptuk, hogy használjuk! A farizeus azt rontotta el, hogy ezek alapján ő önmagát igaznak nyilvánította! Isten helyett ő akart győztest hirdetni. Na, ez a jog nem a miénk.

Aztán itt egy másik fontos kérdés: Milyennek látjuk mi Istent, amikor elé állunk?

Jézus példázatában a farizeus bizonyára önmagát látta Isten helyében, ezért érezte feljogosítva magát az ítélethozatalra. A vámszedő viszont azt látta Istenben, hogy Ő kegyelmes! Azt látta, hogy elesett bűnös volta ellenére Rá bízhatja magát. Bűnei, rossz döntései, elrontott élete, és az egész örvény ellen, ami lefelé húzza a pusztulásba, számára egyetlen mentőöv maradt: a Kegyelem. Egy kegyelmes Isten: csakis Ő mentheti meg!

Milyennek látjuk mi Isten arcát, amikor Elé állunk? Szigorúnak? Olyannak, aki követel? Elvárásai vannak? Ő mindig csak utasít? Büntet? Amikor úgy érezzük, hogy összeroskadunk, Ő csak azt mondja: megérdemelted, bajodat saját magadnak okoztad? – Ha ilyennek látjuk, akkor próbáljuk korrigálni azt a képet, hiszen Jézus arca egyáltalán nem ilyen volt! Nézzük csak meg Őt az Újszövetségben, ahogy odalép emberekhez, ahogy támogatja, felsegíti, gyógyítja őket. Jézus azt akarja, hogy egészséges és teljes életet éljünk!

A sokak által jól ismert Luther-film egyik legmegkapóbb jelenete az, amikor az ördöggel viaskodó és önmagát marcangoló Márton testvért megkérdezi lelki atyja: Mi után kutatsz, mit keresel magadnak? Ő szinte odasírja neki: Egy irgalmas Istent! Aki szeret engem, és akit én is szerethetek! Ekkor ő levette nyakából a keresztet, beletette Luther markába, és ráfonta ujjait: Akkor hát Őt nézd! Krisztust! Neki mondd: a Tiéd vagyok, ments hát meg! – Ez a mondat később is többször visszatér a filmben. Ez kísérte őt végig: talpra segítette, bátorságot adott küzdelmeiben. Egy kegyelmes Isten, akihez odafordulhatott: A Tiéd vagyok, ments hát meg!

Így tesz a vámszedő is ott a templomban, s Jézus ezt mondja róla: „Ez megigazulva ment haza, nem úgy, mint amaz."

Isten tesz minket igazzá, ha mi a gyermekei vagyunk, és Hozzá tartozunk.

Ha a mi gyermekeink rosszat tesznek, hibáznak, attól még nyilván a gyermekeink maradnak. Még ha megbántanak, vagy ellenünk fordulnak, akkor is a mieink. – Isten is valahogy így tekint ránk: vétkezünk, sokszor Ellene fordulunk, de Ő a gyermekeiként szeret. Merjük hát érezni szeretetét! Merjük bizalommal megszólítani Őt, merjünk odabújni Hozzá, és ezt mondani: A Tiéd vagyok, ments hát meg engem!

Némethné Sz. Tóth Ildikó és
Németh Péter
lelkészek

Rabláncon

Tisztelgő megemlékezés a reformáció indulásának 500. évfordulójára

Mélységes mély az emlékezés kútja.
Thomas Mann nyomán

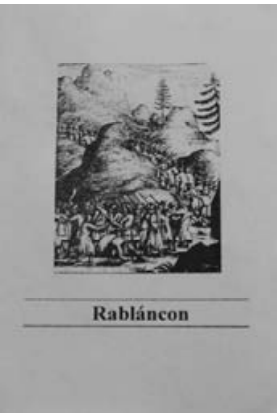

Minden történetnek, így az írásom címét viselő Rabláncon szónak is előzménye van, mivel abból a református és evangélikus kiadványból származtatom, melyet valamikor évekkel ezelőtt ***Gellértfi Béláné Margitka*** adott nekem, hogy ismerjem meg „a hit hőseit", akik készek voltak meghalni a tiszta, megtartó hitért. Másik előzmény a megemlékezésem megírásához az, hogy családomnak tisztelőjétől, ismerősétől – aki nemrég tragikus hirtelenséggel halt meg – református testvéri szeretettel, ajánlattal hittudományi könyveket kaptam ajándékba, melyek tartalma számomra új megvilágításban mutatja be a mindenkori élő egyházon belüli hitvitákat, és az irányzatok kialakulását, fejlődését, amely aztán jobbá, életszerűbbé tette annak hirdetését, tanítását. Elősegítve, erősítve az egyház megújulását. Például: *„az egyház hite, hitvallása … minden időben, így ma is egy valóságos történeti, kultúrtörténeti és társadalmi helyzetben születik meg és hangzik el"*. Továbbá: *„nem légüres tér veszi körül, hanem a valóságos élet, a felismert igazság, a tévhitek elleni védekezés"*.

Dr. Balázs Pál atya szerint *„az igazságtalan dolgok elszenvedése, feldolgozása jó dolog"*. Szerintem annak a továbbadása, hirdetése, lelkészi, papi, tanári hivatás esetén, annak szépségét adja.

A Jézus Krisztus által megvalósult újszövetség alapján (a teremtő Isten és a gyarló ember közti szövetség) a megalakult egyház állandó mozgásban, fejlődésben volt, a próféták tanításával egyben. A keresztény egyház kiváló hittudósokat adott az emberiségnek, majd elősegítették egy új társadalmi forma, a feudalizmus kialakulását, sajnos később annak a konzerválását. A létrehozott inkvizíció az emberiség egyik legaljasabb szörnyűségét, a nemlétező boszorkányok üldözését *(„boszorkányok pedig nincsenek!" – Könyves Kálmán magyar király 1074-1116)* – minden olyan elgondolást, felfedezést tiltott és megsemmisített, ami a fennálló társadalmi rend megváltoztatását, javítását célozta volna – sok esetben látszólagos bírósági eljárással intézték. Azonban az egyház kitermelte a saját maga belső ellenzékét, a XV. század végén a párizsi egyetem függetlenítette magát a hitoktatásban, és kimondta önállóságát a pápától. Majd rá nemsokára, Luther Márton működése (1517) alapján elindult a reformáció folyamata. Az ellenállás, az új keresése, egyházon belül adott volt, hiszen az írástudás, a gondolkodás, a bölcsészet, az emberismeret, a tudomány az ő birtokában volt.

Valamennyien úgy vagyunk, hogy az életünkben bekövetkező változásokat nehezen éljük meg, még akkor is, ha számunkra előnyöket, biztonságot ad. Ha a változást ránk nézve károsnak tartjuk, azt igyekszünk minden esetben elhárítani, vagy tompítani.

Így van ez társadalmi szinten is, de ott a változások már nagyobb áldozatokkal járnak, akár emberi, akár egyéb, dologi vonatkozásban. A keresztény egyház és a hit történetében is így van ez.

Az emberiség történetét végigkíséri az egyéni és társadalmi szintű változások sorozata, melyek hozadékát csak a történelem tudja értékelni. Az idő a pontos értékmérője ezen történéseknek. Hatását azonban a mindennapokban is érezni lehet.

A XVI. században egyházszakadásra került sor. ***Luther Márton*** pap-szerzetes a temploma ajtaján kifüggesztett nyilatkozatában bírálta a katolikus egyház működését és változtatásokat kívánt a katolikus hierarchiában is. Egyszerűséget a működésben és válaszokat az akkori idők kihívásaira, a természettudományi, földrajzi felfedezések, csillagászat, orvostudomány eredményeire. A társadalom ellentmondásaira. Követelte a bűnbocsátó cédulák megszüntetését, amelyeknek megvásárlásával az egyén bűnbocsánatban részesült, és üdvözülhetett. Akinek pénze volt, valamennyi bűne alól felmentést kapott.

Az 1517-es eseményeket követően a katolikus egyházból új keresztény hitfelekezetek váltak ki – evangélikusok, reformátusok és kisebb felekezetek – melyeknek gyűjtőneve protestáns egyház lett. A „protestál" szó latin eredetű, tiltakozást, visszautasítást, ellenkezést jelent.

Az új hit, az új vallás a középkori Magyarországon is azonnal terjedni kezdett. Az ellenzők, ***I. Lipót császár és magyar király*** és a katolikus főurak és főpapok a változások megállítására törekedtek. Erre többek között a ***Wesselényi Miklós*** nádor-féle, a Habsburg-ház megdöntését célzó összeesküvés szolgáltatott okot. Jóllehet, az összeesküvők mind katolikus főurak voltak, de az ostor az új vallás hirdetőin, követőin csattant. Erőszakos templom- és iskolafoglalások kezdődtek, az új hit terjesztőit, lelkészeket, tanítókat, elűzték, az elfogott lelkészeket és tanítókat törvényszék elé állították és felségsértés vádjával halálra ítélték. A halálos ítéletet közben megváltoztatták. Sokan nyilatkozatban tagadták meg a hitüket és külföldre távoztak, sokan erőszakos halált haltak. Akik nem mondtak le a hitükről, azokat fogva tartották, majd később titokban negyvenegy prédikátort, rablánccal a lábukon, gyalogosan, a hófödte Alpokon keresztül Triesztbe vittek. Onnan Nápolyba, szintén gyalogosan, az Appenninek sziklás vidékén át. A menet harminc napig tartott.

Az úton elcsigázott, lelkileg megtört, Nápolyba érkező, majd ott gályarabnak eladott lelkészeket és tanítókat meglátva a gálya parancsnoka dühösen kiáltott fel: *„Mit kezdjek egy ilyen nyomorúságos társasággal? Ötven aranyat fizettünk értük fejenként!"* A kikötőben híre ment, kiket hoztak gályaraboknak, majd a hír eljutott Nápoly leggazdagabb emberéhez, ***Weltz Györgyhöz*** is, aki kapcsolatai révén eljárt a szabadulásuk érdekében a nápolyi alkirálynál. Kapcsolatba lépett az ott állomásozó

holland hajó parancsnokával, ***De Reitter*** tengernaggyal. A rabokat kegyelmi kérvényük ellenére sem engedték szabadon, azonban a holland tengernagy nyomatékos fellépésére a tárgyalások eredménnyel zárultak: megérkezett az alkirály kegyelmi végzése, a prédikátorokról kilenc hónapi gályarabság után lehullottak a rabláncok. Már csak huszonhatan voltak életben a harmincegyből. A holland tengernagy elővigyázatosságból különböző nemzetiségű hajókra juttatta el a megszabadított rabokat, s azok csak tíz év múlva térhettek vissza hazájukba, Magyarországra, mivel ***Thököly Imre*** szabadságharcával sorra tönkreverte I. Lipót császár hadait. Így az engedményre kényszerült, és véglegesen utat nyitott a reformelveknek. Azóta Magyarországon a reformátusok is *„szabadon tenyésznek”*.

A másik, gályarabnak eladott csoport tagjairól, akik más útvonalon, a kapuvári és sárvári börtönökből kerültek eladásra, húsz prédikátor sorsáról nem tud a történelem. Valószínű, hogy gályarabként fejezték be az életüket, megtartva a hitüket.

A prédikátorok rablánca a feudális körülmények rablánca is volt, azt is jelképezte. Gátolta a szabad véleménynyilvánítást.

A hit, az akarat, a kitartás sikerrel végződött, nagy áldozatvállalások árán, az egyén, a vallás és a társadalom számára is. A reformáció elősegítette a társadalmat bénító feudális viszonyok rabláncainak széttörését, segítette a tőkés, szabadversenyes kapitalista gazdasági rend kialakulását, ezzel együtt szabadabb gondolkodást, alkotást biztosított az emberiségnek. A reformáció hatására megindultak a társadalmi mozgalmak, az ipar fejlődése soha nem látott eredményt hozott.

A megújult egyház emberközelibb lett, ami előnyére vált. Magyarországon a protestáns istentiszteletek magyar nyelven zajlottak. Ez hitet adott a magyarságnak. Ennek is köszönhető, hogy a török uralom évszázada alatt három részre szakadt országban alig akadt renegát.

A polgári forradalmak megvalósították az egyház és az állam különválását, ami az egyház irányító és ellenőrző szerepét az évszázadok során teljesen megszüntette.

A társadalomban később lezajló átalakulásoknak az egyház *már nem irányítója, és nem ellenőrzője*, hanem csak külső szemlélője lett.

Napjainkban a reformáció hatásának terjedése miatt az egyház, főleg az emberek, a hívek lelkiségével foglalkozik, segítve ezzel a mindennapi gondjaik enyhítését is. A gyülekezetek istentiszteletein bibliai történetek felidézésével, példázatokkal erősítik megvallott és megtartott hitüket. Ebben csak megerősített a Dr. Balázs Pál címzetes apát úrral készült beszélgetés, mely a Balatonkenesei Hírlap 2017 szeptemberi számában jelent meg. Olvasatomban Balázs Pál atya szerint segíteni kell az *örök értékek* – melyet a Szentlélek adott – és az ideiglenes emberi értékek közti különbözőségek megértését és alkalmazását mindennapi életünk és létünk során. Ehhez kell segíteni, Felnőni mindenkinek.

A teremtő Isten által kapott *örök értékek*, szeretet, becsület, tisztesség, hűség például pénzértékben nem kifejezhető, *nem lehet megvásárolni*, csak művelni lehet, ez a használati értéke.

Az ideiglenes *emberi értékek*, életvitelünk, ruházatunk, étkezésünk, pénzbeli értéke kifejezhető, megvásárolható. Azaz használati értéke pénzben kifejezhető. A ma emberének tévedése, hogy életében az értékek felcserélődnek és az ideiglenes, múlandó értékek kerülnek előtérbe. Ennek több oka is lehet, egyik a családi életek megromlása, amely tulajdonképpen a társadalom alapját képezte ez idáig, bizonyos keretek között örök értékek alapján.

A keresztény egyház a reformációval a társadalmi fejlődés a tudományos kutatások vonatkozásában nem kerékkötője, hanem segítője lett, akaratlanul is.

Ellentétben egy másik nagy vallással, az *iszlámmal*, amelynek egy része az elmúlt évszázadokban államvallássá alakult, ahol a végrehajtó hatalom – az állam és az egyház – egy hatalmi ágban összpontosul, harmadik ág, a független ellenőrző ág hiányzik ezekben a civilizációkban. Az iszlám világ mai forrongásai többek között erre is visszavezethetők. Ők most vannak a reformáció előcsarnokában, az összes gondjukkal bajukkal együtt.

Lehet látni és érzékelni, hogy az egyház története, fejlődése szoros kapcsolatban áll az emberiség, a társadalmak történéseivel. A keresztény egyház hitvallása minden időben, így ma is valós történeti, kultúrtörténeti társadalmi helyzetben születik meg és alakul ki. Úgy tűnik, néha lassú folyamként. Mivel úgy gondolják, hogy erős sziklára építették fel a várukat, mely biztonságosnak tűnt, szikla szilárdnak, azonban a felépítményen az idő vasfoga miatt foltok és repedések keletkeztek, s azok javítása és annak előkészületei folyamatban vannak. *Az alap*, amelyre építkeztek, *biztonságos*, a felépítményén keletkezett hibák helyreállítása elkezdődött.

Az állandóan és gyorsan változó társadalmi kihívásokra, a dolgok újra értelmezésére kész a kereszténység, melynek bizonysága II. János Pál pápa 1991-es magyarországi látogatása, amikor felkereste Debrecenben a gályarabok emlékművét, koszorút helyezett el és imádkozott a hithősök, áldozatok emlékére és tiszteletére.

Átlag magyar állampolgárnak tartom magam, vallástörténeti képzettségem nincs. Amit tudok a vallás és az egyház történetéből, azt úgy csipegettem össze általános iskolai hittanórákon, középiskolai történelmi tanulmányokból, könyvekből, valamint a felnőttkorban tanult, esti egyetemen hallott filozófiai ismeretekből. Továbbá a Balatonkenesei Református Egyház heti igehirdetési Mécsesének anyagából. Írásomat azért gondoltam közreadni, hogy akik kevesebbet tudnak e fontos témáról, s történelmet formáló eseményekről, vagy akik többet tudnak, azok elgondolkozzanak: van-e ebben a dologban – ami a történet tanulsága, azaz a hit megtartása, fenntartása és hirdetése – tennivalónk evilági életükben, mindnyájunknak.

Felhasznált irodalom:

– Herczeg Pál: Krisztológiai irányzatok a páli iratokban, Kálvin Kiadó, Budapest, 1998
– Kinczler Irén: Rabláncon, A gályarabságra ítélt prédikátorok. Egyháztörténeti kiadványok IV. FÉBÉ, Piliscsaba, 1998
– Fel kell nőni. Beszélgetés Balázs Pál atyával, Kenesei Hírlap, 2017 szeptemberi szám, 13. oldal

Gyurica István

Pál atya: pap és ember egy közösség élén

Emlékezetes volt ebben az évben szeptember 13-a. Ezen a napon **ünnepeltük** Dr. Balázs Pálnak – akit legtöbben **Pál atyának** szólítanak – **a 70. születésnapját**. A dátum már 344-ben is különleges volt, hiszen ezen a napon született **Aranyszájú Szent János** a kisázsiai Antiochiában, aki később szónoklattant tanult és az antiochiai hegyek közt írta meg *A papságról* című híres művét. Ebben arról a papi eszményről értekezik, melyet ő szeretett volna szentségben, tudományban és életbölcsességben megélni. Nyelvezetének, gondolatainak tisztasága és gazdagsága miatt tapadt nevéhez a VI. századtól a *Khrüszosztomosz* (aranyszájú) jelző. Rendkívüli képességgel bírt, hogy az egyszerű emberek élethelyzeteivel és kérdéseivel kapcsolja össze a bibliai szövegeket.

Talán nem véletlen, hogy a Jóisten 70 évvel ezelőtt ezen a napon adta a világnak Pál atyát is, akinek prédikációi és írásai sok fiatalt és idősebbet vezettek Isten felé. (Épp ma, mikor ezt az írást fogalmaztam, szólított meg a mise végén egy asszony, hogy köszönetét fejezze ki a kenesei templomban bemutatott szentmisékért és az ott hallgatott tanításokért. Hála és öröm volt az arcán, hogy a nyári szabadság alatt együtt ünnepelhette velünk az Úr misztériumait.) Valóban, több ma is használt tankönyv és szinte megszámlálhatatlan írás őrzi Pál atya gondolatait, ahogyan ő is igyekezett Jézus tanítását összekapcsolni a ma élő emberek élethelyzeteivel.

Ambrus György, az egyházközségi képviselőtestület elnöke köszöntő beszédében említette Pál atya több feladatát is. Ezek részben a helyi plébániához kötik őt, de vannak megbízásai, amelyek már egyházmegyei szinten jelentenek felelősségteljes munkát, sőt olyan feladatai is vannak (főleg a papképzésben), amelyek országos hatókörűek. Talán bele se gondolunk, hogy az az ember, akivel időnként találkozunk egy Balaton-parti séta során, ilyen felelősségteljes feladatokat lát el!

Tömör István polgármester köszöntő beszédében említette, hogy mind a világi vezetőnek, mind az egyházi vezetőnek feladata a rájuk bízottak szolgálata, a jó, az igaz és a szép felé való vezetése. Mikor ezen gondolkodtam, az jutott eszembe: olyan ez, mint az építőkövek egy úton. Lehetnek biztosak a lábnak és szépek a szemnek, de mindenki maga dönti el, hogy a kiépített úton halad, vagy pedig a mellette lévőt választja.

Dr. Balázs Pál címzetes apát, főesperes, plébános

Született: Budapest, 1947. szeptember 13.
Pappá szentelték: 1972. június 18., Veszprém

1972 – káplán, Tab
1972-73 – VI. éves, Budapest
1973 – káplán, Berhida
1973-74 – Szent Kereszt, Kaposvár
1974-79 – központi szolgálat (püspöki szertartó), Veszprém
1976 – teológiai doktorátust, Budapest
1976-1981 – egyházmegyei hivatásgondozó
1979-1989 – teológiai tanár, Szeged; 1979-1981 – szemináriumi prefektus
1981-1983 – ösztöndíjas, Róma
1983 – morális szakdiploma, Róma
1985-1989 – tanulmányi igazgató
1989-től Balatonkenese plébánosa
1989-1996 – a Veszprémi Hitoktatóképző Intézet tanára
1990-1997 – h. esperes
1991-1996 – a Veszprémi Hittudományi Főiskola rektora
1994-1996 – a Közép-Dunántúli Egyetemi Szövetség alelnöke
1993-2006 – a Székesfehérvári Hitoktatóképző Intézet tanára
1994 – címzetes almádi apát
1997 – tudományos doktori fokozat (PhD), Budapest
1998-2000 – a Szent Gellért Hittudományi Főiskola Sophia Intézetének (2000-től Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola) teológiai tanára, Budapest
2006-2009 – a Veszprémi Főegyházmegye Egyházművészeti Bizottságának elnöke
2007-től a Magyar Katolikus Püspöki Kar Liturgikus Bizottsága szakértői testületének tagja
2008-2011 – a váci Apor Vilmos Katolikus Főiskola rektora
2009 – Balatonkenese Város díszpolgára
2012-től a Veszprémi Hittudományi Főiskola erkölcsteológiai tanára
2016. augusztus 1-től – a Veszprémi Székesegyházi Főesperesség főesperese

Pál atya a szentmise végén elhangzott versek és köszöntések után a templom bejáratánál személyesen köszönte meg minden résztvevőnek, kicsinek és nagynak egyaránt, hogy itt voltak. Amit nagyon jó volt látni az ünnepségen, egyrészt az ünnepeltnek, másrészt az ünneplőknek szeretetet sugárzó mosolya. Hisz Pál atya nemcsak egy közösség vezetője, hanem közöttünk élő ember is.

Szeretnék én is köszönetet mondani mindenkinek, akik imákkal, adományokkal támogatták az ünnepséget, akik jelenlétükkel kimutatták tiszteletüket és szeretetüket. Köszönet a Katolikus Karitásznak a szeretetvendégség megszervezéséért, külön köszönet a Katica Pékségnek és a Nádas Csárdának, hogy gazdagabbá tették a szentmisét követő kis összejövetelt. A legnagyobb köszönet pedig magát az ünnepeltet illeti: ***köszönet Pál atyának a sok-sok éves szolgálatért és a szeretet megannyi jeléért, amit tőle kaptunk és remélem, még sokáig kapni fogunk.***

M. Teréz nővér

Alapítványi értesítő

Kedves Olvasó! Ezzel a címmel szeretnénk elindítani beszámolónkat, és a jövőben rendszeresen tájékoztatni Önt a Balatonkenese Városért Közalapítvány háza táján végzett tevékenységekről, terveiről, azok megvalósításáról és a támogatási lehetőségekről. Örömmel vesszük hozzászólásait, javaslatait, amellyel munkánkat segíti!

Az újrakezdés

A Balatonkenese Városért Közalapítvány kuratóriumát Balatonkenese Város Önkormányzata, mint alapító 2017. májusában megújította. A kuratórium három főből áll, melynek tagjai ***Hoffmann Renáta***, ***Puskásné Sári Annamária*** és ***Pozsonyi Monika*** elnök.

Ezúton köszönjük az előző kuratórium tagjainak és elnökének, ***Szijártó Csaba*** úrnak az eddig végzett munkát! Bízunk abban, hogy méltó módon tudjuk majd folytatni a munkát és öregbíteni az Alapítvány hírnevét.

Amint az közismert, a ***„Balatonkeneséért Alapítvány”***-t 1992-ben hozta létre Balatonkenese Nagyközség Önkormányzata. A mindenkori kuratóriumi tagok áldozatos munkájának köszönhetően a település minden lakója tudott az Alapítványról és munkájuk eredményeiről, hiszen azok kézzelfoghatóak voltak például a felújított játszótereken. Ennek szellemében szeretnénk mi is dolgozni.

Terveink

Szeretnénk, ha a település minden korosztályát, akár közvetve is tudnánk támogatni. Ehhez azonban szükséges a források megtalálása, amely lehet adomány, támogatás, illetve pályázatokból való finanszírozás.

A közalapítvány részére lehetőség van adományok, illetve az adó 1% felajánlására, jogi és természetes személyek részéről. A jogi személyek részére az adomány összegéről igazolást adunk, mely összeggel csökkenthetik az adóalapjukat.

Aki bármilyen csekély összeggel támogatni tudja az Alapítványt, annak előre is köszönjük.

Az első ***célcsoport***, ahol mindennemű támogatás fontos, ***a település gyermekei***. Nekik szeretnénk segíteni a hasznos szabadidő eltöltésében azzal, hogy a Széchenyi lakótelepen, valamint a József Attila utcánál található játszótereket felújíttatjuk, új, korszerű játszóeszközökkel egészítjük ki. Az erre a célra adott adományokat kérjük ***„Játszótér”*** címmel külön megjelölni.

Ugyanígy kérünk eljárni, ha a településen élő valamely ***beteg gyermek részére*** adnak adományt. Itt a gyermek nevét kérjük feltüntetni. Természetesen ezt az összeget eljuttatjuk a címzetthez és amennyiben módunkban áll, a lehetőségeinkhez mérten még meg is toldjuk. Ennek érdekében jövő tavasszal szeretnénk kicsit megmozgatni a településen élőket, egy futás erejéig.

Az ***iskolás korosztály*** elérése érdekében bízunk a már benyújtott pályázatok sikerében, amelyekben mint konzorciumi partner veszünk részt.

Tudomásunkra jutott, hogy 2019-ben lesz a balatonkenesei katolikus templom 200 éves jubileumi évfordulója. Erre a jeles alkalomra a templom orgonájának felújítása az egyik cél, amelyre szintén lehetőség van adományozni, a ***„Katolikus templom orgonájára”*** megjelöléssel. Ezzel elsősorban az ***idősebb korosztálynak*** szeretnénk örömet szerezni, hogy ismét hallhassák a régi orgonát.

Terveink között szerepel a régi hagyományos ***„Alapítványi Bál”*** megújítása is, amelynek bevétele egy-egy adott cél megvalósítását szolgálná. Bízunk benne, hogy ezt a ***középkorosztály*** fogadja majd szívesen.

Ezen kívül szeretnénk jelen lenni minden olyan rendezvényen, ahol találkozhatunk és beszélgethetünk, legyen az Lecsófesztivál, vagy Mihály-napi Sokadalom.

Köszönet

A Balatonkenese Városért Közalapítvány kuratóriuma ezúton mond köszönetet azoknak a vállalkozóknak, magánszemélyeknek és intézményeknek, akik hozzájárultak, hogy az Alapítvány a Lecsófesztiválon elindulhasson és a kapott alapanyagokból lecsót főzhessen! A fantasztikus alapanyagoknak köszönhetően az összes lecsót el tudtuk adni (sőt plusz adagot főztünk), és összesen 101.200.- Ft adományt gyűjtöttünk.

Köszönjük mindenkinek!

Külön köszönjük a ***Katica Pékségnek***, a Bakos ***ABC-nek***, ***Daninak és Katának, a „Zöldségeseknek”***, a ***Tátorján Szociális Szolgáltató Intézménynek***, valamint a ***Közművelődési Intézménynek*** az alapanyagokat, az eszközöket és a személyes támogatást!

Találkozunk a Szent Mihály-napi vásárban is!

Pozsonyi Monika
a kuratórium elnöke

Egy igazi kenesei, a Balatonkenesei Hírlap újraálmodója

75 éves lenne Flink Kornél

*Október 20-án lenne hetvenöt éves **Flink Kornél**, aki a rendszerváltás idején, 1990-ben újraindította a 20. század elején 1913-ban, egyszer már életre hívott Balatonkenesei Hírlapot. Sajnos mindössze néhány éve adatott Kornélnak, hogy a lapot és Kenese kulturális életét szervezze. Emlékező beszélgetésre kerestük fel feleségét, Zsuzsát és lányát, Alexandrát. – A beszélgetést Sörédi Györgyné volt polgármester és Vasváry-Tóth Tibor szerkesztő készítette.*

Amikor a Kornél családjával való beszélgetésre készültünk, sok vele kapcsolatos emlék az eszembe jutott. Például mindjárt a kenesei hírlap indítása. A „Zöld Újság” – így hívtuk akkoriban a Balatonkenesei Hírlapot, mert zöld papírra íródott – újjászervezésekor Kornél egyenként felkeresett mindenkit, köztük engem is, hogy szívesen venné, ha ilyen-olyan témában számíthatna az írásainkra. Kérését akceptáltam, írtam én is. Az írás megjelenése után az újságírás fejében pénzt hozott a postás. Így próbálta aktivizálni az újságcikkek íróit. Később a „apanázs” lassan elmaradt, de a cikkek írói továbbra sem lankadtak.

Aztán felidéztem mást is. Férjem annak idején a Falugondnokságnál dolgozott, néhai Orbán József vezetése alatt. Feladata volt többek között a települési ünnepségek előkészítésének biztosítása. Kornéllal, aki ez időben a Kultúrház igazgatója volt, napi munkakapcsolatban állt. Bármilyen alkalomról volt szó, nem írogattak egymásnak, hanem Kornél magához hívta, leültette, s így szólt: „Na, jóbarát, beszéljük meg, hogy legyen!” Aztán papírra vetették, mikor, kik mit csináljanak, s úgy volt. Férjem szerint Kornél jó kedvvel, pontosan és nyugodtan végezte munkáját, s ezt sugározta munkatársai felé is. Hamiskás mosolyával derűt, vidámságot varázsolt maga köré.

Sokakat, így engem is megragadott életigenlése, vidámsága. Felejthetetlen emlék marad, hogy egyszer Kornéllal és férjemmel, Gyurival, hazavittük Kornél újságíró barátját, Márkus Zoltánt egy nyári estén a hátsó utakon, Csajágra. Világolt a Hold, még csicseregtek a fészkükre szálló madarak, a mezőről friss szénaillatot hozott a szellő, és kérésére szívesen végignótáztuk az utat. – Kornél jókedvű, hangulatos ember volt.

Sörédi Györgyné

Most, 2017-ben Zsuzsa lakásában vagyunk, egy nyár végi délutánon. Körbeüljük a hangulatos nappali kis dohányzóasztalát, és hamarosan előkerülnek a fényképek is.

– Zsuzsa, mit tudhatunk férjed, Kornél családjáról?

– A szülei Berhidán éltek. Édesapja állatorvos volt, a háború után B listás „tengődő”. Édesanyja tanítónő; sokan hosszú ideig szeretettel emlékeztek rá falujukban. Az 1985-ös földrengés után lebontották a „Kisiskolát” a tanítólakással együtt, ő pedig Győrbe, Marikához, Kornél lánytestvéréhez költözött. Édesanyjának még meg kellett élnie Kornél halálát, miatta kerültek Kornél hamvai a győri Szent Imre templomba. Egyébként is a győri kórházban halt meg. Oda ment be kezeltetni magát, de már későn. Sokáig titkolta, hogy nem érzi jól magát, csak kedve elborulása jelezte azt – utólag már rájöttem–, de mi, én és a barátai sem vettük észre, hogy segítségre szorul. Így azután az, aki mindig kész volt mások gondjaival törődni, saját nagy bajában egyedül maradt. Talán ő is úgy érezte, ez a férfimódi, de ennek ára volt: még alig múlt: 55 éves, mikor el kellett mennie.

– Milyen volt a családi életetek?

– Unalmas nem, az biztos. Mindketten a Peremartoni Vegyipari Vállalatnál dolgoztunk, az irodalmi érdeklődésünk hozott össze bennünket. Szabadidőnkben író-költő-olvasó találkozó és hasonló programok megszervezésén fáradoztunk, azután 1969. őszén összeházasodtunk. Kenesén a tsz kínált lakásépítési lehetőséget. Ebbe beszálltunk, s ennek révén lettünk kenesei lakosok. A helyiek megfogalmazásában: *„Zsíroskenyeres, lakótelepi gyüttmentek”*. Ebből a simán mindenkire ráaggatott státuszból csinált Kornél önmagából Kenesét szerető, érte tenni akaró embert. A keneseiek többségéből pedig őt „igazi” keneseinek elfogadót. Keneseiek lettünk és azok is maradtunk. Csak 2005-ben, amikor nyugdíjba mentem, jöttünk át Almádiba.

– Mik voltak életének mozgatórugói, sarkpontjai? Mit tartott értéknek, fontosnak?

– Az embereket szerette, és nagyon kíváncsi volt rájuk. Elképesztően sok ismerőse volt, és néhány jó barátja. Olyan barátok, akik Kornél halálakor nekem is támaszul szolgáltak. Kornél imádott emberek között lenni, pezsgni, mások problémájának megoldásában segíteni. Nem is kellett kérni: ha észrevette, hogy valaki bajban van, már segítségére sietett.

– Milyen csillagjegy alatt született Flink Kornél? – Mérleg volt, a hallottak alap-

ján ez nem vitás.

– Aki ismerte, szerette. Aki nem szerette, az nagyon nem szerette. De nem volt közömbös az emberek számára. Volt, aki azért nem kedvelte, mert úgy érezte, akkor is segíteni akar, ha nem kérik rá. Rosszat soha, senkinek nem akart. Ha a kertész növényei voltak fagyveszélyben, – nem lévén tüzelőanyag –, akkor ebben intézkedett. Ha a kamion télen elakadt az akarattyai emelkedőn, akkor az olasz sofőr a mi nappalinkban aludt. Lehetne sorolni sokáig a példákat. A szívügye azonban a művészek pártolása, pátyolgatása volt. Rengeteg kiállítással, más bemutatkozási lehetőségek szervezésével egyengette sokak nehéz indulását. Talán kicsit pótlék volt ez a számára, mert művészlélek volt ő maga is, annak ellenére, hogy lemondott a vágyott színész pályáról. Azt mondta: a legnagyobbak közé nem fér be, százhuszonegyedik pedig nem akar lenni. Így azután jött számára a prózai vegyipar, majd a lakásszerzés érdekében a tsz-munka. Mivel én nemcsak a felesége, de a Balatonkenesei Hírlap révén munkatársa is voltam, nagyon jól ismertem.

– De nem tudott elszakadni a számára fontos irodalomtól, művészetektől.

– Nem. A versmondással – amellyel középiskolás korában Helikon győzelmeket zsebelt be – munkája mellett sem hagyott fel. Néha, egy-egy alkalommal pódiumra állt verselni. Végül aztán csak kibújt a szög a zsákból. Amikor lehetősége adódott, elment újságíróképzőbe. Amikor már mint újságíró kezdett tevékenykedni, közelebb került az érdeklődési köréhez. Előbb a Veszprémi Napló munkatársa lett, majd Budapesten kóstolt bele néhány, a rendszerváltás környékén hirtelen megalakuló, majd ugyanolyan gyorsan megszűnő lap életébe. Végül 1989-ben megalapította lapkiadói vállalkozásunkat, amelyhez én a nevemet és az adminisztrációs munkámat adtam, Kornél pedig megszervezte – kis túlzással élve – fél Veszprém megye önkormányzati havi lapjainak kiadását. Ezek sorában volt, de nem csak ezek egyike, hanem a szíve közepe a „zöld újság", Kenese lapja. A Kenesei Hírlap.

– Szandra, te mire emlékszel édesapáddal kapcsolatban?

– Velem nagyon engedékeny volt, de ami a legfontosabb, mindig lehetett rá számítani. A jelenléte nagyon nagy biztonságot nyújtott. Következetes volt, de velem nem. Ha valamiről úgy gondoltam, az jó, ezer százalékban mellém állt. Ám ha másnap úgy éreztem, hogy mégse tetszik a dolog, akkor egy pillanat alatt megfordította ő is a véleményét.

– Azért jobb ez így, mint egy szigorú szülővel…

– Igen. Én is így nevelem a gyerekeimet. Nem vagyok következetes, de mégis szeretetben és biztonságban élnek. Szerintem ez a legfontosabb. A szülő feladata, hogy bármi van, kitartson a gyerekek mellett.

– Mekkorák a gyerekeid?

– Levente húsz éves lesz, Domonkos pedig tizenhat. Apu várta Leventét nagyon, mert tudta, hogy jön, de sajnos már nem érte meg az érkeztét. A fiúknak ez nagy veszteség, hogy nem ismerhetik a nagypapájukat.

– Zsuzsa, hogyan vágtatok bele a lapkészítésbe?

– Amikor jöttek a választások, Kornél hamar megtapasztalta annak hátulütőjét is. Sorra szűntek meg a munkát adó lapok, viszont új, akkor hihetetlennek tűnő lehetőségek is nyíltak a rendszerváltás folyamatában. Mint például hogy magánember legálisan adhat ki sajtóterméket. Megszervezte a lapkiadó vállalkozást. Bennünk volt, hogy ez túl szép ahhoz, hogy igaz legyen. Félelmetesnek tűnt a dolog: ilyesmit szabad? Nem is hittük. Gondoltuk, a rendszer majd visszavág ezért. Így – egy esetleges visszarendeződéskor kisebb kockázatnak gondoltuk – az én nevemre váltottuk ki az engedélyt.

– Több munkája is volt ekkoriban?

– Hogyne. Mint főállású újságíró, a budapesti Szövetkezeti Életnél dolgozott. De a Budapesti Hűtőipari Szövetség lapját is ő szerkesztette és egyházi lapokban publikált.

– A könyvkiadásban nem volt érdekelt? Ekkora tapasztalattal?

– Önállóan könyvet nem adott ki, de több kötet kiadásán dolgozott. Szerkesztett, ajánlást írt.

– Hogyan oszlott meg köztetek a munka?

– Az érdemi részét Kornél végezte. Én, aki akkoriban adminisztrátorként dolgoztam, a Kiadója lettem. Kornél felismerte, hogy a frissen alakult önkormányzatoknak és a településeken élő embereknek igénye lett saját újságra, de a háttér eleinte nem volt meg hozzá. Szívesen vették, mikor felajánlotta a lapok szakmai és technikai kivitelezését. Így Kornél készítette nemcsak Kenese, hanem Fűzfő, Alsóörs,

Felsőörs és Világos lapját is. Egyházi újságokat is csinált, Baranya megyében. Készített lapot Papkeszinek, Hajmáskérnek, Litérnek is. Majd a fél megye lapjait ő adta ki. Amikor meghalt, hat vagy hét lap maradt rám, amelyeken dolgoznom kellett. Kenese lapjának kiadását adtam először vissza az önkormányzatnak. Utoljára Alsóörs és Felsőörs újságját.

– Azért a Kenesei Hírlap volt számára az első.

– Természetesen. Elsők között foglalkozott a Kenesei Hírlappal, felkutatta az első, 1913-as megjelenés körülményeit. Nagyon kötődött Keneséhez, sok barátja volt itt. Megkereste a falu kulcsembereit, s az akkori polgármester, Kürthy Lajos támogatásával hamarosan újra megjelent a Kenesei Hírlap. A rendszerváltáskor indult a lap, amely az első volt a környező települések hasonló lapjai között. Az önkormányzat megrendelésére készült, mi voltunk a kivitelezők. A megjelenéshez a falu biztosította az anyagi fedezetet.

– Nagy lökés és perdöntő mozzanat volt, hogy Kenesének egy olyan, tapasztalatokkal és szerkesztői ismeretekkel rendelkező ember adatott, mint Flink Kornél.

– Nagyon szerette, amit csinált. Akár az újság volt az, akár a kultúrházi munka. Szerette a közösséget, amelyben élt: nem tudta különválasztani a munkáját és a családi életét. Természetes volt neki, hogy hazahozta az éppen aktuális művészvendégét.

– Miképpen zajlott az újság terjesztése?

– Eleinte úgy gondoltuk, valami jelképes összeget kérni kell a lapért, mert érték. Az eladásból származó bevétel persze messze nem fedezte a lap kiadásának költségeit. Ráadásul rengeteg adminisztráció és gond járt vele, végül az önkormányzat és Kornél úgy döntött, menjen a lap ingyen. Ekkorra kiderült, hogy a lakosság körében nemcsak papírértéke van az újságnak, hanem tényleg igénylik. Örültek, hogy a település életéről tájékozódhatnak – akkor még országosan sem volt sok újság.

– A Balatonkenesei Hírlapot mindenki zöld újságnak hívta. Így is keresték: Megjött már a zöld újság?

– Hogy mit harcolt azért Kornél! Volt idő, amikor elfogyott a zöld papír. Megmozgatott mindent, nehogy a zöld újság véletlenül más színű papíron jelenjen meg. Akkorra ez már hagyománynak számított.

– Milyen volt Kornél kapcsolata a település vezetésével?

– Jó. Ha a szokásos nyolc oldal helyett egy-egy hónapban tizenkét oldalon szerettük volna megjelentetni az újságot – mert erre mindig külön engedélyt kellett kérni –, el tudta intézni. De többnyire rendkívül nehéz volt. Mindkét polgármesterrel, Kürthy Lajossal és Kuti Csabával is jó volt a viszonya. Csaba személyes jó barátja volt. Napi szintű kapcsolatban álltak. Kornél Kürthy Lajos polgármestersége idején került a kultúrházba.

– A hamiskás mosolyára emlékszem még mindig élénken. Soha nem láttam elkeseredettnek, alapvetően életvidám ember volt. Nagyszerűen lehetett vele beszélgetni. Sok témáról rendelkezett ismerettel, érdekelték az emberek és a világ dolgai.

– A magánéletében és a barátaival is sokat és nagy kedvvel beszélgetett. Idegenekkel is hamar megtalálta a közös hangot.

BALATONKENESEI
HÍRLAP
Ára: 25 Ft
BALATONKENESE és BALATONAKARATTYA KÖZSÉGEK HAVILAPJA

– Hogyan fejeződött be számotokra, számodra a kenesei újsággal való munka?

– Amikor Kornél meghalt, a vállalkozás megmaradt a nevemen. Hat vagy hét lap volt akkoriban a kezünk alatt. Kornél szervezőmunkájának köszönhetően addigra olajozottan ment minden. 1998 áprilisában halt meg, de az előző év decemberének elejétől már kórházban volt és onnan irányított engem, az újság készítési munkálatait. Az utolsó lapszám, amit elkészített, az 1998. április 15-i megjelenés volt. 14-én halt meg. Előző nap, 13-án voltam nála Győrben, s haragudott, hogy nem vittem el a friss lapszámot. Be kellett volna mennem érte a nyomdába, Veszprémbe, úgy indulni Győrbe. Nem volt időm, így az utolsó hírlapot sajnos már nem láthatta. Volt annyi rutinom, hogy folytassam az újság készítését. A nyomdai előkészítést, a technikai kivitelezést rendeztem. Mindez nem valósulhatott volna meg, ha a munkatársai fel nem vállalják, hogy csináljuk tovább. Kornél munkáját teljesen átvette Márkus Zoli. Később Marianna (Győrfi H. Marianna) lett a kultúrházvezető, s részéről felmerült az igény, hogy tudná és szeretné készíteni a lapot. Akkor adtam át az önkormányzatnak végleg. A jogfolytonosság megvan a mai napig.

Sörédi Györgyné
Vasváry-Tóth Tibor

Taródi Flink Kornél 1942. október 20-án született Veszprémben. 1998. április 14-én, a győri kórházban halt meg. Győrben temették el, hamvai a Szent Imre templomban vannak.

Tófesztivál tengernyi élménnyel

Amikor május végén először került a kezembe a ***Balatonkenesei Tófesztivált*** népszerűsíteni hivatott mutatós brosúra, a borító fotójára pillantva már nyúltam is a naptáromért, hogy vastagon bevéssem a bűvös dátumokat, még véletlenül se szervezzek magamnak más programot arra a bizonyos három augusztusi napra.

Nem tagadom, a lelkesedésem mindenekelőtt a Neoton Família Sztárjainak szólt, merthogy kamaszkoromban az egykori ***Neoton Família*** volt a kedvenc zenekarom, az első számú favoritom; imádtam őket, és most úgy voltam vele, ha már sors úgy hozta, hogy a csapat augusztusban Kenesén, ezen a szívemnek oly kedves helyen (mert ez is egy nagy szerelem, egy több évtizede tartó, egyre szorosabb kötődés...) koncertezik, akkor nekem bizony ott a helyem!

Hozzáteszem, a háromnapos rendezvénysorozat másik két programja is kellően érdekesnek és izgalmasnak ígérkezett, hiszen a méltán világhírű tánctársulatot, az ***ExperiDance Produkciót*** nemigen kell bemutatni a minőségi kultúra kedvelőinek.

Ennek az új kezdeményezésnek egyébként azért is örültem, mert így legalább Kenese nem maradt többnapos kulturális fesztivál nélkül a nyár folyamán... Az ötletgazdák ugyanis felismerték, hogy Balatonkenesén szükség és igény is van a nívós kulturális rendezvényekre, miközben azt is szem előtt tartották, hogy az itt élők, az itt nyaralók és a Kenesére érkezők minél szélesebb rétege találja meg a szórakozási lehetőséget a városban. A sikeres programokhoz persze húzónevek kellenek, de ebben sem volt hiba, hiszen ha látványos, minőségi táncos produkcióval szeretnénk idecsábítani az érdeklődőket, akkor az ExperiDance mindenképpen telitalálat. Ha pedig mellettük egy népszerű, nagy érdeklődésre számot tartó, színvonalas előadást nyújtó, több évtized elteltével is óriási rajongótáborral bíró zenekart hívunk meg koncertezni, akkor nem nagyon lőhetünk mellé...

És hogy a bevezető végén egy rövid szolgálati közleménnyel is szolgáljak: a Tófesztivál három rendezvényéből kettőt finanszírozott az önkormányzat, egy program pedig külsős finanszírozásban valósult meg.

A rendezvény megvalósulását a Balatoni Fejlesztési Tanács támogatta.

1. NAP A JÓ KEZDET...

A Tófesztivál nyitóelőadása, a ***Gyöngyhajú lány balladája*** nem véletlenül kapta a „musicalek alfája és omegája” alcímet, mivel a produkció az Omega együttes slágereire épül.

Az idén 55. születésnapját ünneplő ***Omegáról*** nekem egy négy évvel ezelőtti júliusi délután jutott eszembe, amikor is a Club Aliga kikötőjében interjút készítettem ***Kóbor Jánossal***, alias Meckyvel. A jó hangulatú beszélgetés után hazafelé jövet pedig elképzeltem, milyen klassz is lenne, ha a legendás csapat egyszer fellépne Kenesén...

Hogy ez a kívánságom teljesül-e valamikor, azt nem tudom, mindenesetre nagy örömömre idén augusztusban legalább jó néhány Omega dal felcsendült a Széchenyi parkban.

„A színpadon 24 ExperiDance táncművész, a mikrofonoknál öt kiváló musicalszínész” – olvasom az előadás ismertetőjében, a főszereplők neve (***Koós Réka***, ***Lux Ádám***, ***Simon Panna Bogi***, ***Szomor György***, ***R. Kárpáti Péter***) pedig valóban garancia a minőségre.

– Ami a csapatot illeti: igazán jó a társaság – méltatta a kollégáit Lux Ádám egy korábbi beszélgetésünk alkalmával. – Végtelenül helyesek az ExperiDances táncosok, és nem utolsósorban fantasztikusan tehetséges művészekről beszélünk. Mi, színészek is nagyon jól vagyunk együtt, és kimondottan élvezzük a közös munkát.

„Az Ezüsteső című dalnál különösen gyorsan dobog a szívem”

Interjú ***Pozsgai Zsolttal***, a *Gyöngyhajú lány balladája* című musical szövegkönyvének írójával, az előadás rendezőjével

– Mi adta az ötlet, hogy az Omega dalaira írjon musicalt?

– Nem volt ötletadó, két éve magamtól írtam meg a történetet, mert kamaszkoromban az Omegát kedveltem a legjobban, eljártam akkor rendkívül látványosnak számító koncertjeikre. Szerettem, hogy igényes a zene és a szöveg, egy egész generáció életérzését fejezték ki. Mertek lázadók lenni, a számaik nem követték a kor divatját – egyszóval öntörvényű és értékes zene volt. Ráadásul ezek a dalok, mint az előadásokból kiderült már, önálló életet is élhetnek, nem kötődnek egyértelműen a zenekarhoz.

– Hogy találtak egymásra az ExperiDance társulatával?

– ***Román Sándor*** keresett egy új anyagot a következő produkcióhoz, én pedig szín-házat, amelyik bemutatná, és találkoztunk. Ilyen egyszerű volt. Úgy gondolom, szinte teljes mértékben ugyanúgy ráéreztünk arra, hogy ebből olyan siker lehet, ami nem csupán a szemnek és a fülnek való. A téma és a darab kívánta a költészetet, a tánc pedig önmaga költészet. Nagyon örülök, hogy erre a műfajra sikerült ráigazítani a drámát.

– A történet megírásánál mi volt a fő vezérvonal?

– Van egy olyan Omega dal, amelyet már kevesen ismernek: *Tizenhat évesen*, és egy másik: *Egy lány nem ment haza*. Ezekből, és több más dalból, azok témájából állt össze aztán a történet. Világos volt, hogy a főszereplő egy fiatal lány, akinek felnőtté kell válnia egy varázslatos nyári éjszakán a Balaton mellett. Vizimanók, különös lények társaságában. És ehhez az Omega dalok nagyon jó alapot teremtettek, hiszen azok nagy részében is jelen van a misztikum. Emellett a reális vonal, a szülők, ahogy keresik az eltűnt lányt, és közben a saját házasságuk problémáival is szembesülnek. Vagyis nem csak egy lány alakul át gyermekből nővé, hanem egy család is erősödik ezáltal. Ráadásul az a „lény”, aki vigyázott rá egész éjjel a Balatonnál, és nem hagyta, hogy a lány ostobaságot kövessen el szerelmi bánatában – a meg nem született testvér. És ezzel már szinte az angyalok világában vagyunk. Amelyről olyan sok Omega dal szól.

– Nem lehetett könnyű kiválogatnia a 21 dalt a hatalmas Omega-repertoárból. Milyen szempontok szerint állította össze a musicalben elhangzó dalok listáját?

– Az eredeti darabban magam raktam össze a dalokat, de a Román Sándorral való közös munka során kiderült, ő sokkal jobban látja nálam, melyek azok, amelyek lehetőséget adnak a valódi táncra, amelyekre koreografálni lehet. Olyasmit, ami ezt a költői világot még jobban felmutatja. Nem volt könnyű, de nehéz sem, hiszen hatalmas anyagból válogathattunk. ***Gömöry Zsolt*** pedig remek hangszerelést készített.

– Van-e olyan nóta, amelyikhez esetleg valamilyen személyes élménye kötődik?

– Mindegyikhez kötődik valamilyen emlék. De az *Ezüsteső* című dalnál különösen gyorsan dobog a szívem, hiszen ez valóban visszavezet kamaszkoromba, ami-kor nem csak hallgattuk, hanem táncoltunk is erre a gyönyörű dalra. Ez a dal most csodálatos koreográfiában jelenik meg, nem tudom eleget nézni.

– A prózai színészek kiválasztásánál elsősorban mit tartott szem előtt? Korábban dolgozott-e már együtt valamelyik művésszel?

– Jó színészeket kerestünk, akik jó emberek, és jól énekelnek. Ez sem egy ördöglakat. A lázadó lány szerepére castingot tartottunk, és nagyszerű eredménnyel zártunk. A szülők esetében fontos volt, hogy fiatalosak legyenek, energikusak, hiszen az, hogy valakinek van egy tizennyolc éves lánya, ma már távolról sem jelenti azt, hogy befejezte az életét. ***Koós Réka*** és ***Fésüs Nelly*** a mai énekes színház kimagasló személyiségei, amellett rendkívüli nők. ***Lux Ádámmal***, aki az egyik apát játssza, nagyon régi a kapcsolatom, számtalan színdarabban, vagy filmben rendeztem őt. ***R. Kárpáti Pétert*** az egész ország ismeri, itt lehetősége van több szerepbe is bújni. És a főszerep, a *„Trombitás Frédi”*: ***Szomor György***, ***Sántha László*** vagy ***Szabó Máté***, mind remek színészek, érdemes mindegyikkel külön is megnézni az előadást, mert mást és mást kapunk.

– Ön íróként és rendezőként miben látja a *Gyöngyhajú lány balladájának* az erősségét?

– Abban, hogy bátran mer szólni egy olyan témáról, amit sokan tabuként kezelnek. Hogy egy valódi emberi helyzetet emel be a költészetbe, csomagolja be egyfajta felnőttmesébe. És a mese nem csak a gyermekek kiváltsága, sőt, ott van rá az igény mindegyikünkben egész életünk során. És hogy a mai ingerszegény világban ki tud váltani katarzist a nézőkből. De ami a legfontosabb: egy nagyszerűen összeszokott, remek táncművészekből álló csapat szívvel-lélekkel, ugyanolyan lelkesedéssel és művészi alázattal adja elő minden este. Ez már jelent valamit.

„Rengeteg stílust ötvözünk”

Rimár Izabella világ életében táncosnőnek készült, amin egyáltalán nem lepődöm meg. Azon már sokkal inkább, hogy az ExperiDance társulatának fiatal művésze erős balatonkenesei kötődéssel bír, ugyanis gyerekkorában rendszeresen itt nyaralt a családjával, édesanyjáék vállalati üdülőjében.

– 2012 februárjában csatlakoztam a ExperiDance Produkcióhoz, és csak már miután idekerültem a társulathoz, tudatosult bennem, hogy tulajdonképpen mindig is arra vágytam, hogy táncosként egy ilyen profi csapat tagja legyek – mondja Iza. – Elsősorban a produkcióink sokszínűsége az, ami megfogott, és az is nagyon tetszik, hogy rengeteg stílust ötvözünk az akrobatikától és a néptánctól kezdve a baletten és modern táncon át a hiphopig, sőt, egy kis latin vonal is fellelhető a repertoárunkban. Az elmúlt öt évben nagyon sokat tanultam ebben a társulatban. Eddig 12-13 produkcióban szerepeltem, ezek közül jelenleg 7-8 van repertoáron.

Látványos táncok & halhatatlan slágerek

Kérdésemre, miszerint mennyire ismerte az Omega-számokat a próbafolyamat megkezdése előtt, mosolyogva válaszol.

– Abszolút ismerősen csengtek, főleg az olyan nagy slágerek, mint a *Petróleumlámpa* vagy a *Trombitás Frédi* – feleli Iza. – A szüleim fiatalabb korukban sokat hallgatták ezeket a dalokat otthon, úgyhogy ez az előadás egy kicsit a gyerekkoromat is megidézi... A kedvencem a *Hazug lány*, már csak azért is, mert egy igazán jól sikerült koreográfiát táncolunk rá, borzasztóan élvezem. Nagyon tetszik a szövege, a dallama, a ritmusa is.

– Nagyon jó volt együtt dolgozni a musicalszínészekkel, mert akárhogy vesszük, mi azért egy zárt közösség/közeg vagyunk, úgyhogy különösen inspiráló tud lenni, amikor csatlakoznak hozzánk új kollégák, mert ők teljesen új energiákat hoznak be. Ráadásul a *Gyöngyhajú lány balladájá*ban nem „csak” háttértáncolunk, hanem a táncmozdulatok sorozatán belül mindenki egy karaktert formál meg. Én például tanárnő vagyok, de van köztünk balerina, szakácsnő, bányász, postás is, és ez a „plusz munka” végig koncentrált jelenlétet követel. Nagyon sokszor építenek ránk a színészek, úgyhogy abszolút ott kell lennünk, jelen kell lennünk, ami kifejezetten izgalmas és komplex feladat.

Este fél kilencre megtelt a nézőtér: az Omega rajongói, a táncművészet szerelmesei és a zenés időutazásra vágyakozók egyaránt nagy élvezettel adták át magukat a **balatoni történetet feldolgozó produkciónak.** Az előadásban huszonegy Omega-szám csendül fel, ezeket a színészek éneklik, köztük olyan nagy slágereket, mint az *Ezüst eső*, a *Petróleumlámpa*, a *Ha én szél lehetnék,* a *Fekete pillangó*, a *Nem tudom a neved* vagy a *Nyári éjek asszonya*. Az egyik nagy kedvencem, a *Fekete pillangó* kétszer is elhangzott: az első felvonásban duettként, a másodikban pedig instrumentális változatban, ***Stana Alexandra*** és ***Patonai Zsolt*** óriási sikert aratott páros táncának zenei aláfestéseként.

Summa summarum, kedvemre kidaloltam magam az első estén, miközben csodálattal néztem és hallgattam a színpadon táncoló és/vagy éneklő nagyszerű művészeket, akik bizony többször is könnyeket csaltak a szemembe. Összességében fantasztikusan éreztem magam a szép emlékeket idéző tóparti időutazáson *Trombitás Frédi*, a *Régi csibészek*, a *Gyöngyhajú lány* és a többiek társaságában.

2. NAP
EGY SZÉP NYÁRI NAP

Végre eljött a várva várt dátum, augusztus 18-a... Kora este, útban a Széchenyi parkba azon morfondíroztam: kevés interjúalanyommal kapcsolatban lehetnék elfogultabb, mint ***Csepregi Évával****. Merthogy a tinédzserkorom jó pár éve a Neoton Família bűvöletében telt. Igazi kamaszos rajongás volt az enyém, így egy cseppet sem csodálkoztam azon, hogy bár nem először készítettem interjút Csepivel, a találkozásunk ezúttal is jólesően felkavart.*

Másfél órával a koncert kezdete előtt Éva már javában készült a „bulira”, így ezúttal csak egy rövidebb beszélgetésre volt időnk, ezért mindenekelőtt a kenesei koncert egyik különlegességéről kérdeztem: merthogy az augusztus 18-i fellépésre egy nagy nevű szimfonikus zenekar néhány zenészével, négy fúvóssal és három vonóssal is kiegészült a csapat.

– Emellett egy zongorista, ***Pityó Gábor*** is zenél a színpadon, vokált pedig ***Gulyás Erika*** és ***Faith Ildikó*** énekel majd – pontosít Éva. Hozzáteszi: ha tehetik, szívesen lépnek fel ilyen formában is, például nagyobb koncerteken, vagy olyan helyeken, ahol a költségvetés megengedi, illetve ahol a színpad adottságai lehetővé teszik, hogy a kibővített felállásban álljanak színpadra.

– Ilyenkor a műsorválasztás is egészen másképp alakul, mert igyekszünk többnyire olyan dalokat választani, amelyeknél a vonósok és a fúvósok is szerepelnek – jegyzi meg Csepi. – A közönség örömmel veszi, ha kap valami pluszt, és azt is látom, hogy az emberek szeretik az élő zenét, a zeneszerető közönség pedig szereti látni, hogy hogyan produkálják magukat a zenészek.

„Az életem nagy ajándéka”

A Neoton Família Sztárjai formáció 12 éve játszik együtt a jelenlegi felállásban, és ami külön érdekesség: Éva fia a zenekar dobosaként jó ideje állandó tagja a csapatnak, amire az énekesnő méltán lehet büszke. Mi több, a srác minden egyes koncerten egy különleges dobszólóval örvendezteti meg a közönséget.

– ***Dávid*** hétéves kora óta dobol. Az igazat megvallva soha nem gondoltam volna, hogy valaha velünk fog zenélni, mégis

így hozta az élet... Hálás vagyok a sorsnak, amiért vele dolgozhatok. Az, hogy együtt zenélünk, és ő is részese a Neoton-sikernek, az életem nagy ajándéka! – mondja ragyogó tekintettel. – Dávid jelenléte, az a tudat, hogy ott ül a doboknál, számomra egyszerre megnyugtató és inspiráló. Időnként hátranézek, és olyankor a fiam mindig rám mosolyog, vagy cinkosul rám kacsint... Azt hiszem, hogy édesanyaként nem kívánhatok ennél többet!

– Annak is örülök, hogy a fiam remekül kijön a többiekkel. Annak ellenére, hogy tizenöt évesen került a zenekarba, pillanatok alatt beilleszkedett a csapatba. Mindenki hamar megkedvelte őt, a „fiúk” eleinte nagyon aranyosan atyáskodtak felette, ezzel együtt Dávid soha nem élt vissza a helyzetével.

Én sem szerettem volna visszaélni Csepi kedvességével, és nem akartam tovább feltartani, hiszen tudtam, hamarosan várja őt a színpad. Búcsúzáskor pedig sokadik alkalommal is örömmel állapítottam meg, hogy annak idején igenis jól választottam magamnak legkedvesebb zenekart és kedvenc énekesnőt: Éva ma is pont olyan közvetlen, barátságos és derűs, mint amilyennek harmincegynéhány évvel ezelőtt megismertem.

Nosztalgiázó negyvenesek

Bár az egykori kamaszos rajongásom idővel alábbhagyott, ma is összeszorul a szívem, ha eszembe jutnak a régi nagy bulik... Ma is szívesen hallgatom a Neoton dalait, és a lelke(me)t melengető nosztalgiázás közben minden alkalommal megállapítom: a slágereik harminc év múltán sem veszítettek a varázsukból. Nem véletlen, hogy a fellépéseik ma is telt házasak, és a koncertjeiteken több generáció „tombol” együtt.

Évától tudom, hogy a koncertjeik közönségének az összetétele általában nagyon vegyes: fiatalok és idősebbek egyaránt örömmel éneklik együtt velük a jól ismert dalokat. Ezzel együtt a rajongótábort, illetve a lelkes nosztalgiázók többségét a negyvenes korosztály teszi ki, akik anno, a Neoton Família fénykorában voltak kamaszok. Ó, azok a régi szép idők!

Fergeteges buli kerekedett

A nézőtér ezen az estén is megtelt, ami persze jó érzéssel töltött el, és este fél kilenc tájékán már visszafelé számoltam a perceket, miközben izgatottan álldogáltam a „küzdőtér” szélén – ugyanis azt egyáltalán nem tudtam elképzelni, hogy ülve nézzek/hallgassak végig egy Neoton koncertet. Mert ha a lírai nóták nem is, a rockosabb dallamok úgyis felállítják az ember lányát a székről, arról nem beszélve, hogy a csapat minden fellépésén egy igazán pörgős Neoton-diszkóba invitálja a közönséget...

Amikor a harmadik dal előtt ***Végvári Ádám*** jókedvűen megjegyezte, hogy nagyon régen játszottak már ülő közönség előtt, utoljára a Művészek Palotájában, mosolyogtam picit, ugyanakkor biztosra vettem, hogy a buli végéhez közeledve egyre többen csatlakoznak majd a küzdőtér két oldalán önfeledten táncolók táborához, hiszen a *Don Quijote*, a *Santa Maria*, a *Kétszázhúsz felett*, a *Ha szombat este táncol* című slágerek hallatán nehéz nem táncra perdülni. A végére aztán valóban fergeteges buli kerekedett: a ráadás daloknál már bőven a színpad előtt „tombolt” a táncos kedvű és lábú nagyérdemű.

„Csodálatos szerzők írták ezeket a nótákat”

Emlékszem, egyszer nem olyan nagyon régen, megkérdeztem Évától, szerinte miben rejlik a Neoton-dalok töretlen népszerűsége. Ő pedig gondolkodás nélkül válaszolt.

– Az, hogy évekkel ezelőtt divatba jött a retró, nyilván nekünk is hozott új rajongókat, ezzel együtt én hiszek abban, a Neoton-nóták kortalan modernsége és a dalok hangzásvilága mindig is sok emberhez – fiatalokhoz és idősebbekhez egyaránt – közel állt. Szerintem ettől (is) ***időtállóak a dalaink***. Másrészt ne felejtsük el, hogy milyen csodálatos szerzők írták ezeket a nótákat. A legendás triónk – ***Pásztor László***, ***Jakab György***, ***Hatvani Emese*** – olyan kincs volt a hazai popzenében, amilyenhez hasonlóval kevés együttes büszkélkedhetett.

– Mindenesetre én abban hiszek – folytatta Csepi –, hogy ha jók az előadások, ha minden szempontból együtt van a csapat, ha szeretjük, amit csinálunk, és hogy ha tényleg a közönség is szereti ezeket a dalokat, akkor tud igazán működni a dolog…

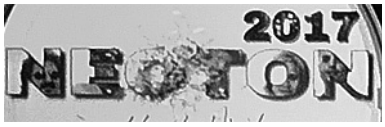

„Egy életre választottam ezt a hivatást!"

A koncertről hazafelé bandukolva azon poénkodtam magamban, hogy szívesen elhallgattam volna őket akár *Holnap hajnalig* is, de így is fantasztikusan fejeződött be ez a *Szép nyári nap…*

Csepregi Éva előtt pedig újfent – sokadszorra is – megemeltem a képzeletbeli kalapomat, miközben gondolatban visszatekertem egy kicsit az idő kerekét: Évát annak idején az 1972-es *Ki mit tud?*-on, a *Kócbabák* nevű formáció egyik tagjaként ismerte meg az ország. Bár azóta eltelt négy és fél évtized, Csepi ma is ugyanolyan hittel és lelkesedéssel énekel, mint a kezdet kezdetén. Pedig több millió eladott lemez, megannyi elismerés, hazai és nemzetközi díj után hátra is dőlhetne a székében, mondván, zenéljenek most már a fiatalok! Ehelyett tele a naptárja fellépésekkel, mondhatni folyamatosan koncertezik. Hogy miért? Mert, ahogy egyszer ő fogalmazott: *egy életre választotta ezt a hivatást!*

– Ez tényleg így van – erősítette meg a fenti „magyarázatot" a legutóbbi találkozásunkkor. – Nekem ma is a zenéről és a színpadról szól az életem. Fontosnak tartom azt is, hogy énekesként még mindig akad mondanivalóm, sokféle gondolat motoszkál a fejemben, és rengeteg tervem is van. Másrészt a koncerteken megélt siker rendkívüli módon ösztönöz, és megsokszorozza az energiámat. Ugyanakkor a pályám során többek között azt is megtanultam, hogy a sikert több évtized elteltével sem vehetem készpénznek. Soha nem mehetek biztosra: számomra ma is minden koncert új feladat, amit a lehető legjobban kell megoldani. A mai napig minden alkalommal úgy megyek fel színpadra, hogy akkor és ott igenis bizonyítanom kell, ki kell vívnom a jelenlévők elismerését – meg kell dolgoznom a sikerért. Mindig arra törekszem, hogy a maximumot nyújtsam a közönségnek. Talán ennek is köszönhető, hogy a mai napig rengeteg helyre hívnak és visszahívnak bennünket. A közönség szűnni nem akaró szeretete pedig rengeteg erőt és óriási lendületet ad a folytatáshoz.

---

3. NAP AMIKOR AZ ÉGIEK KÖZBESZÓLNAK...

A Tófesztivál harmadik estéje nem várt fordulatot hozott: a kedvezőtlen időjárás ugyanis rendesen keresztbe tett ***Nostradamus*** országokon és történelmi korokon átívelő világkörüli időutazásának. A szép számmal egybegyűlt közönség nagy bánatára a neves vándorral való közös kalandozás elmaradt, pedig a szombati program is igencsak izgalmasnak ígérkezett.

– Nostradamust, a nagy jóst indítjuk útjára a világban, és a tánc segítségével bepillanthatunk nemzetek, népek történetébe, kultúrájába, rendkívül látványosan – foglalta össze röviden (még csütörtökön) a tavaly május óta nagy sikerrel futó produkció tartalmát az előadás rendezője, és szövegkönyvének írója, *Pozsgai Zsolt.*

Régi álma vált valóra

Amikor két nappal korábban Rimár Izabellával is beszélgettem erről a produkcióról, még nem sejtettük, hogy a természet majd jócskán közbeszól, és a közelgő vihar meghiúsítja a kenesei előadást. Ráadásul Iza olyan lelkesen mesélt erről a munkájáról... Naná, hogy fel volt dobva, hiszen a fiatal táncművész első prózai szerepében debütált a

Nostradamus-ban: a címszereplő feleségét alakítja az előadásban.

– Egy teljesen átlagos próbanap végén odajött hozzám Román Sándor (*az ExperiDance táncegyüttes tulajdonosa, művészeti vezetője, koreográfusa – a szerk.*) és azt mondta: új darabon dolgoznak Pozsgai Zsolttal, a készülő előadásban pedig nekem szánja Nostradamus feleségének, Léthának a szerepét – meséli Iza. – Nem tagadom, jólesett ezt hallani, és amikor Sándor megkérdezte, hogy vállalom-e a prózai fela-

datot, gondolkodás nélkül igent mondtam, hiszen régi vágyam volt, hogy színészként is kipróbáljam magam. A társulattal jó néhány produkcióban dolgoztunk már együtt színészekkel, és nagyon megtetszett a munkájuk. Mi, táncosok ugyebár a testünkkel fejezünk ki érzelmeket és mesélünk el történeteket, míg egy prózai szerepben a verbális kommunikáció eszközeivel tehetjük, tesszük mindezt, ami engem borzasztóan izgatott.

Az érzékeny lelkű rapper

– A próbafolyamat mindenképpen nehezebb volt, mint egy „csak” táncos produkció esetében, hiszen teljesen más oldalamat kellett kibontakoztatnom – emlékszik vissza Iza. – Ráadásul ezúttal nemcsak a koreográfus utasításait kellett követni, hanem a rendezői instrukcióit is, úgyhogy sokkal összetettebb feladat várt rám. Ezzel együtt élveztem a próbafolyamat minden egyes pillanatát, a felkészülés nagyon jó hangulatban telt. Nyilván rengeteg instrukciót kaptam, de azok építő jellegűek voltak, és hozzátettek az egészhez. Az, hogy ismert közegben, tehát a saját társulatomban vállalkoztam erre az új kalandra, mindenképpen megkönnyítette a helyzetet.

– A Nostradamus remekül ötvözi a régi és a mai, modern nyelvet. Nagyon vicces, humoros előadás, nagyszerű jelenetek vannak benne, és ami még egye-dülálló, hogy egy musical keretein belül a próza és a tánc ilyen csodálatos egyensúlyban, teljesen egyen-értékűen van jelen – magyarázza Izabella, aki a cím-szerep hármas szereposztásának köszönhetően Létha megformálójaként három férjjel büszkélkedhet. A

kenesei előadásban ***Ganxsta Zolee*** játszotta (volna) az urát, a Világok vándorát. Amikor megkérdezem Izától, hogy ment a közös munka a népszerű rapperrel, ő nevetve válaszol.

– Remélem, Zoli nem haragszik meg rám, amiért ezt mondom, de ő egy nagy gyerek. Emellett egy iszonyatosan humoros-vicces figura, akinél mindjárt az elején beigazolódott, hogy a kemény külső érzékeny lelket takar. Ami a munkához való hozzáállást illeti: Zolee nem izgulta túl a feladatát, ahogyan az életben semmit nem izgul túl. Teljesen önmagát adta, és nekem jó volt merítkezni az ő pozitív értelemben vett lazaságából. Szerettem együtt dolgozni vele.

Ahogy közeledett a szombat este, egyre inkább volt bennem némi félsz azzal kapcsolatban, hogy lesz-e alkalmam megcsodálni, ahogy Nostradamus asszonyostól felkerekedik és elindul arra a bizonyos világkörüli útra... Mivelhogy az égen vészjóslóan gyülekeztek a sötétszürke felhők, és a közönségből többen közeledő felhőszakadást prognosztizáltak.

Mindenesetre az előadás elkezdődött, de az égiek egyáltalán voltak kegyesek hozzánk. A színpadi élményből mindössze negyedórányi jutott: 15 perc elteltével ugyanis eleredt az eső, és a Világok vándora kénytelen volt megszakítani megannyi kalanddal kecsegtető utazását.

Mi, a nézőréten ülők, a Produkciótól kapott egyen-esőkabátban kémleltük az eget és a színpadot felváltva, és egy darabig kitartóan reménykedtünk abban, hogy a beharangozott vihar néhány óráig még várat magára. Mígnem egyértelműen bebizonyosodott, hogy a természet hajthatatlan, és így ***Tömör István*** polgármester úrnak jutott az a nem túl hálás feladat, hogy bejelentse a nagyérdeműnek: a Meteorológia Szolgálat előrejelzését és figyelmeztetését szem előtt tartva, az előadást be kell fejezni.

– Nagyon nehezen akartuk meghozni a döntést – teszi hozzá a polgármester úr. – Főleg én húztam volna még az időt, de amikor már a meteorológusok is azt mondták, hogy nincs mire várni, mert az időjárás csak tovább romlik, és a vihar szemmel láthatóan közeledik, úgy döntöttünk, hogy nem szabad kockáztatnunk. Az előadás így sajnálatos módon nem folytatódhatott. Sovány vigasz ugyan, de a nem sokkal ezután ránk törő felhőszakadás maximálisan igazolta, hogy akkor és ott helyesen döntöttünk.

Mosolyok és piros pontok

Tömör István szerint a Tófesztivállal kapcsolatban eddig nagyon sok pozitív visszajelzés érkezett a rendezvényen részt vevők részéről.

– Nyilván akkor lennék maradéktalanul boldog, ha a harmadik napon is megtarthattuk volna az előadást, de összességében elégedett vagyok a programsorozattal. Legfőképpen azért, mert a megvalósult előadásokon elégedett embereket láttam távozni a nézőtérről – mondja a polgármester úr. – A vendégek közül sokan mosolyogva jegyezték meg: örülnek, hogy eljöttek Kenesére. Számomra ez azt jelenti, hogy városunk megint sokaktól kapott egy kis piros pontot.

Szeptember végéhez közeledve minap megint a kezembe került az a bizonyos szórólap, és elég volt egy gyors pillantást vetnem a színes borítóra, felidéződtek bennem azok az augusztusi kenesei esték... Azóta felváltva dúdolom az Omega-dalokat és a Neoton-slágereket, és azt kívánom, legyen jövőre is Tófesztivál! A mostaniakhoz hasonló, színvonalas és emlékezetes produkciókkal, vidám jelenetekkel és szívszorító, a szemünkbe könnyeket csaló pillanatokkal, magával ragadóan tehetséges és elhivatott művészekkel, jól ismert dallamokkal és szemet gyönyörködtető koreográfiákkal, varázslatosan csillagos égbolttal és lelket simogató nyáresti hangulattal – vagyis tengernyi élménnyel.

Szűcs Anikó

Fotók: Türjei Balázs és ExperiDance Produkció

Felújítások és fejlesztések a Kippkopp Óvoda és Bölcsődében

Intézményünkben a 2016/2017-es nevelési évben a dolgozókkal közösen kimagasló eredményeket értünk el. A Balatonkenese-Küngös Község Intézményfenntartó Társulás vezetése nevelőmunkánkhoz folyamatosan kedvező személyi és tárgyi feltételeket biztosít. A Fenntartóval kölcsönösen jól működő a kapcsolatunk, melyet a támogató és segítő szándék jellemez.

A 2017/2018-as nevelési évet mindenki számára örömteljes meglepetéssel indíthattuk: birtokba vehették a gyerekek a megújult ***sószobát***! A szoba felújítása a minőségi elvárási szintnek megfelelően szükségessé vált, hogy az egészségvédelmet magas színvonalon biztosítsa. Burkolatként a linóleum helyére új járólap került, a helyiség új festést kapott, és a régi sótéglákat egy falrészre összerendezve védőkorláttal láttuk el. A munkálatok gyakorlati megvalósításában ***Szili Balázs***, ***Babolcsai Tamás***, ***Németh József***, ***Rumpler Gábor***, valamint ***Hermann Zsolt*** nagyon sokat segített. Egy másik oldalfal mellé, szakember kivitelezésével himalájai sótéglafal készült.

Miért a himalájai sótéglát választottunk?

A „Himalaja só" napfényt és energiát tárol magában. A hegység rendkívüli nyomásviszonyai következtében a sót alkotó ásványi anyagok egyenletes, kristályos struktúrákba rendeződtek, melynek bioenergetikailag igen kedvező a hatása. A hegység kiemelkedésével a sóréteg a földfelszín közelébe került, így napjainkban körülbelül 400-600 méter mélységben található, a mai káros környezeti hatásoktól védetten, abszolút természetes formában. Bányászata kézzel történik, így mentes minden ipari beavatkozástól. Még a bányászat után is kézzel törik kisebb darabokra, megtisztítják, és a napon szárítják.

A himalájai só egészségügyi előnyei, pozitív hatásai közül kiemelkedik:

- stabilizálja a szabálytalan szívverést;
- a test sejtjeit energiával tölti fel, továbbá növeli az ideg sejtek vezetőképességét, ezáltal meggyorsítja az informá cióáramlást;
- megtisztítja a nyálkahártyát a különböző lerakódásoktól, baktériumoktól;
- kitisztítja az orrmelléküregeket;
- a szervezet számára antihisztaminként működik;
- megszünteti a tartós, száraz köhögést;
- megakadályozza a gyulladások kialakulását;
- stresszcsökkentő hatása van.

Kihasználva a sószoba áldásos hatását, az óvodapedagógusok és a gondozónők, mikrocsoportos formában, tevékenységeket szerveznek az óvodás és bölcsődés gyermekek számára a nyugodt, egészséges, esztétikus környezetben. A logopédiai és hittan foglalkozások is itt kerülnek megrendezésre.

Igyekszem az óvoda értékeit, hagyományait megőrizve, új tartalmakkal kiegészítve az optimális feltételeket megteremteni, amelyek az intézmény eredményes működéséhez szükségesek és partnereink számára megelégedést nyújtanak.

A kötelező felszerelés- és eszközrendszerjegyzékben meghatározott eszközökkel intézményünk alapvetően rendelkezik, eszközellátottságunk jónak mondható. Vezetői pályázatomban megfogalmaztam, hogy több olyan terület van, ahol fejlesztési tervek szükségesek ahhoz, hogy egészséges, esztétikus környezet tudjunk biztosítani a gyermekek optimális fejlődéséhez. Észszerű ütemezéssel, fenntartói hozzájárulással és a szülői közösség segítségével biztosított, hogy évről évre egyre egészségesebbé, biztonságosabbá és élhetőbbé tegyük intézményünket.

A nevelőtestülettel egyeztetve, tárgyi feltételeinket bővítettük és bővítjük folyamatosan. a szükség és igény felmérése alapján.

Udvari játszótéri játékaink szükségszerű javítása, bővítése, költségvetési erőforrások szerinti fejlesztésük folyamatos. Óvodás játszóudvarunk területén már 2017 tavaszán megtörtént egy komplex fa csúszdaelem telepítése. A homokozókat friss homokkal lettek feltöltve. A nyár folyamán a homokozók nap- és esővédelme is megoldottá vált. Elkészült a három, fa ülőkeretes pergolaszerkezet, amelyet a Magyar Szabványügyi Testület a törvényi előírásoknak megfelelően minősít. A Városgondnokság segítségét, munkáját és ***Marák József*** színvonalas kivitelezését köszönjük!

A jövőben továbbra is arra törekszem, hogy a vezetői pályázatban megfogalmazott közép- és hosszútávú fejlesztési célok az intézményünkbe járó gyerekek érdekében megvalósulhassanak.

Köszönjük az intézményünkbe járó gyerekek nevében az Önkormányzat támogatását!

Galambos Lászlóné
intézményvezető

Romantikus Reformkor Balatonkenesén

2017. szeptember 23.

Másodszor rendezték meg a balatonkenesei Pilinszky János Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Iskola hagyományos felvonulását

Fényképek: Vasváry-Tóth Tibor, 2017

SZÉCHENYI PARK

Balatonkenese –

a Kelet Balatoni Borlovagrend

8 éves.
Ünnepségek
2017 szeptemberében

Fényképek: Vasváry-Tóth Tibor, 2017

Fényképek: Győrfiné Virág Irma fotográfus udvarhölgy, 2017

Borlovagok seregszemléje

Harminc borrend képviselői és a borkultúra iránt érdeklődők részvétele mellett tartotta a megalapításának nyolcadik évfordulójára rendezett ünnepet a ***Kelet-Balatoni Borrend***. Új tagokat is avattak és áldást kaptak a református templomban. Az eseményre érkező lovagrendek díszes felvonulását a nap folyamán többször is megcsodálhatta a balatonkenesei közönség.

Az avató ceremónia elején a *Magyarországi Borrendek Országos Szövetségének* etikai kódexéből olvasott fel ***Kiss Edit***, a Kelet-Balatoni Borrend *borkirálynője*. Ezt követően ***Azurák Mihály*** borirodalmárt, ***Králl Istvánt***, a Dunamenti Szent Orbán Borrend alapítóját, nagymesterét és ***Nádasi Elemér*** harmonikást tiszteletbeli taggá, míg ***Kiss László*** balatoncsicsói termelőt rendes taggá fogadták. Az új tagok esküt tettek, majd Győrfy Károly nagymester borlovaggá ütötte őket.

Ajándék a városnak –
és a hatvanéves balatonkenesei könyvtárnak

A civil szervezet igyekszik jó kapcsolatot ápolni Kenesével. Győrfy Károly nagymester egy, a magyar borrendekről szóló díszes, nagyméretű könyvet ajándékozott a város könyvtárának, amely a borrendek 40 éves jubileuma alkalmából jelent meg. Ebben a Kelet-Balatoni Borrend már benne szerepel. A kötetet a kenesei könyvtár részéről ***Monostory Margit*** vette át.

Az avatás után a lovagrendek közös fotózásra a *Szent Orbán szoborhoz* vonultak, majd a Széchenyi parkban csatlakoztak a *Pilinszky János Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Iskola* második alkalommal megrendezett kosztümös, *reformkori felvonulásához*. A díszes viseletekben megjelenő borlovagok és az 1800-as évek hangulatát öltözékükkel felidéző tanárok és diákok színes kavalkádot varázsoltak a Balaton partjára.

A programban a *Jókai hajóra* meghirdetett *naplementés borkóstolóról* sajnos csak a nap hiányzott, de az idő, szomorkás hangulata ellenére kitartott, és a vendégek legalább nem esővel itták az áldomást. A hajókiránduláshoz hiányzó kellékeket – mint kellemes napsütés, lágy szél és balzsamos levegő – a borrendek tagjai jókedvvel és vidámsággal pótolták.

A nap borrendünk *pincéjénél* fejeződött be, a sűrű program végén a résztvevőknek lazítani is alkalmuk nyílt. ***Németh Sándorné Jucika*** az alkalomhoz illő szőlőfürtös kékfestő szoknyában fogadta az érkezőket az udvari kemence mellett, melyben háromféle finomság sült. A töpörtyűs pogácsa volt a legnépszerűbb, de a sajtosnak és leveles sajtos kiflinek is nagy sikere volt. Tálcára, tányérra már nem is lett szükség, a vendégek egyenesen a tepsiből fogyasztották a sós harapnivalót. Jucika segítői, ***Monostory Margit*** és ***Nyikos János*** mellé a borrendek tagjai közül még csatlakoztak, így az összejövetel hamarosan egy nagy családi rendezvényhez vált hasonlóvá.

Nem sietett haza a víg kedvű társaság – sokan közülük szállást foglaltak Kenesén, és a másnapot is városunkban töltötték.
E látványosságokban bővelkedő nap a balatonkenesei vendégszeretetet is nagyszerűen bemutatta. **Vasváry-Tóth Tibor**

Horgász hírek

A Balatoni Horgászegyesületek Szövetségének szervezésében szeptember 9-én a Nyirádi Rókadombi Horgász Egyesület látta vendégül a tagegyesületek elnökeit s vezetőségük egy-egy tagját. A csodálatos szép környezettel körülölelt tó látványa az első pillanatban ámulatba ejtette a megjelenteket. A terület ápoltsága s a tavat körbevevő igényes építmények minősége messziről árulkodott az ottani horgásztársak természet iránti szeretetéről, a környezet megbecsüléséről és tiszteletben tartásáról. A sok magánkézben lévő horgásztó tulajdonosa tanulhatna tőlük, vajon miként kellene kihasználniuk környezetük adottságait annak érdekében, hogy az ott horgászók gyakrabban visszatérjenek hozzájuk. A kevésbé ismert nyirádi horgásztavat bátran ajánlom valamennyi horgásztársam s családjuk számára – biztos vagyok benne, hogy nagyszerű, egész napos élményben lehet részük, ha ellátogatnak oda. A gyönyörű környezetben lévő tó és gazdag halállománya biztosítja a tartalmas időtöltést.

Házigazdáink végtelenül kedves és barátságos vendéglátásban részesítettek minket. Balogh Tibor, a BHSZ elnöke köszöntötte a megjelenteket, hangsúlyozva, hogy ez a nap ne csak a ránk háruló munkáról szóljon, hanem ismerjük meg egymást, beszélgessünk kötetlenül esetleges gondjainkról, örömeinkről egy közösen elfogyasztott, jóízű ebéd mellett, s nem mellékesen: horgásszunk is egyet. Az ilyenkor szokásos ismertető és egyeztetések után elfoglaltuk az általunk választott területeket. Vendéglátóink folyamatos kínálásával telt a délelőtt: hol pecsenyezsíros, lilahagymás kenyerekkel, hol különböző ízesítésű pogácsákkal, hol kávéval és üdítőitalokkal járták a partot. A horgászverseny végezetével eredményhirdetés következett, ahol az első három helyezett, valamint a legnagyobb súlyú hal kifogója serleget nyert. A halak mérés után természetesen újra a tó vizébe merülhettek. Ebédre pincepörkölt készült, amelynek ízére, minőségére napok múltával is csak a legnagyobb elismeréssel emlékezhetünk vissza. A délután csendes beszélgetéssel s néhány felvetés ismertetésével telt.

Mindketten, akik a Balatonkenesei Horgász Egyesületet képviseltük, úgy érezzük, e nagyszerű rendezvény megszervezéséért csak a köszönetünket fejezhetjük ki, mind a BHSZ vezetőjének, s mind a bennünket vendéglátó egyesület vezetőségének és tagjaiknak. Reméljük, jövőre ismét találkozhatunk mindnyájukkal.

Addig is: halaktól görbüljenek a botok!

Id. M.S.
A Balatonkenesei Horgászegyesület alelnöke

Hatvanéves a Balatonkenesei Könyvtár

Idén hatvan éve annak, hogy megnyílt a közkönyvtár Balatonkenesén. A könyvtár, mint fogalom és különböző helyszíneinek históriája is érdekes, mely szervesen hozzátartozik településünk történetéhez.
Könyvtárakhoz való személyes kötődésünk révén is úgy éreztük, ez a hatvanadik évforduló remek alkalom, hogy a város könyvtárának történetét végigvegyük és bemutassuk olvasóinknak. Nagy jelentőségű, ha egy településen könyvtár létesül. Hogyan történt? Milyen volt a szervezés, kik hozták létre? Ezekre a kérdésekre a legszakavatottabb hozzáértőktől kerestük a választ: Kenese könyvtárosaitól. Közülük volt, akit már ismertünk, de a legtávolabbi idők, a kezdetek felkutatásához hosszabb út vezetett. Némi segítséggel kapcsolatba kerülhettünk Kenese első könyvtárosával, ***Makai Ferenccel****, aki Pápán él, szerencsére jó egészségben és kitűnő emlékezettel. „Nagyon idős ember vagyok, bár még csak nyolcvanöt éves" – mondja magáról, de beszélgetésünkben ennek nyoma sincs. Élvezetes és értékes minden szó, amelyet tőle hallottunk. Erről most Önök is meggyőződhetnek: az alábbiakban a vele készült beszélgetést, Makai Ferenc visszaemlékezését olvashatják.*

– Hogyan nyílt meg a könyvtár a településen? Ön meddig vezette?

– 1955-től 1968-ig voltam könyvtáros Kenesén. Az ötvenes években éreztük, szükség van rá, hogy az emberek olvasnivalóhoz jussanak. Először letéti könyvtár működött; a forgalomnak megfelelően minden héten mentem Veszprémbe, a járási könyvtárba, motorral. Egy hátizsák könyvet vittem vissza és hoztam egy másikat helyette. 1964-ben döntött úgy a megyei könyvtár, hogy a kenesei könyvtáros pozíció *félállásos*, tiszteletdíjas állássá lép elő. Attól kezdve naponta délután háromtól este hétig voltunk nyitva. Ezalatt folyt a szolgáltatás: *kölcsönzés*, *könyvtári programok*. Arra törekedtem, hogy a középiskolákban kötelező olvasmányok mindig meglegyenek. Volt általános iskolai tanítványaim Veszprémbe jártak középiskolába, tudtam azt is, melyikük hová. Nekik a könyvtár mindig rendelkezésre állt a kötelező irodalommal.

A könyvtár jelenlegi épülete

– *Ön könyvtárosként végzett?*

– Tanárként kezdtem.

– *Kenesén?*

– 1955-ben kerültem a faluba. A feleségemmel érkeztünk, együtt tanítottunk a helyi általános iskolában. Sajnos ő tavaly meghalt. Életem folyamán összesen 41 év 160 napot tanítottam.

– *Részvétünk a felesége miatt! – A gyönyörű életpályához viszont gratulálunk!*

– Harmincnyolc évet egyhuzamban Kenesén tanítottam. Három iskolát éltem meg. Az első, amikor megérkeztem Kenesére, leszálltam a vonatról, megkérdeztem a forgalmistát, hol van az általános iskola? Mire ő azt felelte: itt minden kocsma iskola, válasszon ki egyet, nem messze vannak egymástól. – A háború alatt az eredeti iskolaépületet bombatalálat érte. 1947-ben a volt református elemi iskolát helyreállították, ott tanítottunk, meg a jelenlegi apácazárda épületének a tanácsház felőli oldalán. 1958-ban épült a Bajcsy-Zsilinszky utcában az iskola, az első új iskola, majd a 70-es években készült el az emeletes, modern épület.

– *Mit tanított?*

– Földrajz-történelem szakos voltam. Tulajdonképpen az egész életemet Balatonkenesén tanítottam végig, 1955-től 1992-ig, amikor nyugdíjba mentem. Eközben voltam könyvtáros is. 1956-ban kezdtem a *letéti könyvtárral*, onnantól kezdve egészen 1968-ig vittem. Elvégeztem az alapfokú könyvtári iskolát, tehát nem egyszerűen csak beültem a könyvtárba, hanem igyekeztem szakmailag is képezni magam. Három nyáron a megyei könyvtár által szervezett tanfolyamon vettem részt, és ott kaptam alapfokú végzettségről szóló dokumentumot. Igyekeztem, hogy volt tanítványaim között legyen, aki megszereti a könyvtáros szakmát, ezért a már középiskolás gyerekeket alkalmilag bevontam segíteni, de az sem volt titok, hogy keresem azokat, akik a nyomomba léphetnek. Így került a ***könyvtárba Takács Hajnalka***, aki később a Honvéd Üdülőben volt kultúros – általános iskolásként őt is tanítottam. Mikor befejeztem a könyvtároskodást, ő követett engem. Addigra már a könyvtárosság *főállású* státusz volt.

– *Milyen volt a könyvtári élet a kezdetekkor?*

– Tagdíjat nem szedtünk, ingyen lehetett kölcsönözni.

– *Így biztos, hogy jobb és hatékonyabb volt az olvasók elérése…*

– Annak idején ezt kikötöttem a tanácsnak. A VB titkár, ***dr. Nagy Andor***, roppant intelligens ember volt. Ő megértette a kérés jelentőségét és továbbvitte az ügyet. Azt mondtam, ha nem akarjuk elriasztani azt a kevés embert, aki olvasni akar, tegyük ingyenessé a tagságot.

A kölcsönzés mellett a másik szolgáltatás, amelyet nyújtottunk, inkább az alkalmi olvasóknak szólt. Rendszeresen tartottam úgynevezett *olvasói találkozót*. Amikor új könyvek érkeztek, vagy néha egy-egy régi, fontos irodalom került a kezembe, én magam mutattam be őket az olvasóknak. Így előzetesen tudták, miről szólnak a könyvek, amelyekkel a polcokon találkoznak. Hogy kicsit büszkélkedjem, sikerült olvasóvá tenni a kenesei embereket, de sajnos leginkább csak az idősebbeket sikerült bevonni. Fontos tevékenység

volt még az *író-olvasó találkozók* szervezése. Az első ilyen alkalomra ***Szentiványi Kálmánt***, *A völgy emberei* és A *sárga kezű leányok* című regények szerzőjét hívtam meg. Nemrég jelent meg mindkét írás, ezek bemutatóját tartottuk a könyvtárunkban. A regényeknek kenesei és környékbeli vonatkozásai vannak: A völgy emberei sok tekintetben *Keneséről* szól, itt és *Berhidán* játszódik. A sárga kezű leányok pedig a *peremartoni gyár* létesítése utáni időket mutatja be. Az ott dolgozó hölgyek keze a foszfortól sárga színt kapott, innen a cím. ***Csoóri Sándor*** és ***Lipták Gábor*** is volt még vendégünk, de igazából felsorolni sem tudom, hány írót, költőt hívtunk. Tanári mivoltomból adódó kapcsolataim folytán is igyekeztem sokakat bevonni a könyvtár életébe, írókat, írással foglalkozókat, főleg Veszprém megyéből. Például ***Kelei Györgyöt***, aki Balatonfüreden él, de sokáig a Veszprémi Napló szerkesztője volt, többször köszönthettük Kenesén.

– *Ekkoriban a könyvtár önállóan működött?*

– Nem, már akkor is a kultúrház része volt. Könyvtárosságom idejének nagy részében ***Jákfalvy József*** tanár úr volt a kultúrház igazgatója. A letéti könyvtár kereteit nagyon hamar kinőttük, mert sikerült úgy fellendíteni a forgalmat, hogy szükségessé vált a bővítés. Eleinte egyetlenegy szekrény állt a rendelkezésünkre, amelyben a könyveket tartottuk. Egy tanácsülésen aztán felszólaltam. Akkoriban a már említett dr. Nagy Andor volt a VB titkár. Ő mellém állt, csatlakozott a kérésemhez, és a tanács megszavazta, hogy pénzt kapjunk a fejlesztésekhez. A megyétől és a járástól semmi pénzt nem kaptunk. Azt, hogy Kenesén könyvtár létesülhetett, a kenesei tanács gazdálkodta ki, a falu működtette, saját bevételeiből.

Bár üveges, zárt szekrényeink voltak, a támogatásnak köszönhetően már tudtuk úgy rendezni az állományt, hogy a könyvek *tematikusan*, azon belül pedig *szerző és cím alapján* kerüljenek elhelyezésre. Ez lehetővé tette, hogy félig *szabadpolcos könyvtárként* működjünk. Nyitva tartás után a könyveket el kellett zárnunk, mivel az azóta már nem létező művelődési ház épületének egy terme volt a könyvtár, és egyéb célra is használták. Délelőtt az iskola, zárás után pedig mint *klubterem* működött.

– *Később a helyük is több lett?*

– Igen. Sokadmagammal nagyon sajnáltam, hogy a régi kultúrházat lebontották. Emblematikus épülete volt Kenesének, kár volt eltüntetni. Ott kezdődött a mai kenesei könyvtár története is. Az épület valamikor *vendéglőként* kezdte a pályafutását, az volt a Kurucz vendéglő. Az utolsó tulajdonosa ***Kurucz István***, született kenesei ember, egy régi helyi családból. 1955-ben lett az épületből kultúrház. Az első kultúrotthon-igazgatót ***Takács Ivánnak*** hívták, őt

60 éves a Könyvtárunk!

A balatonkenesei Könyvtár októberben ünnepli fennállásának 60. évfordulóját. E jeles alkalomból RAJZ-, VERS- és NOVELLAPÁLYÁZATOT hirdetünk, az alábbiak szerint:

Rajzpályázat

Korcsoportok:
I. korcsoport: 3-10 éves gyermekek
II. korcsoport: 11-18 éves fiatalok
III. korcsoport: 18 év feletti felnőttek

Téma: **Szeretek olvasni!**
Méret: A4
Technika: zsírkréta, színes ceruza, filctoll
Díjazás: korcsoportonként az első 3 pályamű megjelenik a Balatonkenesei Hírlap novemberi, decemberi és januári lapszámaiban, valamint az I-II-III. helyezett oklevelet és könyvet kap ajándékba.

Az elkészült pályaműveket a Kultúra Házában lehet leadni munkaidőben (hétköznaponként 8-16 óra között), vagy szkennelve elküldeni a kulturahaza.balatonkenese@gmail.com címre (.jpg formátumban).

Leadási határidő: 2017. október 9. hétfő, 15:00

Verspályázat

Korcsoportok:
I. korcsoport: 6-18 éves tanulók
II. korcsoport: 18-55 éves felnőttek
III. korcsoport: 56 év feletti felnőttek

Téma: **„Szerelemben megsebzett lelkek”** *(eszperente nyelven remekelt versek kellenek! :))*
Terjedelem: max. 1.800 leütés
Díjazás: korcsoportonként az első 3 pályamű megjelenik a Balatonkenesei Hírlap novemberi, decemberi és januári lapszámaiban, valamint az I-II-III. helyezett oklevelet és könyvet kap ajándékba.

Az elkészült pályaműveket a Kultúra Házában lehet leadni munkaidőben (hétköznaponként 8-16 óra között), vagy e-mailben elküldeni (.doc formátumban) a kulturahaza.balatonkenese@gmail.com címre.

Leadási határidő: 2017. október 9. hétfő, 15:00

Novellapályázat

Korcsoportok:
I. korcsoport: 6-18 éves tanulók
II. korcsoport: 18-55 éves felnőttek
III. korcsoport: 56 év feletti felnőttek

Téma: **„A tudás hatalom!”**
Terjedelem: legfeljebb 3 gépelt oldal (A4), max. 5.400 leütés
Díjazás: korcsoportonként az első 3 pályamű megjelenik a Balatonkenesei Hírlap novemberi, decemberi és januári lapszámaiban, valamint az I-II-III. helyezett oklevelet és könyvet kap ajándékba.

Az elkészült pályaműveket a Kultúra Házában lehet leadni munkaidőben (hétköznaponként 8-16 óra között), vagy e-mailben elküldeni (.doc formátumban) a kulturahaza.balatonkenese@gmail.com címre.

Leadási határidő: 2017. október 9. hétfő, 15:00

Nagy érdeklődéssel várjuk az értékes alkotásokat! Arra buzdítunk időset-fiatalt, hogy bontakoztassa ki kreativitását, és bátran mutassa meg tehetségét Kenese városának!

(GA)

Kovács Ervin követte az igazgatói székben, majd Jákfalvy József következett. – Nagyon szép és jó emlékeim vannak a kenesei évekről, a tanításról és a könyvtárosként eltöltött időről is. A Balatonkenesei Hírlap indulására is emlékszem, ***Flink Kornél*** hívta életre. Egy ideig másokkal együtt kollégámmal, ***Kecskés Józseffel*** mi is aktívan részt vettünk a készítésében.

– Flink Kornél októberben lenne hetvenöt éves. Mostani lapszámunkban a hatvanéves könyvtár mellett róla, és a Balatonkenesei Hírlap újraindításáról is szó lesz.

Makai Ferenc, Balatonkenese első könyvtárosa nyolcvanöt éves. Isten éltesse őt sokáig!

Vasváry-Tóth Tibor

*A beszélgetés elkészítéséhez nyújtott segítségéért köszönetünket fejezzük ki **Györgydeákné Takács Hajnalkának** és **Mecseki Lajosnénak**.*

Utánajártunk

Új rovatunkban olvasóink által feltett kérdésekre keressük a választ, aktuális események hátterét igyekszünk megvilágítani.

*Szeptember 19-én 7,1-es erősségű földrengés rázta meg Mexikó déli részét. A természeti katasztrófa napra pontosan harminckét évvel azután történt, hogy az ország történetének legpusztítóbb földrengését elszenvedte. 1985-ben nálunk is mozgott a föld, Berhidáról indultak ki a rengéshullámok, amelyre a keneseiek közül még nagyon sokan jól emlékeznek. Lehet egy földrengéssel kapcsolatban bármit előre tudni? Ennek kapcsán a földrengések természetéről, gyakoriságáról, jellemzőiről **Süle Bálintot**, a Budapesten található Kövesligehty Radó Szeizmológiai Obszervatórium munkatársát kérdeztük.*

– Mexikóban 1985-ben valóban volt egy nagy földrengés, és ugyanebben az évben Magyarországon, ***Berhidán*** is történt egy másik. A berhidai a Richter-skála szerinti 4,9 erősségével a mexikóihoz képest kicsinek, de hazai viszonylatban nagyobb földmozgásnak számított. Az, hogy most Mexikóban megint nagyon komolyan rengett a föld, nem jelenti azt, hogy veszélyben lennénk. A kettő között nincs összefüggés, nincs periodicitás, ez csak egy véletlen egybeesés. Mexikó meglehetősen földrengéses vidék, nem számít ritkaságnak egy-egy komolyabb földmozgás.

– Vannak kevésbé veszélyeztetettebb és aktívabb területek a Földön, ahol gyakrabban pattannak ki földrengések. Magyarországon ezzel hogy állunk?

– Azt mondhatjuk, hogy a Balaton keleti medencéjétől a Komáromig húzódó terület, benne a Móri-árokkal, ***földrengések szempontjából aktívabb vidék***. A Bakonyt a Vértestől elválasztó völgy szerkezeti mozgásai többször okoztak már problémát. Bizonyos értelemben mindig lehet rá számítani, hogy ezen a vidéken bekövetkeznek földmozgások, ***de nem törvényszerű***. Magyarországon a berhidaihoz hasonló, kisebb-nagyobb károkkal járó rengés általában tizenöt-húsz évenként fordul elő. 1985 után hazánkban elég hosszú ideig nem volt 4-es magnitúdójú földrengés, majd 2006-ban ***Gyömrő*** közelében egy 4,1-es, 2011-ben ***Oroszlány*** közelében egy 4,5-es rengés keletkezett. 2013 és 2014 során pedig további három, 4-esnél erősebb rengés történt ***Heves*** és ***Nógrád*** megyékben. Ezért mondom, hogy a tizenöt-húsz évenként bekövetkező nagyobb földrengések csak az átlag: eltelhet kettő között akár harminc-negyven év is, míg azután néhány éven belül kettő-három is kipattan.

– Mit nevezhetünk hazánk tekintetében nagyobb rengésnek?

– A berhidainál komolyabb is volt már: a legnagyobb magnitúdójú, a-melyről tudomásunk van, a 6,3-as erősségű ***komáromi***, 1763-ban történt. 5-ösnél erősebb rengések hazánkban ötven-hatvan évenként fordulhatnak elő. A 20. század első felében, 1956-tal bezárólag három eset volt: ***Kecskeméten***, ***Egerben*** és ***Dunaharasztiban***. 5-ösnél erősebb az 1956-os dunaharaszti földrengés óta Magyarországon nem volt.

– Fel lehet készülni egy ilyen eset bekövetkeztére?

– ***Földrengéseket előre jósolni nem lehet***, és pláne nem lehet időben meghatározni, hogy pontosan mikor, mekkora várható. Csak arról beszélhetünk, ***milyen valószínűséggel következhet be egy adott esemény egy adott területen***. A rengésekre felkészülni elsősorban a megfelelő földrengésálló építkezésekkel lehet, hogy az esetleges rengés esetén minél kevesebb kár történjen.

– Említette a Balaton keleti medencéjétől Komáromig húzódó területet. Itt sűrűbben fordulnak elő földrengések, mint Magyarország más területein?

– Magyarországon a földrengések szerencsére ritkák. Berhida környékén az elmúlt 100-200 évben biztosan tudunk minden nagyobb rengésről. Térképen ábrázoljuk az általunk ismert eseteket, amelyről látszik, hogy ez a vidék szeizmológiailag aktívabb, mint mondjuk a Tiszántúlon a Hortobágy vidéke. A mérésnél sokat számít, hogy kis földmozgások esetén ***mennyi műszer található az adott területen***.

*– Ha jól tudom, itt a környékünkön **Tihanyban** és **Magyarpolányban** van egy-egy szeizmológiai mérőállomás.*

– Igen, ezen a két helyen van állomásunk. Nincs messze ***Csókakő*** sem, a Móri-árok Vértes felőli oldalán, ahol szintén van egy. Léteznek ideiglenes állomásaink is, de azok csak néhány évig üzemelnek. A tihanyi, magyarpolányi és csókakői állomásaink jó felszereltségűek, ezeken a kisebb földmozgásokat is jól detektáljuk.

– nk –

Köszönet a foglalkozásvezetőknek!

Nagy sikerrel zajlott a 10 alkalomból álló ***„Tájházi Szerdák”*** programsorozat az idei vakációban. Köszönettel tartozom a foglalkozásvezetőknek, akik első szóra igent mondtak a felkérésemre, és szeretettel ajánlották fel önkéntes munkájukat a gyerekek, szülők és mindenki más örömére. A fényképek tanúsága szerint hasznos és fontos munkát végeztek a Tájházban 2017 nyarán! Nagy köszönet jár ezért ***Németh Sándorné Jucikának***, ***Pulainé Irénkének***, ***Juhász Hajninak***, ***Kerti Terikének***, és a rajzfoglalkozásokat vezető kollégámnak, ***Osgyán Lászlónak***!

Köszönjük szépen kedves mindnyájatoknak, és – Isten tartsa meg jó szokásotokat! – szeretettel fogadjuk szorgos munkátokat a következő szezonban is!

Gábor Adrienn
intézményvezető-helyettes

Már most gondoljon jövő évi kertjére!
Növények nagy választékban!
FLORA VIRÁGBOLT
Balatonkenese, Balatoni út 35.
(a stranddal szemben)
30/939-50-95
A Mindenszentek növényeit is keresse nálunk!

Néhány gondolat az elektronikai eszközökről…

Itt az ősz. A gyerekek óvodába, iskolába járnak. Délelőtt, a hétköznapokon szinte üresek az utcák. Négy óra után azonban élénkül a forgalom. A kicsiket kézen fogva kísérik haza szüleik, míg a középiskolások busszal érkeznek. Azonban érdekes csendesen megfigyelni, hogy az utcán majdnem minden negyedik ember kezében ott van a telefon. Van, aki beszélget, van, aki olvasgat vagy éppen zenét hallgat. Mintha az elektronikai eszközök befolyásolnák életünket. Hogy is van ez? Az elmúlt időben többekkel is beszélgettem erről a témáról. Ezekből a beszélgetésekből gyűjtöttem egy csokrot, amit itt most megosztok az olvasókkal. Az alábbi történetekben az idézetek valódiak, de a személyek kitaláltak.

Anikó játékfüggő. Amikor egyszer beszélgettünk, ezt mondta: *„Most már ott tartok, hogy napi nyolc órát is játszom. Ez így nem mehet tovább.*" Szeptemberben másik ismerősöm, János is elhatározta, hogy egy hétig nem használja az elektronikai eszközeit és az internetet. Negyven óráig bírta. Anikóról és Jánosról tudni kell, hogy nem tizenévesek. Anikó nagycsaládos édesanya, 40 éves öt gyermeket nevel férjével Magyarország egy távoli városában. Jánosék családjában két gyermek van, ő egy kis faluban él és 49 éves.

Te, aki most ezt az írást olvasod, használsz elektronikai eszközöket? Sokan használnak, mégpedig az esetek nagy részében jó okkal. Az elektronikai eszközök fontos és hasznos szerepet tölthetnek be az életünkben, ha a munkára, a kapcsolattartásra vagy a kikapcsolódásra gondolunk. Ki ne ismerné a közösségi oldalakat, vagy éppen az ingyenes beszélgetési lehetőséget, a skype-ot, …?

Anikóhoz és Jánoshoz hasonlóan sokan túlzásba esnek. Például a nagyon kedves, jó képességekkel megáldott, érettségire készülő Noémi is. A nyár végén egyik beszélgetésünk során, mikor a mobilról kérdeztem, ezt mondta: *„Szégyellem, de a mobilom a legjobb haverom. Sosincs olyan, hogy ne legyen nálam. Teljesen kiborulok, ha olyan helyen vagyok, ahol nincs hálózat, és fél óra múlva már alig várom, hogy újra megnézhessem, kaptam-e üzenetet."*

Az emberek egy része még éjszaka is böngészi az üzeneteit és a frissítéseket. Szinte elvonási tüneteik vannak, ha nincs velük az eszközük. Néhány kutató szerint ez már *függőség*. Vannak, akik nem szívesen használják a „függőség" szót, szerintük ez túl erős kifejezés. Ők ebben a témában inkább problémás, kényszeres, illetve rögeszmés viselkedésről beszélnek.

De bárminek hívjuk, ha nem okosan használjuk az elektronikai eszközöket, az kisebb-nagyobb gondot okozhat hétköznapjainkban. Ha nem vagyunk résen, még a családtagokat is elszigetelik egymástól. Egy húszéves lánytól hallottam ezeket a szavakat: *„Apa semmit sem tud arról, hogy mi van velem. Csak ül a nappaliban és e-mailezik, miközben beszélgetünk. A telefont sem tudja letenni. Biztos szeret, de néha ez egyáltalán nem látszik."*

Most ki-ki gondolkodjon önmagáról. **Neked személyesen, aki e sorokat olvasod, mennyire fontosak az elektronikai eszközök?** Gondold végig, rád milyen hatással vannak? Segítségként tedd fel magadnak a következő kérdéseket:

- Ideges vagy ingerült leszek, ha nincs internet, vagy nem tudom használni az elektronikai eszközeimet?
- Amikor internetezek vagy használom az elektronikai eszközeimet, képtelen vagyok tartani magam ahhoz az időkorláthoz, amit kitűztem?
- Nem alszom eleget, mert folyton a beérkező üzeneteket nézegetem?
- Az elektronikai eszközök miatt elhanyagolom a családomat? Vajon a családtagjaim is egyetértenek a válaszaimmal?

Ha háttérbe szorulnak életed fontosabb dolgai, például a családtagjaid, vagy más kötelezettségeid, akkor itt az ideje, hogy változtass. Azonban először legyen hála a szívedben, hiszen a legfontosabbat már megtetted. Igen, rájöttél, hogy így nem mehet tovább, és ez nagyon jó.

Változtatnál? Tényleg komoly kérdés számodra az, hogy hogyan változtassál? Egyetlen dolgot ajánlok: ***állíts fel ésszerű korlátokat saját magadnak***. Igen, komolyan hidd el: a jóból is megárt a sok. Szóval akár üzleti célra, akár szórakozásra használod az elektronikai eszközeidet, előre határozd meg, hogy mennyi időt töltesz velük, és tartsd is magad ehhez az elhatározáshoz.

Végül még egy javaslatom van: Miért ne kérnél segítséget egy családtagodtól vagy barátodtól? A Biblia ezt írja: *„Jobban járnak, akik ketten vannak, mint a magányos…, mert ha az egyik elesik, a másik fölsegítheti"* (Prédikátor 4,9-10).

Az újabb technikai eszközökkel könnyebb és gyorsabb adatokat kezelni és továbbítani, ezért egyre többen lesznek a rabjaik. Bár nagy lehet a csábítás, te ne válj függővé. Inkább oszd be jól az idődet, és használd okosan az eszközeidet. Csak így lesz jobb és szebb a világ, hiszen mindannyian tudjuk: a sok kicsi sokra megy.

M. Erzsébet nővér

Életvezetés – Szeretlek! … De hogyan?

Mottó: Szeretni és szeretve lenni a legnagyobb boldogság a világon. (J. W. von Goethe)

Minap az iskolában beszélgetésre lettem figyelmes. Két barátnő veszekedett. Egyikük, nevezzük Sárának, éppen egy csokoládét akart adni a mellett ülő hosszú hajú lánynak, akit meg nevezzünk Piroskának. De Piroska vadul elutasította a csokoládét, és azt vágta Sára fejéhez: Te már nem is vagy a barátnőm, mert tegnap nem voltál velem, mikor sétálni mentem! Piroska védekezett, hogy nem értem rá, de most vettem neked csokit! … és így tovább. Levonhatjuk a következtetést, Piroska nem szereti a csokit. De talán mégsem erről van szó. A szeretet kifejezéséről szól a történet, illetve annak a félreértéséről. Hisz a szeretetnek is van kifejezési formája, úgynevezett ***szeretetnyelve***.

Gary Chapman írt erről egy nagyon hasznos könyvet, *Életre hangolva* címmel. Ha egy írónak a könyve több mint 10 millió példányban kelt el és ötven különböző nyelvre fordították le, akkor érdemes odafigyelni rá. **Chapman** a szeretet kimutatásának és befogadásának különbözőségeit kutatta és kutatja ma is. Egyébként épp mostanában járt hazánkban és sorra adta a teltházas előadásokat (további információk a témáról a szeretetnyelvek.hu honlapon találhatóak).

A szeretetnyelv kifejezés azt jelenti, hogy az emberek általában ötféle módon fejezik ki és fogadják el a szeretetet. A kutatások szerint egy embernek általában van egy elsődleges és egy másodlagos szeretetnyelve, amin a leginkább érzi a feléje áradó szeretetet; a többi mód számára semleges.

Ezek a szeretetnyelvek a következőek:

1. Elismerő szavak. A hallott szavak által képes valaki érezni, hogy őt szeretik, például a dicséret, a bátorítás, a megköszönés szavai érintik meg leginkább a szívét.

2. Minőségi idő. Szeretünk együtt lenni azzal, akit fontos nekünk. Osztatlan figyelemmel tiszteljük meg a másikat és végighallgatjuk, amit mond. Minőségi idő lehet egy közös séta, egy közös sportolási lehetőség.

3. Ajándékozás. Sokan azáltal érzik, hogy őt szeretik, ha kapnak valami ajándékot. Itt nem az érték a fontos, hanem a rágondolás. Ez lehet egy szál virág, egy csoki, egy apróság.

4. Szívességek. Aki ezt a szeretetnyelvet érti, annak a tettek többet mondanak a szavaknál. Számára az kevés, ha valaki azt mondja, hogy szeretlek, de az már igen, ha valaki vacsorát készít neki, vagy elviszi a postát helyette.

5. Testi érintés. Az érintés érzelmi energiát közvetít azok számára, akiknek ez a szeretetnyelvük. Nekik a karuk megérintése, egy kedves vállveregetés sokat jelenthet. (Itt persze érdemes figyelni a kulturális különbözőségekre, hogy milyen érintés számít illőnek vagy illetlennek egy adott országban.)

Chapman megvallotta, hogy ő megfigyelte saját magát, mire hogyan reagál. Az ő elsődleges szeretetnyelve az elismerő szavak: szereti, ha megdicsérik, ha megköszönik a munkáját. Szívesen veszi, ha a felesége kimondja, hogy mennyire szereti. Ugyanakkor a felesége szeretetnyelve a szívességek. Ezért, ha igazán örömet akar okozni a feleségének, akkor nem kis leveleket ír neki, hogy mennyire szereti, hanem kiviszi helyette a szemetet vagy segít a bevásárlásban. Akkor a felesége szinte ragyog a boldogságtól! De mi volt korábban? Saját bevallása szerint majdnem elváltak, mert nem tudták egymás felé kifejezni a szeretetüket.

Visszatérve Sára és Piroska esetére, valószínűleg ott sem a csoki volt hibás, hanem más volt a két lány szeretetnyelve. Piroska minőségi időt szeretett volna tölteni a barátnőjével és nem igazán értékelte az ajándékokat.

Kedves Olvasó, te tudod, mi a te szeretetnyelved? Mikor érzed, hogy apukád, anyukád, barátod, barátnőd, társad … szeret téged? Tudod-e, hogy mi a melletted élőnek a szeretetnyelve? Tudod-e, hogy mi a munkatársadnak a szeretetnyelve? Azt hiszem, igazán sok örömet tudnánk okozni akkor, ha egy kicsit odafigyelünk egymásra és felfedezzük a szeretet útját a másik ember szívéhez.

M. Teréz nővér

Kenesei Becő

Nyaranta elmegyek művelődni Balatonfüredre. Főleg akkor, amikor a borhetek vannak. De mellette tényleg okulok is. Már régebben láttam a Jókai villát, a körtemplomot, a szívkórházat és a reformkori utcákat. Idén a Vaszary villa két szép kiállítására került sor: Gyermek a magyar művészetben és Biedermeier osztrák portrék. Megnéztem a viszonylag új és érdekes interaktív vitorláskiállítást a mólónál, sőt a Városi Múzeumba is betértem. Itt volt egy ábra, amely azt mutatta, hogy melyik magyar író melyik balatoni településhez kötődik. Móricz nagy országjáró volt (ő írta: *Gyalogolni jó!*), néhányszor megfordult Kenesén is, Németh László meghívására, aki olykor Kenesén nyaralt. De szinte őslakosnak számított Pilinszky János költő, aki 1931-től 1944-ig minden nyarát Kenesén töltötte, róla kapta nevét a Balatonkenesei Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola. Pilinszkynek emléktáblája is van a Fürdő utcában. Mindezt ilyen részletességgel nem tudtam, talán az én hibám.

Pilinszky emléktáblája Kenesén

Szeptember végén (by Petőfi), nem először és nem utoljára nagy sétát tettünk a Soós-hegyen. A történethez tudni kell a következőket. Feleségem *Erzsébet*, de világ életében utálta a keresztnevét. Még a gimnáziumban, biológiaórán tanulták, hogy a pásztortáska termését becőnek hívják. Erre leendő nejem kijelentette, hogy ezután ő csak a *Becő* névre fog hallgatni. A Becő becenevet átvette az egész baráti kör, sőt a család is. Csak a nagyanyám nem tudta megjegyezni, és mindig *Bocit* mondott. És mit olvastunk a Soós-hegyen egy információs táblán, amely a hely különlegességeit ismertette a tátorjántól kezdve a tatárlikakig? Megemlékezett a tábla arról, hogy a hegyen több becő termésű növény van. Becőkém büszkén feszített a társaság előtt. A nejemnek különben annyira tetszik a szép fekvésű, békés református temető, hogy egyszer közölte kívánságát, ő itt szeretne feküdni, nem Pesten. Ejh, ráérünk arra még, vágtam rá patópálosan.

A pásztortáska becőtermése

És most folytassuk, hagyományos – még nyári – vendéglátóipari körképünket. Volt egy *Ezeréves csárda* a hegy tetején, kiváló konyhával s kiszolgálással, meseszép kilátással a Balatonra. Bezárták, évek óta eladó. Talán az volt a baj, hogy úttalan utakon lehetett csak megközelíteni.

Az egykori Ezeréves Csárda

A City mellett működik a jó *Nádas csárda*, s bent a centrumban a *De-jó ételbár*, elfogadható minőségben és árakkal. A *Vadkacsa étteremről* nem mondhatok semmit, még nem tettem ott tiszteletemet. Van a Cityben egy kiváló lángosos, de érdekes módon egy balatoni gasztronómiai kiadvány a kenesei szabadstrand *Íz-lelő* lángosozóját tartja számon az öt legjobb között a tó mellett. A kiadványban egy kenesei üzlet szerepel még, a *Pörc*. Nem szerepel a *Katica*, pedig sok füredi, badacsonyi barátom, csak azért áll meg Kenesén, hogy a Katica parasztkenyerét, rétesét, aprósüteményét megvásárolja. A Katica egyre jobban terjeszkedik, a pékség mellett lett reggeliző, teázó, fagylaltozó. A Katica emeletén működik a Nemzeti Dohánybolt, biztosan tőlük bérlik a helyiséget. Azt nem tudom, hogy a patika, a takarékszövetkezet és az optikus is Katica bérlemény-e, még az is lehet, amilyen ügyes az üzletasszonya. Azt viszont sajnálom, hogy a régi Tátorján patikát lebontották, szép volt és egyedi, kár érte.

Majláth Mikes László Tónió rajza

Van aztán a központban és a Cityben az *Eleven cuki*, sőt úgy emlékszem, még Veszprémben is van egy részlegük. Finom a fagylaltjuk és a süteményük, ha nem is olcsó.

Egyik kedvencem a *Sorompó büfé*, régi vasúti berendezéseivel; régebben csak italt árultak, ma már jó a kaja is, sőt néha zenés bulit is rendeznek. Állítólag jó az egykori *Matáv (*most *Telekom)* üdülő étterme is, még nem jártam ott, mint ahogy a *Hotel Marina Portban* sem, pedig ott még fedett uszoda is van. Hajdanán, amikor az épület a *Hungarotex Textilkülkereskedelmi Vállalat* üdülője volt, gyakorta meglátogattuk. Feleségem hungarotexes volt, sok húsvétot töltöttünk ott. Akkor még működött a régi postához közeli *Zsindelyes csárda*. Ma már „magánlábasház".

A Hungarotex üdülője az 1970-es években

Hirtelen más nem jut eszembe, ne sértődjön meg senki, ha valakit kifelejtettem.

Már említettem *Heilig Gábor* barátomat, aki télen is sok időt tartózkodik Kenesén, téliesített nyaralójában. (Heilig zenei vándormadár, megalapította a Kerek Perec együttest, játszott az Apostolban, a Geminiben, a Bojtorjánban és a Vágó István vezette Favágókban. Jelenleg, már évek óta a 100 Folk Celsius együttes tagja, híres számuk a Paff, a bűvös sárkány.) Feltettem Heilignek a kérdést: mit csinálsz itt télen? Imígyen felelt: télen is van itt rádió, tévé, CD, DVD, internet, újságok a Vegyeskéből, a Nemzeti Dohányboltból vagy a postáról, kötegnyi könyvet hozok magammal és duruzsol a gázkonvektor. Arról nem is beszélve, hogy naponta háromszor sétáltatom szálkásszőrű tacskómat, és ha nincs hó, bicajozok is. Neked több kulturális lehetőséged van Pesten? Színház és mozi? Ha úri kedvem úgy tartja, elugrom színházba, moziba, kiállításra Veszprémbe vagy úszom egyet Fűzfőn. Van úgy, hogy korizok is Füreden. Imádom Kenesét télen is.

Október lévén: Jó szüretet, jó bort, jó egészséget!

Majláth Mikes László

Kenesén történt

Kenesei Szabadegyetem 1.

Georg Spöttle előadása a Kultúra Házában

Az első szabadegyetemi alkalmon ***Georg Spöttle***, az ismert biztonságpolitikai szakértő tartott előadást. Nagy érdeklődés kísérte a rendezvényt: jó látni, hogy sokunkat izgatnak a hazai és nemzetközi politikai élet történései.

Szeptember 11-én mi másról is eshetett volna szó, mint korunk égető problémájáról, a terrorizmusról.

A George Spöttle által felvázolt világkép nem valami biztató. Ellentétek az Európai Unión belül, amelyek megakadályozzák a migrációra adott egységes választ. Konfliktus az iszlám és a kereszténység között, ami már-már vallásháborúba fordul. Politikai és vallási fanatikusok, migránsok, merényletek Európa-szerte. Van ebből kivezető út? Mi a megoldás?

A magyar kormány adott választ a kérdésekre és a kételyekre, ám módszerét Európa jó része nem tartotta elfogadhatónak. Kinek van igaza?

Németországban hamarosan parlamenti választásokat tartanak, melyek kimenetele, hatással lesz nemcsak a migránskérdésre adható európai válaszokra, hanem az Unió országainak egyéb vonatkozásaira is. Lesz-e változás, merre fordulhat a világ kereke?

Aki részt vett az előadáson, a fenti kérdésekre, és még sok másra is választ kaphatott. A nézők aktív figyelmét az előadás végén feltett kérdések bizonyítják.

Georg Spöttle beszélgetőpartnere dr. Tábori György alpolgármester volt, aki kérdéseivel remekül megszabta az előadás irányát.

D.I.
és a BKHírlap

HAJÓKIÁLLÍTÁS A KIKÖTŐBEN

Aki még sosem járt hajókiállításon, el sem tudja képzelni, mi vár rá látványban és technikában. A 22. Balaton Boat Show szeptember 8-tól három napon át várta az érdeklődőket a kenesei Marina Port kikötőben. Álmélkodásra és csodálatra volt ok bőven. Ott, ahol valamikor régen a horgászkikötő nyúlt be a partról a vízbe, az ócska faladikok helyét ma elegáns vitorlások foglalják el. Nagyot változott a világ. A hajók sokasodnak, és minőségben, korszerűségben egyre jobban megközelítik a világszínvonalat. A hajóépítésben egyre nagyobb szerepet kapott a műanyag, ami vízálló, jól alakítható és változatos formák elkészítésére ad lehetőséget.

A hatvanas években a turizmusnak köszönhetően egyre több motorcsónak érkezett a Balatonra. Egyre zajosabb lett a part, de ami ennél is rosszabb, jó ok volt félteni a vizet a motorok olajfolyásától. A vízminőséget óvandó, a motorcsónakok használatát betiltották. A vitorlások környezetkímélők, a szél olcsó és tiszta energia – csak nem mindig arról fúj, amerről várnánk. A technika fejlődésével az ellentétet aztán az elektronika oldotta fel. Az autóiparban már jó eredményeket értek el az elektronikus meghajtás terén, kitűnő akkumulátorokat készítettek. Az elektromos hajómotor a szigorú környezetvédelmi előírásoknak is megfelel, melyre jó pár szép példát láthattunk a kiállításon.

D.I.

Kenesén történt

Hajnali részegség

Meskó Bánk Kosztolányi-estje

Már több mint száz éve rengeteg könyvet ad az olvasni szerető emberek kezébe a magyar irodalom – reméljük, még nem tűntek el teljesen. És verset írni is sokan próbáltak, próbálnak. Vannak, akiknek egészen jól megy a rímfaragás. De költő, aki tehetségével kimagaslik, ritkán terem.

A 20. század első fele olyan kivételesen szerencsés időszak volt a magyar irodalomban, amelyre sem azelőtt, sem azóta nem volt példa. Tucatnyi remek írónk, költőnk működött azokban az évtizedekben, akik kortársak voltak, hatottak egymásra. Közülük is kiemelkedtek a korszakos tehetségek: Ady, Babits, József Attila, Tóth Árpád, Juhász Gyula, Kosztolányi – és a sor még folytatható.

Kosztolányi Dezső irodalmunk egyik legsokoldalúbb talentuma volt. Nemcsak kitűnő költő, de író, műfordító, esszéista és kritikus is. Bármilyen műfajba tartozó írását olvassuk vagy halljuk, úgy érezzük, abban a legtökéletesebb. A magyar nyelv szakavatott ismerőjeként költészete egyszerre játékos, drámai és kifejező. Ahogy ő verselt magyar nyelven, ahogy ő fűzte a szavakat, azzal a könnyedséggel, azonnal felismerhető.

Meskó Bánkot nem kell bemutatni a keneseieknek. Számtalan csodálatos verset hallhattunk általa, fellépései mindig élményszámba mentek. Ám egy egész est, amikor költő és előadó egymásra talál, igazi komoly élmény. A kimondott szavak csak úgy lesznek hitelesek, ha átsejlik rajtuk a tapasztalat. Így van ez a versnél is – sőt, a versnél csak igazán. A legszemélyesebb gondolatokat hallhatjuk itt megfogalmazva. Nem mindegy hát, ki mondja ki őket. – Az előadáson meggyőződhettünk róla, milyen, amikor a szerep talál rá megformálójára: tökéletesen passzol, s nem elhiteti a nézőjével, hallgatójával, hogy a költőt, írót képviseli, hanem kétséget sem hagy afelől, hogy ő az.

Meskó Bánk nagyon érzi Kosztolányit. Mintha a költő maga szólna hozzánk. Akár a barátaihoz, amúgy sztorizósan. Kosztolányi úgy ír verset, mint aki történetet beszél el: *„Elmondanám ezt néked. Ha nem unnád. / Múlt éjszaka – háromkor – abbahagytam / a munkát. / Le is feküdtem. Ám a gép az agyban / zörgött tovább, kattogva-zúgva nagyban, / csak forgolódtam dühösen az ágyon, / nem jött az álom. / Hívtam pedig, így és úgy, balga szókkal, / százig olvasva s mérges altatókkal. / Az, amit írtam, lázasan meredt rám. / Izgatta szívem negyven cigarettám. / Meg más egyéb is. A fekete. Minden. / Hát fölkelek, nem bánom az egészet, / sétálgatok szobámba le-föl, ingben, / köröttem a családi fészek, / a szájakon lágy, álombeli mézek, / s amint botorkálok itt, mint a részeg, / az ablakon kinézek.”* Hajnali részegség. Minden meglett férfiember átesik rajta egyszer.

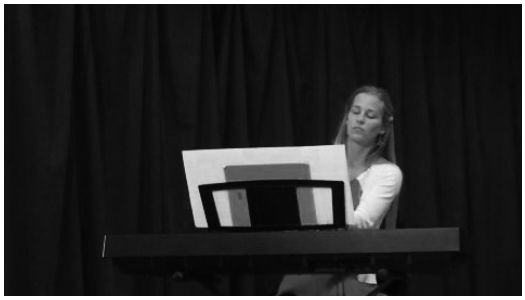

„Szegény anyám csak egy dalt zongorázik.
Egy árva dalt. Azt veregeti folyton,
és megbicsaklik elefántcsont ujja
a fekete-fehér elefántcsonton.
És elfelejti, próbálgatja egyre,
és szállni vágy, mint vérző sas a hegyre,
mert szállni tudna, szállni és röpülni,
de visszahúzza újra ezer emlék.
Ezt zongorázta kisleány-korában,
s mikor apuskával egymást szerették.”

„Ezt próbálgatta, amikor születtem,
és megtanulta, elfeledte csendben.
Jaj, mennyi vágy van benne, hosszu évek.
Egy szürke dalban egy szent, szürke élet.
Hogy össze nem rogy a szobánk alatta,
hogy össze nem rogy menten, aki hallja.
E dalban az ő ifjusága halt el,
s a semmiségbe hervadt vissza, mint ő.
Kopog-kopog a rossz, vidéki valcer,
és fáj és mély, mint egy Chopin-keringő.”

Az illúziót Várallyay Kinga zongoraművész fűzte össze hangokkal.

Valószínűleg többen a Kosztolányi kötet után nyúltak aznap este, amikor hazaértek a Kultúra Házából.

Jó néha tiszta szavakat hallani. Mielőbb visszavárjuk Meskó Bánkot a Kultúra Házába, mert az igazi szavak egyre jobban hiányoznak az életünkből.

A két elkülönülő idézet A szegény kisgyermek panaszai című versciklusból származik.

D.I. beszámolója alapján: – nk –

Kenesén történt

CSÜLÖKFŐZŐ VERSENY AZ MH RKKK SZERVEZÉSÉBEN

A nyári szezon meghosszabbításának remek lehetőségét kínálja a Balaton mellett az ősz. Ilyenkor jön el igazán a főzőversenyek időszaka.
A Magyar Honvédség Rekreációs, Kiképzési és Konferenciaközpontja csülökfőző versenyt hirdetett. Balatonkeneséről három egység indult a megmérettetésen: a Polgármesteri Hivatal, a Rendőrőrs és a Polgárőrség csapata. Az időjárás lassan melegedett fel, de a csapatok nem hagyták fázni tagjaikat: gyúltak a tüzek, készültek a főszakácsok. Előkerültek a legjobb receptek, lázasan folyt a munka. Az eredményt a gyorsan ürülő tálakból lehetett lemérni.
A zsűrinek nem volt könnyű a helyzete, de a résztvevők úgy érezték, igazságos döntés született. Csapataink jól teljesítettek, a Polgármesteri Hivatal az előkelő harmadik helyezést is elérte. Zenés program zárta a jó hangulatú napot, melyet szívesen ismételnénk jövőre.

BÚCSÚ A NYÁRTÓL

Elmúlt a tél, megjött a várt tavasz, de mi már a nyárra gondoltunk. Vártuk a strandok nyitását, s egyszer csak ott volt az is. Végre kifeküdhettünk az áldott napfényre. – Igaz, már ez sem a régi: állandó figyelmeztetést hallhatunk tv-ből, rádióból, hogy a déli órákban ne menjünk a napra, mert komoly leégés veszélyét kockáztatjuk. Sokan még így sem tudták elkerülni a szenvedést – egy nap leégés, egy heti gyógykezelés. És remélhetőleg nem lesz következménye.

A kánikulai napokban hétvégenként idén is rengetegen voltak strandjainkon. Mindenki a hűs habokba vágyott. Egy merülés, egy sör, fröccs, lángos, sült hal, eszem-iszom. A nap gyorsan elúszik a Balaton hullámain, a nappali fürdőzőket felváltották az estiek; az éjszakai lubickolók – nekik még bársonyos holdfény is jutott. Vajon hány szerelmes látogatta meg a szerelem parkját a strand mellett? A kovácsoltvas fal lakatjai vajon mind örökre megpecsételt kapcsolatok, avagy a nyár múltával a forró érzelmek is elszálltak?

Sok örömteli pillanatot, boldog embert, gyereket láttam ezen a nyáron.

Sajnos a strandidőszak mindig magában rejti a szörnyű drámákat is. Nyaralni érkezik a család, boldogok, jól érzik magukat, aztán közbeszól a sors: kisebbik gyermekük elmerült a vízben. Testvére utánaugrott, hogy kimentse, de ő is ott maradt. A szülők kétségbeesve keresik őket, őrjöngenek és átkozzák a napot, amelyen idejöttek. Az élet megáll, mindenki döbbent. – Másnap azonban nyoma sincs már a tragédiának; a vidám strandolók zaja elnyomja a gyászolók jajgatását.

A sajtó szerint az idei év sajnálatos rekordot hozott a nyári balesetek tekintetében.

Augusztus végével a szezon is véget ért. Kár, mert jó idő továbbra is van és lesz, programok pedig most is akadnak. Minden évben csodálkozom, hogy az időjárásfelelős sosem felejti el az augusztus 20-i vihart. Idén ez egy nappal korábbra esett, s mindenki nagy bosszúságára elmosta a 19-i, harmadik ExperiDance előadást.

Szeptember elsején megkezdődött az iskola. A strand kiürült; hosszú, mély álomba merül jövő nyárig. A horgászok biztosan örülnek a csendnek, talán jobban harapnak a halak. A nyaralók gazdái lassan megkezdik a téliesítési munkálatokat.

Várjuk az új tavaszt és nyarat, amikor minden kezdődik elölről.

Debrecenyi István

„Tessék úgy beszélni, mint a Micimackó!"

Annak idején zenészként kezdte a pályáját, és a muzsika ma is fontos szerepet tölt be az életében. Ahogy még sok minden más is, merthogy a népszerű színészt, Mikó Istvánt a munka élteti. No meg a hobbijai...

Fotó: Turay Ida Színház

Augusztus végén, Balatonkenesén, a XIII. Országos Lecsófesztiválon találkoztam először Mikó Istvánnal, akire a főzőverseny egyik zsűritagjaként komoly feladat várt.

– Több mint húszféle lecsót kellett megkóstolnom. Egy idő után már összefolytak az ízek, de hála istennek volt 3-4 favoritom, és így igazából nem okozott túl nagy gondot a döntés – meséli immár a hangulatos budai kávézóban.

Az élvezetes beszámoló után pedig adja magát a kérdés: vajon ő maga szokott-e főzni?

– Fiatalkoromban gyakrabban ragadtam fakanalat, de időnként azért még most is kedvet kapok hozzá, például amikor bográcsozásra kerül a sor. Egyébként a tésztaételek a gyengéim, de az utóbbi időben már inkább csak fogyasztom őket, az elkészítésüket átengedem a páromnak – magyarázza mosolyogva.

Zenészből lett színész

A gasztronómiai kalandozás után az aktuális munkáiról faggatom a művész urat, aki a ***Háry vagyok, az angyalát!*** című zenés színpadi játékot említi egyik kedvenceként. Nem csoda, hiszen a muzsika végigkísérte az életét.

Zsűrizés a balatonkenesei Lecsófesztiválon. Fotó: Vasváry-Tóth Tibor

– Annak idején zeneiskolába jártam, és gyerekkoromtól kezdve írok zenét – idézi fel a kezdeteket. – Hatévesen hegedűvel kezdtem, majd később autodidakta módon tanultam meg játszani a mandolintól kezdve a különböző furulyákon, illetve a pengetős hangszereken át egészen a szájharmonikáig. Érdekes módon a billentyűsök érdekeltek a legkevésbé, de amikor úgy hozta az élet, azokkal is elboldogultam. Mindeközben már kis srácként nagy élvezettel figyeltem a színházi közvetítéseket, és írtam is színdarabokat, amiket aztán bemutattunk az iskolatársaimmal. Ilyen „jelentős" amatőrmúlttal a tarsolyomban jelentkeztem érettségi után a Színművészetire, de nem vettek fel...

„Sosem unatkozom"

István zenészként kezdte a pályáját, a ***Kaláka*** együttes egyik alapítója volt. Amikor ötödszörre végre bejutott a főiskolára, nyilvánvalóvá vált számára, hogy nem tud egy fenékkel két lovat megülni. Végül aztán búcsút intett az együttesnek, és a színészetet választotta.

– Nemrég egy vidéki fellépésem alkalmával a vendéglátóm hívta fel a figyelmemet arra, hogy idén 40 éve vagyok a pályán. Meglepődtem, mert nem tartottam számon, de most belegondolva borzasztó gyorsan elrepült ez a négy évtized. Ez idő alatt több színháznak voltam a tagja, és bár mindegyik időszak más miatt volt kedves a szívemnek, túl az ötvenen elegem lett abból, hogy mindig mások irányítják az életemet. Azóta szabadúszó vagyok, és ha kedvemre való feladat talál meg, azt örömmel elvállalom. Hozzáteszem, nagyon ritkán mondok nemet felkérésre, de idén sajnos előfordult egy ilyen eset. Váratlanul meghalt az egyik legjobb barátom, akivel egyidősek voltunk. Amellett, hogy a halála mélyen megrázott, gondolkodásra is késztetett: talán vissza kellene vennem az iramból? Ez persze nem jelenti azt, hogy abbahagyom a szakmát, hiszen engem az éltet, hogy dolgozom. Bár az is igaz, hogy ha van munkám, akkor jól érzem magam, de ha éppen nincs, akkor sem esem kétségbe, hanem kitalálok magamnak mindenféle feladatot. Alkotó ember lévén sosem

Szinkronszerepek a javából!

Talán kevesen tudják, de Mikó István szinkronizálta legtöbbször a 2014-ben elhunyt népszerű amerikai színészt, ***Robin Williamst***: a magyar kolléga közel húsz filmben kölcsönözte a hangját Mrs. Doubtfire zseniális megformálójának. No és az ő hangján szólal meg Micimackó is, a Disney-féle feldolgozásban.

– Ma is sokszor mondják nekem a gyerekek, hogy: *„Tessék úgy beszélni, mint a Micimackó!"* Ez egyrészt szívet melengető kívánság, másrészt néha adódnak olyan helyzetek, amikor nem feltétlenül örülök egy-egy ilyen kérésnek. (*Mosolyog.*)

unatkozom: zenét szerzek színdarabokhoz, vagy dramatizálok, tehát valamivel mindig elfoglalom magam.

Kedves pillanatok

Kérdésemre, miszerint megkapta-e a színészettől azt, amiért ezt a hivatást választotta, gondolkodás nélkül válaszol.

– Úgy érzem, hogy igen. Mert bár az idejét sem tudom megmondani, mikor hívtak utoljára bármelyik televízióba igazi színészi feladatra, hála istennek a retro csatorna sokszor ismétli a régi filmjeimet, műsoraimat, és így lépten-nyomon kapok visszaigazolást a közönségtől, akikkel vagy önálló esten, vagy színházi előadás után találkozunk. Az emberek gyakran megjegyzik, hogy milyen jó szívvel emlékeznek vissza erre vagy arra a munkámra. Akár színházi alakításról, akár szinkronszerepről beszélünk, a nevemhez kapcsolják, és ez jólesik. Ezek a találkozások a számomra igazán kedves pillanatok.

Janika és Zsuzsi kisasszony is várja

Mikó István a kezdetek óta szerepel és rendez a *Turay Ida Színházban*, ahol az idei évadban két bemutatóra készül.

– Mindkettőt én rendezem, és játszom is bennük, ami mindig egy nehezített terep, ugyanis rendezőként így nehezebb odafigyelni a saját színészi munkámra és az adott szerepemre. Olyankor nagyon észnél kell lenni, de azért ez szokott sikerülni! A *Janikát* október 14-én mutatjuk be, a másik darabot, a *Zsuzsi kisasszonyt* pedig 2018 márciusában.

A Hazudni tudni kell! című előadásban. Fotó: Turay Ida Színház

Hobbikból jól áll

A cigányprímás című darabban
Fotó: Turay Ida Színház

– Először is imádok olvasni – kezdi az első számú szenvedélyével.

– Emellett mostanában gyakran sétálok, de nem ám céltalanul bámészkodva, hanem van egy speciális teleszkópos botom, ami jól megdolgoztatja a felsőtestet, és így a jótékony gyaloglás felér egy kellemes edzéssel. (M*osolyog.*) Nagyon szeretek utazni is, és még annál is jobban szeretek hazaérkezni! Nem tudnék máshol élni, csak Magyarországon... És nem utolsósorban szeretek összejönni azzal a néhány nagyon régi jóbarátommal, akikkel az életünk valamilyen módon közös múltat, jelent és remélhetőleg jövőt is jelent. Jó velük találkozni!

Szűcs Anikó

NÉVJEGY
Mikó István
színművész
– 1977-ben végzett a Színház- és Filmművészeti Főiskolán.
– Pályafutása során 17 évig volt a Thália Színház tagja.
– 10 évig a Soproni Petőfi Színház igazgatójaként, majd művészeti vezetőjeként dolgozott.
– Párja Szabó Anikó színésznő.

Forrás: Fanny magazin

Előadások a könyvtárban

Október 10. kedd, 14.30
A fotó és videoklub bemutatja:
Debrecenyi István vetített képes előadása

November 7. kedd, 14.30
Egy szemtanú emlékei – vetített képes előadás az 1956-os forradalomról

December 12. kedd, 14.30
2017 képekben –
Nyári zenés rendezvények filmfelvételeken

Köszönjük!

Nagy örömünkre szolgál, hogy a ***XIII. Országos Lecsófesztivál*** díjazásához a helyi vállalkozók is bőkezűen hozzájárultak. A díjazottak és a szervezők nevében ezúton mondunk köszönetet a szíves felajánlásokért az alábbi személyeknek, illetve vállalkozásoknak:

Álich Tibor autószerelő
Balatonkenese Antikvárium
Balcsi – Íz-lelő Büfé
Eleven Cukrászda
Globe Dental – Thury Attila
Gyuricza Attila autószerelő
Gyuricza László, Gazdabolt
Katica Pékség
Nádas Csárda
Polgár Sándorné – Villker
Pörc – Magyar Delikát
Sorompó Kisvendéglő
Tourinform Iroda
Vadkacsa Vendéglő
Vegyeske – Vassné Ica néni

Külön köszönet a görögországi szállásfelajánlásért: ***Andromeda Travel***, Székesfehérvár

(GA)

Kerti munkák hónapról hónapra

Bollók Ferenc rovata

Örömmel szántom a földet és bevetem,
Esztendőre hogy bő aratásom legyen.
E hó ismét előhozza a hideget,
Azért szobám fűtni sok fát is készítek.
(A königsbergi porosz csillagász,
Királyhegyi Müller János, Müller Regiomontanus Csíziójának
október havához fűzött verses jótanácsa)

Mindszent havában

A korán lehullott ***lombleveleket*** gondosan gyűjtsük össze. Ha jól megfigyeljük, általában a levél fonáki oldalán, az érzugokban telelésre ***rovarkártevők*** vagy azok szaporodó képletei vackolnak be, ugyanúgy a ***gombás fertőzések*** is. Ezért javaslom a korai, fertőzött lombot csendes tűzön elégetni. A hamuban megtalálható hasznos elemeket, mint a kálium, juttassuk a talajba, hogy biztosítsa a körforgást.

Most van itt az ideje ***veteményeskertünk*** felásásának, ezen időben a legjobb elteríteni a komposztot és a trágyákat. Jól kiválasztott időben a nem túl nedves, de nem is száraz föld megművelése nagy munka, de megéri foglalatoskodni vele, mert tavasszal ideális lesz a talaj korai veteményezésre. Az ***őszi ásás*** lehetőleg mély legyen, de a keletkezett rögöket nem kell elaprózni. Ezt megteszi helyettünk a téli fagy, amely tavaszig apró morzsalékká érleli a talajt. Gondoljunk arra, is, hogy ***újabb területeket foglaljunk el*** hasznos növények betelepítésével, ***tőosztással***. A szélekre szegélyként telepítsünk ***gyógy- illetve fűszernövényeket***, melyeket legjobb ilyentájt szétültetni oly módon, ahány részre a növény szedhető. A növénydarabkáknak önálló gyökérrel és egy hajtással kell rendelkezniük. A tőosztás a legegyszerűbb szaporítási módja például a ***citromfűnek***, a ***mentának***, a ***téli sarjadékhagymának***, a ***rebarbarának*** és számos ***évelő virágnak***. A leválasztott növényt az előre elkészített helyen gondosan elültetjük, és ami nagyon fontos, többször megöntözzük.

Most lehet duggatni az ***őszi fokhagyma*** gerezdjeit, egymástól 25 cm távolságra, 4-5 cm mélységbe. Ezek a téli enyhe napokon gyökeret eresztenek, tavasszal gyorsan kihajtanak, és korán adnak a konyhába zsenge fokhagymát. A ***vörös és lila hagymát*** is érdemes most duggatni, az általánosnál nagyobb dughagymát használva, mert ebből kora tavasszal kiváló ***zöldhagyma*** lesz. Az ültetés fortélya, hogy legalább 5-6 cm mélyre kerüljön a dughagyma, így lesz hosszú, fehér a szára.

Az ***áttelelő fejes salátát*** 35-40 cm-es tőtávolságra érdemes palántázni. Ennek viszont az a trükkje, hogy magasan kell ültetni. Palántánk az ültetés napján bizonyára hervadni fog és levelei elfekszenek a földön, de ha bekap a gyökere, néhány nap múlva életre kel és gyors növekedésnek indul. Talaját ajánlatos a nagyobb fagyok előtt tőzeggel, komposzttal betakarni.

Sokunknak okoz fejfájást, miként ***teleltessük a muskátlit***. A ***kerti muskátli*** (ennek hajtásai felfelé törnek) nem igényes a teleltetés módjára. Szedjük ki a földből vagy az erkélyládából, és sűrűn egymás mellé állítva rakjuk egy ládába. A gyökereket teljesen takarjuk be földdel, és a ládát állítsuk fagymentes helyre, ahol némi fényhez jut. Így igen kevés öntözéssel beéri, nem hajt vékony hajtásokat, a téli hónapokban nyugalmi állapotban marad. Tavasszal, friss földbe kiültetve, visszavágva, újra virágozni fog. A ***futómuskátlit*** (hajtásai csüngőek) csak világos, fűtött helyiségben, rendszeres öntözéssel lehet átteleltetni. Két-három évesnél idősebb tövek virágzási kedve csökken, mind kevesebb és hitványabb virágot hoznak, ezért célszerű a muskátliállományt időnként megújítani, és új, szebben, bővebben virágzó töveket vásárolni. A cserepes muskátlit mindaddig kint kell hagyni, amíg az erősebb fagyok nem fenyegetnek. Ekkor azonban fagymentes helyre menekítjük őket. Kevés fényen, kéthetenkénti öntözés mellett minden nehézség nélkül áttelelnek.

Lombhullás után a ***gyümölcsösben***, ***szőlőben*** 2%-os bordói lével, mészkénlével, vagy az ezeket helyettesítő gyári növényvédő szerek valamelyikével célszerű lemosásszerűen ***permetezni***. Ne felejtkezzünk meg a ***diófák*** védelméről sem. Sokszor nagy kihívásnak tűnhet ez a feladat – a diófák óriás voltára tekintettel –, viszont manapság egészséges gyümölcsöt csak így tudunk betakarítani.

Október végén, lombhullást követően termelik ki a ***faiskolák*** az ***oltványokat***, így kerülnek a lerakatokba. A kis ***facsemeték*** hajszálgyökerei szállítás során könnyen kiszáradnak, ezért ajánlatos ültetés előtt 1-24 órával a növényt ***vízbe áztatni***. Régi praktika ***agyagos pépbe mártani*** a gyökereket, melybe bátran keverhetünk talajfertőtlenítőt, illetve gombaölő szereket. Gyakori hiba, hogy a gyökérzet visszametszését elhalasztjuk. Helyesen úgy cselekszünk, hogy igyekszünk minden ép gyökeret teljes hosszában meghagyni, épp csak a ***gyökérvégeket*** metsszük vissza úgy, hogy eleven és ép legyen a visszamaradó gyökér vége. Így késztetjük növekedésre, elágazásra. Természetesen a törött vagy nagyon lehorzsolt gyökereket ne hagyjuk meg; fontos, hogy jó nagy gyökérzetű, nem sérült, nem féloldalas, hanem ***arányos gyökerű oltványt*** vásároljunk. Az ne aggasszon bennünket, ha a törzse kissé vékony és nem koronás, csak ***egészséges***, ***sérülésmentes*** legyen. Az így leírt oltvány gondos ültetés mellett ***jól megered***, gyors növekedést produkál. ***Őszi ültetéskor*** csak az esetben szükséges a beöntözés, ha száraz az ősz. Ilyenkor egy vödör víz elég. Ültetéskor a gyökér elhelyezésére vigyázzunk. A fát be kell tájolnunk, hogy lehetőleg abba a helyzetbe kerüljön, ahogy a faiskolában állt. (A csapvágás rendszerint a déli oldalon szokott lenni.) Majd a gyökereket igazítjuk, nehogy valamelyik visszahajoljon vagy felfelé álljon. Ültetéskor egy személy fogja a fát, helyes irányba tartva, mialatt a másik a földet húzza a gyökérzetre. – Szép emlékem, amikor hároméves fiammal közösen ültettünk: ő a nyakamban ülve fogta a fák hegyét. Gyönyörű fák fejlődtek belőlük.

Amikor a gödör behúzásakor a gyökerek már nem látszanak, kis, rövid mozdulatokkal meg kell rázogatni, majd a gödör szélén kezdve, befelé haladva óvatosan ***körbe kell taposni*** a fát (betáncolni).

Néhány lapát föld rászórása után – ilyenkor van helye a beöntözésnek –, őszi ültetéskor a törzset úgy arasznyi magasságban ***felkupacoljuk***. Jó, ha így csináljuk: tavasszal, öntözéskor ideiglenesen ***kitányérozzuk***, majd a törzset ismét visszakupacoljuk. Nem szabad elfelejteni: ***tavaszi ültetés*** esetében minden héten, minden fának egy vödör vizet adjunk. Ezt egész nyáron át folyamatosan végezzük. Az őszi ültetést egy vödör vízzel meg lehet oldani.

Ültetés előtt csak a ***gyökereket metsszük meg***, a fák első alakító metszésére, akár őszi, akár tavaszi volt az ültetés, tavasszal, az ültetések befejezése után kerül sor. A kis koronás fácskák koronájának alakítása a következő: őszi ültetésű fánál először megnézzük, hogy nem fagytak-e vissza a vesszők. Ha egészségesnek találjuk, a ***vezért*** és az ***oldalvesszőket*** az erősségüktől függően 1/3-1/2-re visszavágjuk, míg a tavaszi ültetésűeknél 1/3-ra. Ha egyéves oltványt kaptunk a faiskolából, és abból ***sövényt*** vagy ***alacsony törzsű fát*** szeretnénk nevelni, a kívánt magasságban, 60 cm körül visszavágjuk. A második és harmadik évben célunknak megfelelően alakítsuk ki a ***fák koronáját***. Mindig figyelembe kell venni, hogy az előző évben a fa mennyit fejlődött és aszerint kell rajta változtatnunk. Nagy általánosságban egy vezér mellett négy oldalhajtás elegendő. Ha sok van belőlük arányosan elosztva, a legjobb irányú, erősségű hajtásokat hagyjuk meg, a többit tőből eltávolítjuk. A törzsön végzett metszéskor ügyeljünk arra, nehogy túl mély vagy túl magas legyen a sebhely. Arra gondoljunk, hogy a törzsön ejtett sebek minél könnyebben és tökéletesebben be tudjanak forrni.

Ilyentájt sokat gondolunk a ***sírkertekre***. Olyan növényeket szeretnénk ültetni, amelyek egész évben megszépítik az örök nyughelyet és nem igényelnek sok gondoskodást. Sokféle konténeres ***örökzöld*** közül válogathatunk. Ha az a cél, hogy a növény az elhunytak fölött érzett ***bánatot*** fejezze ki, akkor szomorú, lecsüngő ágú vagy elterülő fajtát válasszunk. Ám ha a növény megjelenésével a ***feltámadásra***, az ***örök életre*** kívánunk utalni, oszlopos növekedésűt ültessünk. A sírt most betelepíthetjük örökzöld lombú, talajtakaró évelőkkel: ***közönséges*** vagy ***tarka levelű borostyánnal***, ***téli zöld meténggel***. Ezek egy-két év alatt összefüggő, zöld felületet képeznek.

Az ősz egyik legkedvesebb virága a ***krizantém***. Magasságában, virágalakjában rendkívül változatos fajta. Sokan még mindig temetővirágnak tartják, mert a sírkertet legtöbbször fehér krizantémmal díszítik halottak napján, pedig ezen kívül is az egyik legkedvesebb őszi virágdíszt biztosító növény. Érdemes a kertbe ültetni. A vázába állított őszi virágok tovább maradnak ***frissek***, ha vizükbe csipetnyi sót és egy kevés cukrot teszünk.

Ha ***árvácskát*** ültetünk, gondoljunk arra, hogy a palántának legyen ideje megerősödni a tél előtt. Azért jó a kétnyári változatot ültetni, mert egészen késő tavaszig fog virítani, és jó ütemben tudunk utána újabb egynyári virágot ültetni. Felhívom a figyelmet a ***vinka*** nevű, kis egynyári növényre, ami nagyon szereti a meleget, de megelégszik kevés vízzel. Gyönyörűek lehetnek a ***begóniák***, amelyek megfelelő locsolás mellett a tűző napot is elviselik. De igen strapabíró növény a ***tagetes*** vagy ***bársonyvirág***, ***büdöske***, ami kitűnik szívósságával és hálás természetével. ■

Ha kerttel, kertészkedéssel kapcsolatos kérdése van a Kertészhez, Bollók Ferenchez, kérdezzen bátran! – balatonkenesehirlap@gmail.com

Megtisztelő elismerés

A Magyar Honvédség Rekreációs, Kiképzési és Konferencia Központja augusztus 20. alkalmából 2017. augusztus 17-én tartott ál-

lományértekezletén kivételes elismerésben részesült ***dr. Linczmayer László*** r. alezredes, a Balatonalmádi Rendőrkapitányság vezetője, valamint ***Éliás Gábor*** r. őrnagy, a Balatonkenesei Rendőrőrs parancsnoka.

Az intézmény sorszámozott „Csapatérme” elismerésében a honvédelmi miniszter jóváhagyásával, a kiváló együttműködésért részesültek vezetőink.

Beköszöntött az ősz

Az ősz nemcsak az iskolakezdés, a tanulás ideje, hanem egész éves munkánk gyümölcsének, termésének a betakarítási ideje is.

Az örömbe, az elégedettségbe gyakran üröm is vegyül. Előfordul, hogy a terményfelvásárlás vagy eladás címén utcákat járó idegenek valójában terepszemlét tartanak. Felmérik, hol ki lakik, mikor ki van otthon, mit érdemes meglovasítani. Minden lelkiismeret-furdalás nélkül, a legkülönfélébb indokokat, ürügyet kitalálva kéredzkednek be a házba, lakásba, és az otthon lévő, főleg idősebb ember figyelmét elterelve ellopják megtakarított pénzüket, ékszereiket, kisebb értékes tárgyaikat. Gyakran ketten mennek, és a harmadik vagy többi személy valahol a közelben, gépkocsiban ülve várakozik. A **trükkös lopásokhoz** használt mesék, amellyel bejutnak az otthonokba, meglepetésszerűen hatnak. Sokszor segítséget kérnek, ezzel használva ki a megjelenésük okozta váratlan helyzetet.

Az **utcán árujukat kínáló idegenekkel** kapcsolatban sem árt az óvatosság! Nem elég, hogy gyenge minőségű termékekkel kereskednek – „igaz, jó áron” –, hanem ők is felhasználják ezt a tevékenységet a terepszemlére.

Azt tanácsolom, a kapun keresztül egyezkedjenek! Ne engedjenek idegent az otthonukba! Legyenek óvatosak, előre ne fizessenek ki semmit, csak ha már valóban megkapták az árut. Annyit, amennyiben megegyeztek, és olyan minőséget, amilyent vártak. Az internetes vásárlásoknál ez különösen fontos. De mindez vonatkozik a tűzifavásárlásra is! Ha előre tudják a szállítás időpontját, lehetőleg ne egyedül várják. Kérjenek meg egy ismerőst, aki fel tudja mérni, minden rendben van-e a mennyiség és minőség vonatkozásában is.

Ha utólag jönnek rá, hogy becsapták Önöket, azonnal értesítsék a Rendőrséget. A csalások elkerülése érdekében kérjük, jelezzék, ha idegenek, vagy idegen autók járják az utcákat, hogy megelőzzük a bajt!

Az évszakváltás a mezőgazdasági, kerti munkák sokasodását is jelenti. A jó időben, kertben tevékenykedő emberek nyitva hagyott ajtaja és ablaka szinte csalogatja a **besurranókat**. Ne adjunk alkalmat a rossz szándékkal érkezőknek még annyi időre sem, amíg átlépünk a szomszédba!

És ha már az őszről van szó:

- a terménybetakarítással együtt jár, hogy az utakon megnő a lassabban haladó mezőgazdasági járművek forgalma, próbára téve a gyorsabb járművezetők türelmét;
- az időjárás változásai mellett időnként sárfelhordással, a rakomány leszóródásával, a lehulló levelek síkosságával romlik az útfelületek állapota;
- a tanév megkezdődésével reggel és délután, hazafelé több az utcákon a gyalogos;

• rövidülnek a nappalok, romlanak a látási viszonyok.

Szeptember a szüret ideje. A nagy munka vagy a kellemes baráti program alkalmat ad egy kis borozgatásra. Ez rendben is van, ha valaki ezután nem ül volán mögé, vagy nem esik el kerékpárjával. Mert a kerékpárosok esetében nem tiltott az **alkoholfogyasztás**, de nekik is csak mértékkel, hogy közlekedésre, vezetésre képes állapotban legyenek. A nyáron volt olyan hétvége, hogy három kerékpáros is sérült a „vezetésre képtelen állapotban történt járművezetés" közben. Magyarul – elesett. Ilyen esetben a rendőrséget jogszabály kötelezi eljárás indítására.

Közlekedjenek figyelmesebben és óvatosabban, de nemcsak a gépjárművezetők, hanem a kerékpárosok és gyalogosok is!

Stanka Mária r. őrnagy
Balatonalmádi Rendőrkapitányság

„Amíg meg nem tapasztaltuk, milyen érzés szeretni egy állatot, lelkünk egy része mélyen alszik"

(Anatole France)

1931 óta tartjuk október 4-én az állatok világnapját, melyen az állati lét minden formáját ünnepeljük. Magyarországon a rendszerváltás után vált népszerűvé az erről való megemlékezés. ***Assisi Szent Ferenc*** *(1182-1226), az állatok védőszentje előző nap, október 3-án halt meg; rá emlékezve alakult ki a szokás: megállni és elgondolkodni róla, hogyan élhetnénk nagyobb barátságban a minket körbevevő természettel és az állatokkal. A ferences rend alapítójáról köztudott volt, hogy nemcsak embertársait szerette mindenek felett, de az Istentől kapott szeretetet a körülötte élő állatokra is igyekezett sugározni. Azt hirdette, mindent feltétel nélkül szeretnünk kell, ami körülvesz, akár élő, akár élettelen. Több feljegyzés szerint az állatoknak is prédikált, beszélgetett a madarakkal, Gubbio városában például szavaival fékezte meg az ott garázdálkodó, az embereket félelemben tartó farkast. Az emléknaphoz a huszadik század közepére már a környezetvédelem fontosságának kérdése is társult, így VI. Pál pápa Szent Ferencet a környezetvédők szentjévé is avatta.*

Engedjenek meg e lap készítőinek egy személyes jellegű vallomást, melyhez egy találós kérdés tartozik: a lap szerkesztőinek összesen *négy* macskája van. Egyiküknek *négy*, másikuknak *egy*. Hogy lehet ez? Aki tudja, fejtse meg!

Ő ***Rózi*** (Nem Rosie és nem Rozi – még a „személyi igazolványában" ez szerepel), európai rövid szőrű házicirmos.

2010 áprilisában találkoztunk először: mi még nyaralóként jártunk Kenesére, ő pedig itt született valahol a környékünkön. A kút széléről ugrott le a kertünkben, amikor egyik pénteken megérkeztünk: a legszebb cirmos, akit szerencsénk volt megismerni. Fiatal macska volt, de már nem kiscica.

Kapcsolatunk majd' egy évig egymás kerülgetéséből állt: ő rendszeresen meglátogatott minket, mi pedig nem akartunk macskát. Azért ha jött, mindig megvendégeltük, igaz, nem volt elhanyagolt, ráadásul nagyon értelmes. Azt hittük, van otthona, ahonnan csak kijár ismerkedni – meg kiegészíteni az étrendjét. Mindig összeállítottunk neki egy elfogadható és szerintünk korrekt menüt. Úgy emlegettük: *a szürke cica a kertből.*

„Be fogtok macskázni!" – mondták mindentudó ismerőseink.

Ősz kezdetére egyre nyilvánvalóbbá vált, hogy a szürke cicának nincs hová hazamennie. Szemmel láthatóan jól megvolt, de minden hétvégén ott várt minket a háznál, amikor megérkeztünk. Mindig ő volt az első, neki adtunk először enni, amit ő szívesen, de tartózkodóan fogadott. Sosem a kóbor macskáktól megszokott falánk mohósággal evett; sokkal inkább táplálkozott, méghozzá roppant előkelően.

Addigra nagyon megkedveltük.

„Szerintünk ti be fogtok macskázni!" – ismételték a mindentudó ismerősök.

Késő őszre érett meg a helyzet, hogy tegyünk egy próbát a szürke cica „háziasításával". Körültekintően fogtunk hozzá. Előzetesen állatorvossal konzultáltunk, majd macskaszállítót, kosarat, egyéb eszközöket szereztünk be egy állatos áruházban. Igen zord hétvége volt, amikor végül elhoztuk: péntek este jeges szél és hideg eső, szombat reggelre hó. Bár eleinte nagyon bizalmatlan volt a házbeli léttel kapcsolatban, a cicát nem volt nehéz meggyőzni, hogy a nappali és a meleget adó radiátor az emberi találmányok „elég jó" kategóriájába tartoznak.

„Megmondtuk! Bemacskáztatok!" – vigyorogtak a mindentudók.

Már az első úton úgy viselkedett, mint aki mindig ezt csinálta. Csak a Budapesttel való első szembesülés okozott neki kisebbfajta sokkot: a pályaudvaron nagyot és keserveset nyávogott – hát igen, a szagok, a zaj és a nyüzsgés egészen más volt, mint az idilli kenesei vidék, amit eddig megszokott. Szerencsére közel laktunk, a városban való mászkálást nem kellett sokáig elviselnie.

A lakásban otthonosan derített fel mindent és szemmel láthatóan meg volt elégedve a körülményekkel. Kicsit izgultunk, mi lesz az alommal, mert ő ilyet még nem látott, de fél óra ismerkedés után a legnagyobb természetességgel fordult a fürdőszobába, hogy igénybe vegye.

Másnap várta az állatorvos, így egy fontos kérdés még hátra volt: mi legyen a cica neve, hiszen azt azért mégsem írathatjuk a könyvébe, hogy: Kis Szürke Cica A Kertből.

Ekkor a Beatles sietett segítségünkre: *„Rose and Valerie, screaming from the gallery”* (*Rozi és Vali sikoltozik a galérián)* – éneklik a *Maxwell's Silver Hammer* harmadik versszakában, s a Rozi kis változtatással mindjárt megtetszet. (Azért szerencse, hogy nem Valéria lett. Érdekes lenne így hívogatni: *Valéééééria!*)

Rózi tökéletesen alkalmazkodott: hét közben a kanapétigrisek kímélő életmódját élte a lakásban, Budapesten, hétvégén visszatért eredeti „szakmájához”, a ház körüli felügyelet ellátásához, Kenesén, melybe néha egy-egy egér levadászása természetesen beletartozott. (Szent Ferenc, sajnos nem tudjuk, mit kezdene ezzel.)

Innentől vándorló életmódot élt velünk: heti rendszerességgel utazott Budapest és Kenese között. Gyakran vonattal, amit lassan annyira megszokott, hogy egy csinos zöld macskahám illetve póráz beszerzése után nem dobozban, hanem „szabadon” tette meg az utat. Ha véletlenül nélküle utaztunk, a kalauzok gyakran kérdezték, hol a cica? Nem zavarta a nyüzsgés, az álmélkodó pillantások és a hitetlenkedő utastársak, akik gyakorta kérdezték, ezt hogy csináltuk?! Hogyan neveltük a macskát az utazásra? Mondtuk, nem neveltük, egyszerűen csak jön velünk. Ő ilyen „utazós macska”. Az is elhangzott, hogy más macskák már rég szétkarmoltak volna mindent a vonaton. – Akarattyánál mindig szólt, hogy ideje összeszedni a holmit, mert mindjárt megérkezünk – ezt akkor is megtette, ha előtte történetesen mélyen aludt.

Természet adta intelligenciájánál fogva sosem kellett figyelmeztetni az emberrel való együttélés szabályaira, megszidni meg még úgy se. A legremekebb lakótársnak bizonyult, akit csak el lehet képzelni. Hozzánk költözése után körülbelül két hónappal jöttem rá, hogy még mindig ugyanúgy a konyhapulton olvasztom a mélyhűtőből kivett, ebédre szánt húst, mint macskás létünk előtt. Soha nem közelítette meg.

Minél több időt töltöttünk együtt, annál jobban szerettük.

És szeretjük a mai napig, meg reméljük, még nagyon sokág. A házi cirmosok jó génállománnyal rendelkeznek, nem ritkák közöttük a hosszú életű példányok. Bízunk benne, hogy Rózinak a macskalét legvégső határa is megadatik.

És hogy hogyan lett Róziból négy? Nem szaporodás útján, mert az ivartalaníttatás az egyik legelső beavatkozás volt hozzánk kerülése után, amin átesett. Időközben Kenesére költöztünk, és egyebek mellett megtudtuk, hogy Rózink Babolcsaiék legszebb macskájának almából származik. De nem minden állatnak van jó gazdája vagy jó szerencséje. Lassan teljesen megismertük a környéken élő macskapopulációt. Azokat a macskákat, amelyeket az üdülőtulajdonosok nyaranta gyakran etetnek, ősszel pedig a legtöbbször sorsukra hagynak. Télen kemény élet vár rájuk. A természetes táplálékforrás kevés, ráadásul a fiatalabbak nyáron megszokták az ellátást, kizárólag vadászatra átállni nem jelent biztos megoldást. (Nem beszélve a kóbor macskák környezetkárosító hatásáról, amelyről leginkább a kisebb testű madarak tudnának beszámolni. – Szent Ferenc ezt tudta.) Az egyetlen esélyük, ha sikerül találniuk valami emberközeli forrást, ahonnan kiegészíthetik az élelemadagjukat. Ha sikerült túlélni a telet, tavasszal természetesen szaporodnak – és a körforgás folytatódik. Még kevesebb táplálék, még több macska. A Balatonkenesei Állatvédő Egyesülettel szövetkezve az elmúlt években sikerült közülük többet befogni és ivartalaníttatni, hogy legalább ne gyarapítsuk az eleve sanyarú életre született macskák számát. – Közülük további három nyert „holtig tartó haszonélvezetet” nálunk: ***Kandúr*** (igen, tudjuk, hogy az ő nevének kiválasztásakor nem voltunk éppen kreatív hangulatban), egy macskaharcban csúnyán megsérült, a fél szemét is elvesztette, utána került hozzánk. ***Mia*** pár hónaposan, éhesen és betegen tévedt a kertbe egy kellemetlen, nyirkos, októberi napon. ***Cirmit*** a szomszédban hozta világra az anyja, majd azt a kort elérve, mikortól már egyedül kell magáról gondoskodnia, egyszerűen magára hagyta. Szintén kicsi volt, vézna, elesett – nem volt kérdés, hogy a telet már a cserépkályha tetején tölti. És úgy is lett.

A kezdő találós kérdés megfejtése, hogy Rózi mindkettőnké, a másik három macska pedig csak enyém.

Október 4-e az állatok világnapja. Figyeljünk egy kicsit a környezetünkben élő négylábúakra! Az utóbbi időben rengeteg szörnyű hír szól állatok sérelmére elkövetett bűntettekről. Ha úgy tapasztaljuk, a környezetünkben egy állat nem kap megfelelő bánásmódot, ne legyünk közömbösek. Bár sokan még ma is úgy gondolják, hogy az állat a tulajdonuk, amellyel azt csinálnak, amit akarnak, ez nincs így. Ma már az állatoknak is joguk van a tisztességes, méltó életre. A kötelességeiket már régen megtették. Csak épp nem vettük észre – vagy annyira természetesnek találtuk, hogy el sem gondolkoztunk róla.

Rózi (és társai) példája bizonyítja, hogy ember és állat együttélése lehet nagyon harmonikus is. Ne fosszuk meg magunkat ettől az élménytől! Mert ha mi sokat adhatunk nekik a gondoskodásunkkal, sőt néha már egy-egy jó szóval, ők sokkal többet adnak vissza nekünk szeretetben, játékosságban, s abban a másfajta szemléletben, amit csak ők ismernek. Persze elsősorban a táplálékért vannak velünk. Lehetünk bármilyen világvége hangulatban, velük akkor is foglalkozni kell: etetni, ki- és beengedni (lehetőleg egy nap negyvenszer, és ha többen vannak, természetesen sosem egyszerre, kizárólag öt percnyi különbségekkel) és így tovább. Közhely, de sokat tanulhatunk tőlük.

Néha talán többet is – de mindenképpen mást – mint az emberektől.

Nagy Krisztina

A Balatonkenese Városi Sportegyesület eredményei

MTD Hungária Megyei II. o. férfi felnőtt labdarúgó bajnokság

1. forduló 2017.08.27.
Balatonkenese Városi SE – Ősi PSK
0-2 (0-0)
Játékvezető: Jónás Bálint
BVSE: Rauch Gergely, Hegyi Krisztián, Horák Márk, Rumpler Gábor, Pacsuta Norbert Krisztián, Kuti Gergő, Kuti Levente, Schneider Péter (Kiskó Ádám Antal 7'), Polgár Gábor, Jónás József, Cseh Kristóf (Takács Milán 83').
Ősi PSK: Simonyai József, Gézárt Viktor (Lencsés Bálint 87'), Szőllősi József, Tolner Tamás, Skabla Adrián, Sebestyén Péter (Kiss Ádám 85'), Jakab Martin, Kovács Kristóf Ferenc, Bíró Zsolt (Bátor Gábor 69'), Steigler Ferenc, Balog Ádám.
Gólszerzők: Steigler Ferenc 52', Bátor Gábor 77'.

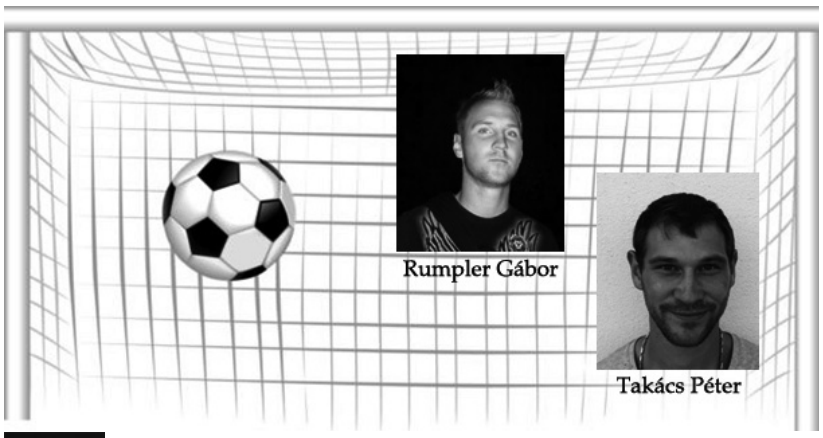

2. forduló 2017.09.03.
Somló SC – Balatonkenese Városi SE
5-0 (2-0)
Játékvezető: Mátéffy Richárd
Somló SC: Szabó Martin, Orsós Attila Csaba, Vér István, Szöllősi Máté (Sántha Áron 46'), Kiss János Bálint (Véber Gergő Bertalan 60'), Kizmus Jácint (Szakonyi Valentin 77'), Csejtei József (Székely Martin 63'), Papp Dávid, Varga Zoltán, Szöllősi Attila (Sikos Géza 80'), Csőre András.
BVSE: Rauch Gergely (Molnár Bence József 57'), Hegyi Krisztián (Kiskó Ádám Antal 64'), Márton Zsolt, Horák Márk, Pintér Ákos, Rumpler Gábor, Sipos Dávid, Kuti Gergő, Kuti Levente, Polgár Gábor, Cseh Kristóf.
Gólszerzők: Kiss János Bálint 12', Szöllősi Attila 45', Orsós Attila Csaba 55' 86', Véber Gergő Bertalan 76'.

3. forduló 2017.09.10.
Balatonkenese Városi SE – Nemesvámosi LSE
2-1 (2-0)
Játékvezető: Kozma Tamás
BVSE: Rauch Gergely, Hatos Patrik (Farkas Ádám 53'), Horák Márk (Kuti Levente 65'), Pintér Ákos, Rumpler Gábor, Pacsuta Norbert Krisztián, Kuti Gergő, Polgár Gábor, Jónás József, Takács Péter (Kuti Sebestyén 76'), Cseh Kristóf (Márton Zsolt 60').
Nemesvámos LSE: Huszár Adrián, Bazsó Renátó, Cser Csaba, Varga Máté, Jungling Ákos, Osvald Ádám, Gyárgyán Péter, Prókai Péter, Németh Attila (Pomher Bence 60'), Solymosi Patrik Bence, Vida Vajk (Tóth Andor 60').
Gólszerzők: Takács Péter 16', Rumpler Gábor 23', ill. Osvald Ádám 82'.

MTD Hungária Megyei II. o. U19 férfi

3. forduló 2017.09.10.
Balatonkenese Városi SE – Nemesvámosi LSE
2-2 (2-1)
Játékvezető: Nobik István
BVSE: Molnár Bence József, Király Dávid Ferenc, Kövér Tamás, Hatos Ferdinánd, Szász Áron Zsigmond (Meilinger Erik 70'), Takács Richárd, Takács Milán, Kovács Richárd, Tretykó Áron Dávid, Horváth Máté, Máté Roland.
Nemesvámos LSE: Csepi Tibor Mór, Bekker Tamás, Varga Balázs, Sirhán Márk, Gulyás Dávid, Gombár Ádám János (Csomai Bálint 46'), Szenes Gergő (Gertner Dominik Tibor 60'), Szabó Áron, Fehér Dániel Bendegúz, Szentes Roland (Egyed Roland 64'), Gfellner Bálint.
Gólszerzők: Takács Richárd 3' 16' ill. Gulyás Dávid 11', Sirhán Márk 41'.

Veszprém Megyei Kupa
4. forduló 2017.08.30.
Csopak SC – Balatonkenese Városi SE
7-0 (3-0)
Játékvezető: Lukács István
Csopak SC: Szabó Szabolcs, Papp Andor, Fenes Áron (Szente Dávid 62'), Zemen Péter, Békési István, Németh Tamás (Lénárt Erik 62'), Füle András László, Farkas Kristóf Balázs, Gelencsér Balázs, Szekeres József, Dudás Máté
BVSE: Molnár Bence József, Horák Márk, Pintér Ákos (Takács Milán 40'), Kiskó Ádám Antal, Rumpler Gábor, Pacsuta Norbert Krisztián, Kuti Levente, Márton Zsolt, Farkas Ádám, Jónás József, Cseh Kristóf.
Gólszerzők: Füle András László 7' 75' 80' 85' 87', Dudás Máté 15' 44'.

A lapzártánkig lejátszott mérkőzések alapján

az MTD Hungária Megyei II. o. férfi felnőtt labdarúgó bajnokság állása:

Hely	Csapat	M	Gy	D	V	Lg	Kg	Gk	P
1.	**B.TOMAJI SE-BONVINO**	3	3	0	0	16	3	13	9
2.	**HERENDI PORCELÁN SK**	3	3	0	0	12	4	8	9
3.	**CSOPAK SC**	3	2	1	0	9	2	7	7
4.	**ŐSI PSK**	3	2	1	0	4	1	3	7
5.	**SZENTANTALFA NVSE**	3	2	0	1	3	2	1	6
6.	**TALIÁNDÖRÖGD SE**	3	1	1	1	8	8	0	4
7.	**CSABRENDEK FC**	3	1	1	1	7	7	0	4
8.	**SOMLÓ SC**	3	1	0	2	5	4	1	3
9.	**BALATONKENESE VÁROSI SE**	3	1	0	2	2	8	-6	3
10.	**TÓTVÁZSONY SE**	3	1	0	2	2	8	-6	3
11.	**PV 2000 ÖSKÜ FC**	3	0	2	1	5	9	-4	2
12.	**EGYETÉRTÉS NEMESSZALÓK**	3	0	1	2	3	5	-2	1
13.	**NEMESVÁMOSI LSE**	3	0	1	2	5	9	-4	1
14.	**TAPOLCA**	3	0	0	3	3	14	-11	0

Az eredményeket közölte:

Szabó Tamás

Hulladékszállítási tudnivalók

Október

Október hónapban településünkön a hulladékszállítás a következő napokon történik:

Szállítás napja	A hulladék típusa
Október 3. (kedd)	Kommunális
Október 10. (kedd)	Kommunális Zöldhulladék
Október 17. (kedd)	Kommunális
Október 23. (hétfő)	Szelektív: csomagolási papír, műanyag és üveg
Október 24. (kedd)	Kommunális Lomtalanítás

A vasútvonaltól a Balaton-partig

Szállítás napja	A hulladék típusa
Október 1. (vasárnap)	Kommunális
Október 8. (vasárnap)	Kommunális
Október 10. (kedd)	Zöldhulladék
Október 15. (vasárnap)	Kommunális
Október 23. (hétfő)	Szelektív: csomagolási papír, műanyag és üveg
Október 24. (kedd)	Kommunális Lomtalanítás

Kommunális hulladék kezelése

Természetes személy, ingatlanhasználó a vegyes hulladékot zárt szabványos gyűjtőedényben köteles összegyűjteni és a megadott szállítási napon a közszolgáltatónak elszállításra átadni. A szokásos mennyiségen felül, nem rendszeresen keletkező hulladék eseti összegyűjtésére – **díj fizetése mellett – a közszolgáltató által biztosított, emblémázott 60-110 literes gyűjtőzsák** vehető igénybe.

Zöldhulladék kezelése

A hulladékgazdálkodási közszolgáltatás végzésének feltételeiről szóló 385/2014.(XII.31.) Kormányrendelet alapján a zöldhulladékot a képződés helyén, szabványos, külön erre a célra rendszeresített **gyűjtőedényben** vagy – **külön térítési díjért – „SIÓKOM NONPROFIT Kft." feliratos, biológiailag lebomló hulladékgyűjtő zsákban** kell gyűjteni, kivéve, ha a zöldhulladékot házilag komposztálják.

Az ingatlanhasználó a zöldhulladék gyűjtésére szolgáló gyűjtőedényt vagy gyűjtőzsákot kizárólag az elszállítás napján, az ingatlan előtti közterületre helyezheti ki. A nyesedéket és egyéb, zsákban nem elhelyezhető zöldhulladékot egy méter hosszúságúra vágva, kötegelve kérjük kihelyezni.

Lomtalanítás

A házhoz menő lomtalanítást igénybe venni az alább felsorolt feltételek esetén lehet:

Házhoz menő lomtalanítási időpontot minden hónap 4. keddjére (március-október hónapok között) lehet egyeztetni, minden hónap 15-ik napjáig, a szolgáltató telefonszámán: 06-84/503-200 / szállítás**.** A lomok mennyisége a 2 m^3-t nem haladhatja meg.

Az ingatlanhasználó nem rendelkezhet hátralékkal

Csak és kizárólag lom kerülhet kihelyezésre, veszélyes hulladék, festék, gumi, pala, építési törmelék stb. nem kerül elszállításra.

Az ingatlanhasználó a lomokat kizárólag a leegyeztetett elszállítási napon, az ingatlana előtti közterületre helyezheti ki.

Kommunális zsák: 508.- Ft/db

Biológiailag lebomló zsák: 100.- Ft/db

A zsákokat a következő helyeken tudják megvásárolni

Balatonkenese Városgondnokság
8174 Balatonkenese, Fő u. 43.
Nyitva:
Hétfő – csütörtök: 8.00 – 15.00
Péntek: 8.00 – 13.00

„Vegyeske" papír, írószer, nyomtatvány, újság, könyv
8174 Balatonkenese, Széchenyi u. 2.
Nyitva tartás október 1. – június 30.:
Hétfő – péntek: 7.30 – 17.00
Szombat: 7.30 – 12.00
Nyitva tartás július 1. – augusztus 31.:
Hétfő – péntek: 7.30 – 17.00
Szombat: 7.30 – 13.00
Vasárnap: 7.30 – 12.00

VILLKER Bolt
8174 Balatonkenese, Szilágyi E. u. 15.
Nyitva:
Hétfő – péntek: 8.00 – 17.00
Szombat: 8.00 – 13.00
Vasárnap: zárva

Házhoz menő szelektív hulladékgyűjtés

A természetes személy ingatlanhasználó az ingatlanon keletkezett települési hulladékból elkülönítetten gyűjti a papír, az üveg, továbbá a műanyag anyagú, újrahasznosítható hulladékokat, és a közszolgáltató által ingyenesen biztosított, az elkülönített gyűjtésre utaló jelzéssel ellátott gyűjtőzsákban adja át a közszolgáltatónak.

A zsákokat a szolgáltató folyamatosan pótolja. A nagyobb papír hulladékot az ingatlanhasználó a gyűjtőedény mellé kihelyezve, kilapítva, kötegelve adja át.

A közszolgáltató a szelektív hulladékot havi egy alkalommal gyűjti be és szállítja el, az előre megadott időpontokban.

Az ingatlanhasználó a szelektív hulladék gyűjtésére szolgáló gyűjtőzsákot az elszállítás napján, kizárólag az ingatlan előtti közterületre helyezheti ki.

Amennyiben a szelektív gyűjtőzsákban a fentiekben felsorolt hulladékon kívül más jellegű hulladék is található, a közszolgáltató a hulladék elszállítását megtagadja.

APRÓHIRDETÉSEK

ADÁS / VÉTEL

- **Eladó:** ruhásszekrény, 2db kagylófotel, gyermekkanapé, konyhaszekrény, 1db 210 cm-es asztal, 4db diófa pad, tükrös kisszekrény, újszerű fotel, ágyak, nyitható kanapé (újszerű), kerek műanyag asztal székekkel, padok, tömlős kocsi, locsolótömlő, villanykábel, alumínium létra, talicska, fűnyíró, négyszemélyes sátor. Ár megegyezés szerint. Tel.: 06 88/ 422-968

SZOLGÁLTATÁS / VÁLLALKOZÁS

- **Zimmermann Szilvia** férfi, női, gyermek fodrászat, kozmetika. Melegollós hajvágás. Pedikűr, manikűr, gél lakk. Hotel Marina Port. Igény szerint házhoz megyek.
  Tel.: 06 20/363-57-80, 20/241-54-95
- **Pedikűr**, manikűr, gél lakkozás, fodrászat. Balatonkenese, Széchenyi utca 3.
  Hétfő-kedd-szerda: bejelentkezés.
  Tel.: 30/592-35-10, Erdei Gabriella
- **A Generali Biztosító** Nyugdíjbiztosítása 20% állami támogatással és a lakásbiztosítás 50% kedvezménnyel 2017-ben továbbra is igénybe vehető. Jelentkezni Rézműves Károly főtanácsadónál. Tel: +36 20/961-84-73
- **Németországból** nemrég h azatért német nyelvtanár nyelvórákat ad Balatonkenesén gyerekeknek, de felnőtteknek is.
  Tel.: 70/622-74-36

- **Jambrik Mihály** szobafestő-mázoló, külső-belső felújítási munkák.
  Tel: +36 30/286-07-20

consensus
www.consensus.ingatlan.com

BALATONKENESEI VAGY KÖRNYÉKI HÁZA, NYARALÓJA, TELKE VAN, AMIT SZERETNE ELADNI?

BÉRBEADNÁ INGATLANÁT?

HÍVJON BIZALOMMAL!

ADÁS-VÉTEL ESETÉN TELJES KÖRŰ ÜGYINTÉZÉS!

MONOSTORI MARIANN
06 30/417-27-27

CONSENSUS INGATLAN IRODA

8174 BALATONKENESE, PATKÓ U. 3/B.

www.consensus.ingatlan.com

Hirdessen a Balatonkenesei Hírlapban!

Teljes oldal, A/4-es méret:	20.000.- Ft
Fél oldal, 12,5 cm x 18 cm:	10.000.- Ft
Negyed oldal (álló vagy fekvő) 8,5 cm x 12,5 cm vagy 12,5 cm x 8,5 cm, tájolástól függően:	5.000.- Ft
Névjegy méretű (álló vagy fekvő) 5 cm x 8,5 cm vagy 8,5 cm x 5 cm, tájolástól függően:	2.000.- Ft

Hirdetési méretek és árak:

Lap alján vagy tetején elhelyezett csík, 18 x 2,5 cm:	1.000.- Ft
Apróhirdetés:	100.- Ft
Keretes apróhirdetés:	200.- Ft
Kiemelt apróhirdetés ábrával:	300.- Ft

Ha egy évre előre rendezi hirdetése díját, tizenegy hónapot fizet, a tizenkettediket ajándékba adjuk!

A hirdetésre rendelkezésre álló oldalaink fekete-fehérek.

KÖZÉRDEKŰ INFORMÁCIÓK, TELEFONSZÁMOK

POLGÁRMESTERI HIVATAL
8174 Balatonkenese, Béri Balogh Ádám tér 1.
Telefon: 88/481-088; 88/481-087
Fax: 88/481-741
E-mail: hivatal@balatonkenese.hu
www.balatonkenese.hu
Az ***Igazgatási*** és a ***Pénzügyi Csoport*** ügyfélfogadási ideje:
Hétfő, szerda: 8.00-15.30
Péntek: 8.00-12.00
Pénztári órák időpontja:
Hétfő, szerda: 9.30-12.00 és 13.00-15.00
A ***Műszaki csoport*** ügyfélfogadási ideje:
Hétfő, péntek: 8.00-12.00
Szerda: 8.00-15.30
A Polgármester ügyfélfogadási ideje (előzetes bejelentkezéssel):
Kedd: 8.00-12.00
A Jegyző ügyfélfogadási ideje (előzetes bejelentkezéssel):
Szerda: 8.00-12.00

BALATONALMÁDI JÁRÁSI HIVATAL KORMÁNYABLAK OSZTÁLY BALATONFŰZFŐ
8184 Balatonfűzfő, Nike körút 1.
Telefon: 88/596-907; 88/550-294; 88/550-293; 88/550-295; 88/550-266
Fax: 88/596-902 – E-mail: balatonfuzfo.kormanyablak@veszprem.gov.hu
http://kormanyablak.hu
Ügyfélfogadás:
Hétfő: 7.00-17.00
Kedd, szerda, péntek: 8.00-12.00
Csütörtök: 8.00-18.00

BALATONALMÁDI JÁRÁSI HIVATAL KORMÁNYABLAK OSZTÁLY BALATONALMÁDI
8220 Balatonalmádi, Széchenyi sétány 1.
Telefon: 88/550-264; 88/550-537; 88/550-265; 88/550-536
Fax: 88/550-810
balatonalmadi.kormanyablak@veszprem.gov.hu
http://kormanyablak.hu
Ügyfélfogadás:
Hétfő:7.00-17.00
Kedd, szerda: 8.00-16.00
Csütörtök: 8.00-18.00
Péntek: 8.00-13.00

HATÓSÁGI ÉS GYÁMÜGYI OSZTÁLY
8220 Balatonalmádi, Baross Gábor út 32.
Telefon: 88/550-718
Fax: 88/550-809
balatonalmadi.hatosag@veszprem.gov.hu
balatonalmadi.gyamugy@veszprem.gov.hu
Ügyfélfogadás:
Hétfő, szerda, csütörtök: 8.00-16.30
Péntek: 8.00-13.00

FOGLALKOZTATÁSI OSZTÁLY
8220 Balatonalmádi, Baross Gábor út 44.
Telefon: 88/550-721
Fax: 88/550-811
veszprembalatonalmadijh-mk@lab.hu
balatonalmadi.foglalkoztatas@veszprem.gov.hu
Ügyfélfogadás:
Hétfő, szerda, csütörtök: 8:00-14:00
Péntek: 8:00-12:00

VÁROSGONDNOKSÁG
8174 Balatonkenese, Fő u. 43.
88/481-650 és 06 30/320-51-02

RENDŐRSÉG
8174 Balatonkenese, Bajcsy-Zs. u. 7.
88/584-970; 584-971

VÍZIRENDŐRSÉG
8600 Siófok, Mártírok útja 5.
84/310-712

POLGÁRŐRSÉG
06 30/621-58-71
Ha aktuális szabálytalanságot észlelnek,
a **KÖZTERÜLET-FELÜGYELET** minden nap 7.00 órától 22.00 óráig hívható: 06 30/225-94-45

KÖZVILÁGÍTÁSI HIBA BEJELENTÉSE
Gajdos Béla: 8.00-18.00 óráig
Telefon: 06 30/849-07-92
E-mail: gajdos.bela@balatonkenese.hu
Fényforrás Kft.
Telefon: 06 70/408-69-08
E-mail: fenyforraskft@gmail.com
https://kozvilhiba.hu/

ORVOSI ÜGYELET
Balatonalmádi, Petőfi Sándor u. 2-4.
Telefon: 88/412-104

HÁZIORVOSI ELLÁTÁS
Dr. Saáry István Egészségház – 8174 Balatonkenese, Táncsics u. 3.
1. sz körzet
Dr. Németi Sándor – 06 30/432-16-55
Rendelő száma: 88/481-340
Rendelési idő:
Hétfő, kedd: 12.30-16.00
Szerda-péntek: 8.30-12.00
Terhes tanácsadás: kedd: 11.30-12.30
2. sz körzet
Dr. Détár Bianka – 06 70/774-20-00
Rendelési idő:
Hétfő: 10.30-12.00
Kedd: 8.00-10.30
Szerda: 14.00-16.00
Csütörtök: 12.00-14.00
Péntek: 10.30-12.00

GYERMEKORVOSI KÖRZET
8174 Balatonkenese, Óvoda u.8.
Dr. Meláth Viola – 06 70/315-79-65
Rendelési idő:
Hétfő, szerda, péntek: 10.00-12.00
Kedd, csütörtök: 13.00-15.00
Tanácsadás:
Kedd, csütörtök: 12.00-13.00

FOGORVOSI KÖRZET
Előzetes bejelentkezés alapján
8174 Balatonkenese, Óvoda u. 8.
ER-Dent 3000 Kft. – Dr. Gyürüs Ervin
Rendelő száma: 88/491-683
06 70/211-56-78
Rendelési idő:
Hétfő, csütörtök: 11.00-17.00
Kedd, szerda, péntek: 8.00-13.30

ÁLLATORVOS
8174 Balatonkenese, Gyógyszertár u. 2.
Dr. Zoltán Levente – 06 70/436-50-79
Rendelési idő:
Hétfő: 18.00-19.00
Kedd-péntek: 17.00-19.00

TÁTORJÁN GYÓGYSZERTÁR
8174 Balatonkenese, Fő u. 23.
88/481-283
Nyitvatartás:
június 1. – augusztus 31. között:
Hétfő-vasárnap: 8.00-19.00
szeptember 1. – május 31. között:
Hétfő-péntek: 8.00-18.00

REFORMÁTUS LELKÉSZI HIVATAL
8174 Balatonkenese, Kálvin János tér 1.
88/481-348

RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA HIVATAL
8174 Balatonkenese, Táncsics u. 10.
88/481-146

VASÚTÁLLOMÁS
8174 Balatonkenese, Balatoni út 4.
MÁVDIREKT: 06-1/3-49-49-49

BALATONKENESEI HÍRLAP
Balatonkenese Város Önkormányzatának havilapja
Polgármester: Tömör István

Alapító szerkesztők:
1913 – Czakó Gyula
1990 – Kürthy Lajos, Taródi Flink Kornél
Szerkesztőség: Polgármesteri Hivatal, 8174 Balatonkenese, Béri B. Ádám tér 1.
Telefon/fax: 88/481-088; 88/481-087
E-mail: **balatonkenesehirlap@gmail.com**
www.balatonkenese.hu
Hirdetésfelvétel: Kultúra Háza, 8174 Balatonkenese, Kálvin János tér 4.
Balatonkenesei Hírlap telefon: 30/837-18-53
Kiadó: Balatonkenese Város Önkormányzatának Jegyzője
Szerkesztő: Vasváry-Tóth Tibor
Készült: Tradeorg Nyomda, 8184 Balatonfűzfő-gyártelep, Szállás u. 4.

A BORÍTÓN A BALATONKENESEI KÖNYVTÁR. FOTÓ: VASVÁRY-TÓTH TIBOR

KÖVETKEZŐ SZÁMUNK LAPZÁRTÁJA: OKTÓBER 16.
Kérjük, az újságba szánt írásaikat, hirdetéseiket eddig az időpontig szíveskedjenek eljuttatni hozzánk, ellenkező esetben már csak a következő számban kaphatnak helyet. Hirdetésfelvétel írásban: **balatonkenesehirlap@gmail.com**

A Balatonkenesei Hírlap Balatonkenese Város Önkormányzatának ingyenes kiadványa, ezért a szerzők műveikért díjazásban nem részesülnek.
A cikkek tartalmáért a szerzők felelnek.
Beküldött kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. A szerkesztőség a változtatás jogát fenntartja.

HAJÓÁLLOMÁS
8174 Balatonkenese, Kikötő u. 7-47.
Telefon: 88/482-100
Internet: balatonihajozas.hu

POSTA
Balatonkenese, Balatoni út 65.
88/481-300
Nyitvatartás:
Hétfő – péntek: 8.00-12.00 – 12.30-16.00

E.ON
Veszprém, Kossuth L. u. 6.
Áram – Észak-dunántúli régió
Általános ügyintézés, ügyfélszolgálat:
hétfő-péntek, 7.30-20.00 óra között.
Vezetékes telefonról: 06 40/220-220
Mobilról: 06 20; 06 30; 06 70 – 45-99-666
Általános hibabejelentés:
06 80/533-533
Földgáz – Közép-dunántúli régió
Általános ügyintézés, ügyfélszolgálat:
hétfő-péntek, 7.30-20.00 óra között.
Vezetékes telefonról: 06 40/444-000
Mobilról: 06 20; 06 30; 06 70 – 45-99-711
Általános hibabejelentés:
06 80/301-301

DRV Zrt.
Telefon munkanapokon 7.30-15.30, csütörtökön 7.30-20.00: 06 40/240-240
Fax: 06 84/501-299
E-mail: ugyfelszolgalat@drv.hu
Levélcím: 8601 Siófok, Pf.: 888
Ügyfélszolgálat:
8600 Siófok, Fő u. 39/A.
Nyitvatartás:
Hétfő, szerda: 8.00-15.00
Kedd, péntek: 8.00-14.00
Csütörtök: 8.00-20.00

TÁTORJÁN SZOCIÁLIS SZOLGÁLTATÓ
8174 Balatonkenese, Táncsics u. 20.
88/482-943

SZAKÁPOLÓI SZOLGÁLAT
8174 Balatonkenese, Táncsics u. 16.
06 20/950-88-05 és 06 70/379-04-29

IDŐSEK KLUBJA
8174 Balatonkenese, Táncsics u. 20.
88/482-943
Nyitvatartás:Hétfő-péntek: 7.30-16.00

KIPPKOPP ÓVODA ÉS BÖLCSŐDE
8174 Balatonkenese, Balatoni út 63.
88/574-802

PILINSZKY JÁNOS ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS ALAPFOKÚ MŰVÉSZETI ISKOLA
8174 Balatonkenese, Bajcsy-Zs. u. 10.
88/481-844
www.pilinszkyiskola.hu
E-mail: titkar@kenisk.sulinet.hu

SPORTCSARNOK
06 30/275-93-59

KULTÚRA HÁZA
8174 Balatonkenese, Kálvin János tér 4.
Telefon: 88/594-500
kulturahaza.balatonkenese@gmail.com

KÖNYVTÁR
8174 Balatonkenese, Kálvin János tér 2.
Telefon: 88/574-980
E-mail: konyvtarkenese@gmail.com
Nyitvatartás:
Hétfő, kedd, csütörtök: 10.00-16.00
Péntek: 10.00-17.00
Szombat: 9.00-11.00

TÁJHÁZ
8174 Balatonkenese, Kossuth u. 6.
Telefon: 88/594-500
tajhazbalatonkenese@gmail.com
Nyitvatartás:
Szeptember 1-30.:
Péntek: 14.00-16.00
Szombat: 10.00-14.00

TOURINFORM IRODA
8174 Balatonkenese, Táncsics M. u. 24.
88/594-645
balatonkenese@tourinform.hu
Nyitvatartás:
Hétfő-péntek: 9.00-16.00

PANNÓNIA CITERAZENEKAR

Pannónia Citerazenekar

1982–2017

35 éves Jubileumi Koncert

2017. október 14.

Veszprém Hangvilla

Multifunkcionális Közösségi Tér

Veszprém, Brusznyai u. 2.

17.00 óra

Budapest Ragtime Band

Kelemen Angelika

Jegyek: 2000.-, 2500.- és 3500.- Ft

A műsorban fellépő zenekarok:

Pannónia Citerazenekar (Balatonkenese)

Balogh Kálmán Cimbalomművész (Budapest)

Budapest Ragtime Band (Budapest)

Kelemen Angelika Jazz Énekesnő (Budapest)

Baka Levente (Papkeszi)

Balogh Kálmán

Baka Levente

Műsorvezető:

Pribojszky Mátyásné Petrozsényi Eszter színművésznő.

A Pannónia Citerazenekar a magyarországi tájegységek különböző, jellegzetes hangzásvilágának megszólaltatása mellett más népek zenéit is szívesen a műsorába teszi, továbbá szinte egyedülálló módon, ezen az egyszerű hangszeren kamara és szimfonikus zenekarokra íródott komolyzenei átiratokat ad elő. Újdonságként Ragtime, Jazz, és Latin zenét vettek műsorukra.

Zenekar vezető: Bollók Attila

Jegyelővétel: Veszprémi Programiroda Jegypénztár.
Hétfőtől-Péntekig a nyitva tartás ideje alatt, valamint az előadás előtt egy órával.
Jegyinformáció: +36 88/889-179, programirodajegy@hangvilla.com

A balatonkenesei öregfiúk focicsapata

Kenesei arcok

Fényképek: Vasváry-Tóth Tibor

Dr. Saáry Istvánné Emmi

Németh Istvánné Juci

Vass Károlyné Ica (VEGYESKE)

Sörédi Györgyné Magdi

Nyemcsók Gabi

ŐSZI PROGRAMOK BALATONKENESE, 2017

Emlékezzünk együtt az aradi vértanúkra!
Tisztelettel várjuk Önöket
2017. október 6-án pénteken, 11:00 órakor a református temetőben.
Az emlékező műsorban közreműködnek a Pilinszky János Általános és Alapfokú Művészetoktatási Iskola diákjai.

Balatonkenese Város Önkormányzata
tisztelettel meghívja Önt és kedves családját

2017. október 23-án hétfőn, 16.00 órára a Bakó-ligetbe, az 1956-os forradalom és szabadságharc 61. évfordulójának tiszteletére rendezett ünnepi megemlékezésre.
Ünnepi beszédet mond: Tömör István polgármester
Közreműködnek:
Pilinszky János Általános Iskola tanulói
Kerti Teréz
Medve József
Szivárvány Népdalkör
Pannónia Citerazenekar

Október

Idősek Napja
2017. október 6. péntek, 16.00 óra
Sportcsarnok

A Közművelődési Intézmény és Könyvtár
sok szeretettel hívja és várja Önöket
Boor Ádám „Osztott valóság” című fotókiállítására
Helyszín:
a Kultúra Háza földszinti terme
Megnyitó:
2017. november 10. péntek, 17:00
Közreműködik:
Neumann Balázs jazz-zongoraművész

November

Márton-napi libaságok a NABE szervezésében
2017. november 11. szombat, 15:00
Kultúra Háza

Kenesei Szabadegyetem
Novemberi vendég:
MOLNÁR V. JÓZSEF
Magyar Örökség-díjas néplélek- és néprajzkutató, grafikusművész, 1956-os szabadságharcos, a Történelmi Vitézi Rend tagja.
Előadásának címe:
Szent Márton szerepe és legendáriuma a magyar karácsonyi készületben.
Legendák, szokásjátékok, ősképek, rituálék, szakralitás

Helyszín: a Kultúra Háza emeleti terme
Időpont: 2017. november 14. kedd, 17:00

Ha még több programra vágyik:
www.keneseiprogramok.hu